

DONDERDAG 25 MAART 2010

VOORZITTER: JERZY BUZEK

Voorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.10 uur geopend)

2. Verklaringen van het voorzitterschap

De Voorzitter. – Dames en heren, wij hebben kennis genomen van het treurige nieuws van de moord op de politieagent Jean-Serge Nérin door de ETA. Dit geeft maar weer eens aan dat het probleem van terrorisme in Europa nog niet is opgelost. Ik betuig mijn deelneming en die van het Parlement met de familie van het slachtoffer. Ik hoop dat de Spaanse en Franse politie niet alleen de moordenaars zullen oppakken en voor het gerecht zullen brengen, maar ook de opdrachtgevers.

Een ander verontrustend bericht is de arrestatie in Cuba van dertig deelnemers aan een betoging van de groep “Vrouwen in wit”. Deze vrouwen zijn moeders en echtgenoten van verzetsactivisten die gevangen zijn gezet. Deze groep heeft in 2005 de Sacharovprijs gewonnen. Wij betuigen onze solidariteit aan deze heldhaftige vrouwen en zijn in gedachten bij hen in hun moeilijke situatie.

3. Jaarverslag 2008 van de ECB - Jaarlijkse verklaring 2009 over de eurozone en openbare financiën (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de gecombineerde behandeling van:

- het verslag over het jaarverslag 2008 van de Europese Centrale Bank – Commissie economische en monetaire zaken – [2009/2090 (INI)]. Rapporteur: Edward Scicluna (A7-0010/2010), en

- het verslag over de Jaarlijkse verklaring 2009 over de eurozone en openbare financiën [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] - Commissie economische en monetaire zaken. Rapporteur: Sven Giegold (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de afgelopen twee jaar zijn voor de ECB als hoedster van financiële en prijsstabiliteit zeker de twee meest uitdagende sinds haar oprichting geweest. Mijn verslag over het jaarverslag 2008 van de Europese Centrale Bank is opgesteld in deze context.

Mijn verslag concentreert zich op de nog altijd voortdurende respons van de ECB op de crisis, de voorstellen van de ECB voor een exitstrategie, de toenemende divergenties binnen de eurozone, de hervorming van de financiële architectuur en tot slot enkele kwesties met betrekking tot het bestuur en de besluitvorming van deze instelling. Ik hoop dat er een goed evenwicht is gevonden.

De financiële en economische crisis heeft geleid tot de ergste wereldwijde economische achteruitgang sinds de jaren dertig van de vorige eeuw. Na een relatief gunstige periode van economische groei in bijna heel Europa hebben de economieën van de meeste lidstaten een stresstest ondergaan, niet in een gesimuleerd model, maar in de harde werkelijkheid en met al te reële gevolgen. Het resultaat is een magere groei van het bbp met slechts met 0,7 procent in 2008, gevolgd door een economische krimp met 4 procent in 2009. Ondertussen is de prognose voor de lidstaten van de EU een zeer aarzelende en ongelijkmatige terugkeer naar economische groei in 2010 en 2011.

De meeste lidstaten kampen met een groeiend begrotingstekort en een stijgende staatsschuld. De economische prognoses van de Commissie van het najaar van 2009 voorspelden een gemiddeld begrotingstekort van 6,4 procent en een gemiddelde staatsschuld van 78,2 procent in de eurozone, cijfers waarvan ook nog eens wordt verwacht dat ze in 2010 beiden verder zullen stijgen. Het zal jaren duren voordat deze cijfers, die zijn veroorzaakt door de financiële en economische crisis, zijn teruggebracht tot de niveaus van vóór de crisis.

Ik denk dat de ECB redelijk goed op de crisis heeft gereageerd. De hoofdtaak van de ECB is het handhaven van de prijsstabiliteit. Hoewel de inflatie in juni en juli 2008 een piek van 4 procent bereikte en daarmee ver boven het door de ECB aan zichzelf opgelegde maximum lag, zijn de inflatiecijfers intussen gedaald. De ECB

heeft ook de rentetarieven geleidelijk verlaagd, van een piek van 4,25 procent in juni 2008 tot het huidige tarief van 1 procent in mei 2009, in een poging de kredietverlening, en daarmee de Europese economie, een nieuwe impuls te geven.

De ECB heeft tijdens de crisis een aanvullende rol gespeeld door de liquiditeitsverschaffing via uitzonderingsmaatregelen uit te breiden. Zonder deze financiële overlevingssteun zouden ongetwijfeld veel financiële instellingen die spaargelden en pensioenen van veel Europese burgers beheren failliet zijn gegaan.

Natuurlijk kan worden opgemerkt dat de ECB de rentetarieven minder radicaal heeft verlaagd dan andere centrale banken, zoals de Federal Reserve en de Bank of England.

Hoewel de grootschalige liquiditeitsinjecties door de ECB weliswaar talrijke instellingen voor faillissement hebben behoed, is de realiteit dat veel banken deze liquiditeit niet hebben doorgegeven aan hun klanten, met name het midden- en kleinbedrijf, bij wie het economisch herstel toch berust. In plaats daarvan hebben veel banken de liquiditeit vooral gebruikt om hun eigen positie te versterken. Hierdoor hebben ze, tot gerechtvaardigde verontwaardiging van het publiek, ook bonussen kunnen uitbetalen.

Ik kan het niet laten om ook een korte opmerking te maken over de beleidsreacties die nodig zijn in verband met de huidige divergerende begrotingstekorten, een onderwerp dat is omgeven met veel verwarring en dat tijdige en gedecideerde maatregelen vereist. Ik zal het echter aan mijn collega's overlaten om hier wellicht verder op door te gaan.

Zoals eerdere rapporteurs ben ik van mening dat de dialoog tussen dit Parlement en de ECB constructief is en zich positief ontwikkelt. Daar kan op worden voortgebouwd. In mijn visie moet het Parlement nauwer worden betrokken bij de benoeming van leden van de directie van de ECB – met inbegrip van de nieuwe president van de ECB – door het precedent te volgen dat onlangs is geschapen door de procedure die is toegepast voor de benoeming van de nieuwe vicepresident van de instelling.

De ECB moet verantwoording afleggen aan de burgers van Europa via het Europees Parlement. We moeten die verantwoordingsplicht versterken. Vóór alles heeft de crisis aangetoond dat markten die niet worden gereguleerd zichzelf niet altijd corrigeren en vatbaar zijn voor systeemrisico's. Daarom is het belangrijk om de alomvattende hervorming van de financiële architectuur van de EU te steunen en te voltooien, met name de oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's, een orgaan dat moet fungeren als waakhond en dat vroegtijdig moet waarschuwen voor systeemrisico's vanwege instabiliteit in het financiële...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Sven Giegold, rapporteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het verslag over de Jaarlijkse verklaring 2009 over de eurozone en openbare financiën is opgesteld in een tijd waarin de eurozone voor een enorme uitdaging stond, en die tijd is nog niet voorbij.

De economische situatie is een grote bron van zorg voor de Europese burgers en ons allen. Dit verslag is toentertijd door de Commissie economische en monetaire zaken aangenomen in een zeer goede sfeer van samenwerking en met een grote meerderheid. Ik wil mijn verslag tegen deze achtergrond presenteren. Enerzijds is het zeer duidelijk dat de economische situatie moet worden gestabiliseerd, zowel op grond van het betreffende voorstel van de Commissie als van de adviezen die het Parlement en de Commissie economische en monetaire zaken hier voorleggen aan de plenaire vergadering. Anderzijds is de crisis, die nu ietwat tot bedaren is gekomen – de groeicijfers zijn weer een beetje naar boven bijgesteld –, in een tweede fase terechtgekomen, namelijk die van enorme overheidstekorten. Dat is de prijs die wij moeten betalen om uit deze crisis te geraken. De boodschap van mijn verslag is ten aanzien hiervan zeer duidelijk. Wij moeten zo snel mogelijk weer op het pad van het stabiliteits- en groeipact terugkeren. Wij kunnen onze kinderen en kleinkinderen niet opzadelen met deze schuldenlast.

In het verslag wordt echter net zo duidelijk gesteld dat de regels van het stabiliteits- en groeipact niet toereikend zijn. In de eurozone ontbreekt het juist aan maatregelen voor een betere coördinatie, en het is zaak de ongelijkheden binnen het eurogebied aan te pakken en de coördinatie van het begrotings- en belastingbeleid te versterken.

Degenen die hiervoor verantwoordelijk zijn in de eurozone, staan nu voor de grote uitdaging om deze problemen op een verantwoorde wijze op te lossen. Dit betekent dat het geen pas geeft dat ieder land met een kleingeestige mentaliteit blijft vasthouden aan zijn individuele privileges. Met name de Commissie, maar ook de landen van het eurogebied, hebben een grote verantwoordelijkheid om in deze situatie de noodzakelijke maatregelen te nemen. Ik wil onze voorstellen dienaangaande kort samenvatten.

Ten eerste hebben wij doeltreffende instrumenten nodig voor de economische coördinatie. Ten tweede moeten wij een einde maken aan de structurele afhankelijkheid van het eurogebied van eindige hulpbronnen. Wij kunnen het ons niet permitteren om bij een volgende prijsstijging van olie en hulpbronnen, die er reeds aan zit te komen, weer in een recessie terecht te komen. Ten derde is het van cruciaal belang dat de financiële markten na deze crisis op een doeltreffende wijze worden gereguleerd. Wij zien thans echter dat afzonderlijke lidstaten ervoor zorgen dat nuttige voorstellen niet eens worden gedaan door centrale autoriteiten zoals toezichhoudende organen. Ten vierde is het onaanvaardbaar dat in een crisis zoals deze het doel van sociale cohesie in strijd met de waarden van de Europese Unie niet op de voorgrond staat. In plaats hiervan wordt van sommige lidstaten verwacht dat zij een absurd hoge rente betalen om hun schulden te financieren. Daarom vragen wij in het verslag gebruik te maken van euro-obligaties of van vergelijkbare maatregelen om de zwakkere lidstaten te helpen in het kader van de solidariteit. Het is met name zaak dat de noodzakelijke wijzigingen in het belastingbeleid niet ten koste gaan van het beschikbaar inkomen. De eenvoudigste oplossing om hiermee grote vooruitgang te boeken, is een doeltreffende samenwerking op het gebied van de belastingen.

Ten slotte moet de Commissie snel voorstellen doen voor een gemeenschappelijke fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting. In mijn verslag wordt voorts gevraagd om de invoering van verslaglegging per land inzake bedrijfsinkomens. Wij verzoeken u een dergelijk voorstel te doen. Over het algemeen moet het beginsel van fiscale samenwerking prioriteit krijgen voor dat van de fiscale concurrentie, met name in het kader van de werkzaamheden van de heer Monti en het nieuwe elan voor de interne markt. U moet doeltreffende voorstellen doen opdat wij niet met nog hogere schulden uit deze crisis komen. Met een sterke economische samenwerking tussen de lidstaten kunnen wij ervoor zorgen dat wij geen schulden achterlaten voor onze kinderen, maar een eurozone waarin de landen met elkaar samenwerken en die niet aan concurrentie ten onder gaat.

Jean-Claude Trichet, *president van de Europese Centrale Bank*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verheugt mij dat ik vandaag in uw midden mag zijn naar aanleiding van het debat over de resolutie over het jaarverslag 2008 van de Europese Centrale Bank.

Het debat van dit jaar is geruime tijd uitgesteld vanwege de verkiezingen voor het Parlement in het afgelopen jaar. Dit biedt mij echter gelegenheid om aan het einde van dit debat in te gaan op de actuele situatie.

(FR) Zoals u weet, mijnheer de Voorzitter, is de Europese Centrale Bank ingenomen met de nauwe betrekkingen tussen haar en het Parlement, die de in het Verdrag verankerde verplichtingen ver overstijgen. In de loop der jaren is er een zeer vruchtbare dialoog tussen beide instellingen ontstaan en de uitstekende verslagen die de heren Scicluna en Giegold zojuist hebben toegelicht, zijn daarvan het zoveelste bewijs.

Vandaag zal ik kort ingaan op de economische ontwikkelingen die zich de afgelopen tijd hebben voorgedaan en op de maatregelen die de Europese Centrale Bank heeft getroffen op het gebied van monetair beleid. Vervolgens zal ik een aantal punten uit de ontwerpresolutie aanstippen en de huidige situatie kort bespreken.

(EN) Eerst over de economische ontwikkelingen en het monetair beleid in het afgelopen jaar. In 2009 heeft de Europese Centrale Bank, zoals de heer Scicluna zo eloquent heeft gezegd, geopereerd in een omgeving die toekomstige economisch historici waarschijnlijk zullen omschrijven als de moeilijkste die de geavanceerde economieën sinds de Tweede Wereldoorlog hebben gekend.

Na de sterke intensivering van de financiële crisis in het najaar van 2008, begon 2009 met een aanhoudende, gelijktijdige vrije val van de economische bedrijvigheid wereldwijd. Tot rond april vorig jaar daalde de economische bedrijvigheid maand na maand. Tijdens deze periode was het handelsmerk dat van cruciaal belang was om het vertrouwen te handhaven – en dat was het handelsmerk van de ECB – het vermogen om onmiddellijk de uitzonderlijke beslissingen te nemen die nodig waren, onder behoud van de inflexibiliteit met betrekking tot onze primaire doelstelling, het handhaven van de prijsstabiliteit op de middellange termijn.

Al met al hebben we er vertrouwen in dat onze niet-standaard monetaire-beleidsmaatregelen, publiekelijk bekend als verruimde kredietondersteuning, de economie van het eurogebied goed hebben gediend. Ze hebben de werking van de geldmarkt ondersteund, bijgedragen aan het verbeteren van de financiële omstandigheden, en een betere kredietstroom naar de reële economie mogelijk gemaakt dan zou kunnen zijn bereikt door alleen een verlaging van de rentetarieven. Over het algemeen hebben banken de sterk verlaagde belangrijkste rentetarieven van de ECB doorgegeven aan huishoudens en bedrijven.

Het leidende beginsel is dat, naarmate de situatie zich weer normaliseert, het langer dan noodzakelijk continueren van deze maatregelen het risico in zich draagt dat deelnemers aan de financiële markten hun gedrag op een onwenselijke manier veranderen, en we willen geen afhankelijkheid kweken.

Daarom zijn we in december 2009 begonnen met het geleidelijk uitfaseren van enkele van onze uitzonderlijke liquiditeitsmaatregelen, rekening houdend met verbeteringen in de financiële markten. In het bijzonder hebben we zowel het aantal langerlopende herfinancieringstransacties als de frequentie en de looptijd daarvan teruggebracht. Tegelijkertijd hebben we ons ertoe verbonden om de liquiditeitssteun aan het bankensysteem van het eurogebied volledig te blijven accommoderen tot ten minste oktober van dit jaar.

De Raad van Bestuur van de ECB is van mening het huidige monetair beleid correct is en dat de voorgezette stevige verankering van de inflatieverwachtingen een goed voorteken is voor prijsstabiliteit op de middellange termijn.

Dan kom ik nu op enkele van de punten die u in de resolutie naar voren hebt gebracht en die ook al in het verslag werden genoemd.

Met betrekking tot verantwoording en transparantie: we hebben grote waardering voor de regelmatige dialoog met het Europees Parlement en de constructieve geest waarin deze gedachtewisseling plaatsvindt.

Daarom verwelkom ik de herhaalde steun van de Commissie economische en monetaire zaken voor onze driemaandelijksse monetaire dialoog. Ik vind, zoals ook weer zeer eloquent is opgemerkt door de rapporteur, dat we verantwoording moeten afleggen aan de Europese bevolking en dus aan het Europees Parlement.

Wij zijn van mening dat de ECB een van de meest transparante centrale banken van de wereld is. Onze praktijk om elke maand onmiddellijk na de vergadering van de Raad van Bestuur over het monetair beleid een persconferentie te houden blijft een pioniersinitiatief dat nog geen navolging heeft gekregen bij onze zusterinstellingen. Met de publicatie van onze uitgebreide inleidende verklaring in realtime leggen we onze beleidsbeslissingen en de onderliggende overwegingen daarvan uit.

Tijdens de crisis hebben we onze communicatie-inspanningen zoals u weet nog verder geïntensiveerd, en daarmee hebben we bijgedragen aan een versoepeling van de reacties in de financiële markten, om vertrouwen op te bouwen en de fundamenteën voor herstel te leggen.

U hebt ook gevraagd om de visie van de ECB op de oprichting van een clearinginstelling voor instrumenten als kredietverzuimswaps (credit default swaps – CDS) binnen het eurogebied. Ik wil opmerken dat de robuustheid van de CDS-markten in euro's van directe relevantie is voor het Eurosysteem wat betreft de controle over zijn valuta en de financiële stabiliteit in het eurogebied.

Clearing door een centrale tegenpartij is heel belangrijk, niet alleen voor het waarborgen van transparantie, maar ook voor het diversifiëren en delen van risicoposities en het verminderen van prikkels om buitensporige risico's te nemen. Bepaalde financiële instrumenten die zijn ingevoerd voor het afdekken van risico's mogen niet worden gebruikt voor speculatie. Regelgevers moeten effectief onderzoek kunnen doen naar mogelijk onbehoorlijk gedrag, en ik denk dat we de zorgen van het Parlement op dit punt volledig delen.

Dan wil ik enkele woorden wijden aan de vooruitzichten voor de Economische en Monetaire Unie (EMU) in uitdagende tijden. Er is sprake van economisch herstel, maar dit betekent niet dat de crisis voorbij is. We weten bijvoorbeeld dat het tempo van het herstel onregelmatig zal zijn en dat we terugslagen niet kunnen uitsluiten.

Een ander punt is dat we nog steeds voor een groot aantal uitdagingen staan met betrekking tot de hervorming van ons financieel systeem. Financiering moet in onze economieën een constructieve rol spelen, niet een destructieve rol. De lakmoesproef voor een constructieve rol is dat financiering de reële economie ondersteunt. Om die rol te waarborgen moeten we de werking van financiële systemen nog aanzienlijk verbeteren.

Tot dusver is veel aandacht uitgegaan naar de bankensector. Bij het doorvoeren van doelmatige hervormingen moet ook heel zorgvuldig worden gekeken naar niet-bancaire financiële instellingen en naar de inrichting en werking van financiële markten. We moeten mechanismen en prikkels ontwerpen om te waarborgen dat financiering niet onbeheersbaar wordt op de destructieve manier die we vlak voor de crisis hebben gezien.

We moeten de systeemverstoringen die tot economische tegenspoed voor de Europese bevolking hebben geleid in bedwang houden. De oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's, waarvoor de wetgeving momenteel in behandeling is bij het Parlement, is onderdeel van de juiste respons op deze uitdaging.

De Europese economie staat ook voor andere uitdagingen, die verband houden met de openbare financiën, zoals ook wordt benadrukt door de rapporteur, en de financiële gezondheid van landen.

In de economische en monetaire unie van Europa zijn de verantwoordelijkheden duidelijk verdeeld. Met betrekking tot deze verdeling van verantwoordelijkheden kan iedereen erop rekenen dat de ECB gecommitteerd is aan het handhaven van prijsstabiliteit op de middellange termijn in het eurogebied als geheel.

Op basis van onze meest recente projecties voor dit jaar zullen we aan het eind van dit jaar, nu de euro twaalf jaar bestaat, een inflatie, als jaarlijks gemiddelde, van 1,95 procent hebben. Dat is in overeenstemming met onze definitie van prijsstabiliteit: minder dan, maar dicht bij 2 procent.

De gecommitteerdheid van de ECB, de strategie van de ECB en het trackrecord van de ECB zijn consistent. De soepele werking van de economische en monetaire unie van Europa berust niet alleen op monetaire verbondenheid, maar ook op economische verbondenheid. Beleidsmakers op nationaal niveau moeten de openbare financiën gezond en hun economieën concurrerend houden.

In de huidige omstandigheden, waarin Europa voor cruciale besluiten staat, is het belangrijker dan ooit om te erkennen dat een welvarende unie vastbesloten actie van alle leden vereist. Monetaire unie in Europa is in mijn ogen veel meer dan een monetaire regeling. Het is een unie waarin we ons lot delen.

(Spreker voegt daar in het Frans en het Duits aan toe: "We delen een gemeenschappelijk lot.")

Dit delen van ons lot is voor ons algemeen welzijn, en het is de visie van de aartsvaders van de Europese Unie. Monetaire unie is niet een kwestie van gemak. Monetaire unie is onderdeel van een overkoepelend proces van voortschrijdende integratie van de volken van Europa dat na de Tweede Wereldoorlog begon.

Ik denk dat we vaak te geringschattend doen over wat Europa heeft bereikt. We staan vaak te snel klaar om onze instellingen en processen te bekritisieren. Maar die hebben over het algemeen goed gefunctioneerd, zelfs in de moeilijkste tijden. Ik heb er vertrouwen in dat de Europese instellingen en processen tijdens de financiële crisis doelmatig zijn blijven functioneren.

Aan deze kant van de Atlantische Oceaan hebben we dramatische gebeurtenissen die de aanleiding hadden kunnen vormen voor een nieuwe intensivering van de crisis, die in september 2008 begon in de Verenigde Staten, weten te voorkomen. Het is in deze huidige context dat ik mijn waardering wil uiten voor de gecommitteerdheid van de lidstaten van het eurogebied, die ze tijdens de meest recente vergadering van de Europese Raad hebben uitgesproken, om vastberaden en gecoördineerde maatregelen te nemen indien die nodig zijn om de financiële stabiliteit in het eurogebied te waarborgen.

Ik wil van mijn aanwezigheid in het Europees Parlement ook gebruikmaken om mee te delen wat ik ook maandag al tijdens de hoorzitting van de Commissie economische en monetaire zaken heb gezegd. Het is de intentie van de Raad van Bestuur van de ECB om de minimumkredietkwaliteitsdrempel in het onderpandskader op 'investment grade'-niveau te houden (dat wil zeggen tot BBB-) tot na eind 2010. Daarnaast zullen we met ingang van januari 2011 een schema van gestaffelde surpluspercentages toepassen, dat het Eurosysteem op een adequate wijze zal blijven beschermen. Ik zal de technische details verstrekken wanneer ik verslag zal doen van de beslissingen die de Raad van Bestuur zal nemen tijdens onze volgende vergadering op 8 april 2010.

Ik zal afsluiten. De invoering van de eenheidsmunt ruim een decennium geleden vormt in mijn ogen de grootste prestatie tot nu toe in de geschiedenis van de Europese integratie – een proces dat voor vrede en welvaart in Europa heeft gezorgd.

De mondiale financiële crisis heeft ons voor nieuwe uitdagingen gesteld, waar we in Europa goed op hebben gereageerd. Onze monetaire unie en onze zeer nauwe banden, binnen de interne markt, met alle economieën van de EU-lidstaten hebben voorkomen dat de crisis is verergerd door valutacrises, zoals aan het begin van de jaren negentig is gebeurd.

Europa staat voor cruciale besluiten. Het is onze gemeenschappelijke taak om te blijven zorgen voor vrede en welvaart, om van onze unie een nog aantrekkelijkere plaats te maken om in te leven en in te werken.

Daarvoor hebben we verstrekt toezicht nodig, zoals ook weer is opgemerkt door de rapporteurs, en versterkte samenwerking, en ook moeten we het gevoel van een gemeenschappelijk doel nieuw leven in blazen, de gedeelde idealen die onze aartsvaders hebben gemotiveerd. Hun streven was visionair, en alles wat we in de wereld van vandaag zien, bevestigt de luciditeit daarvan.

Olli Rehn, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik u bedanken voor de kans om de Jaarlijkse verklaring 2009 over de eurozone te bespreken. Toen we de Jaarlijkse verklaring opstelden, wisten we dat de geselecteerde onderwerpen actueel zouden zijn.

Ik wil beide rapporteurs, de heer Scicluna en de heer Giegold, feliciteren met hun voortreffelijke verslagen. Om de onafhankelijkheid van de Europese Centrale bank te respecteren zal ik me concentreren op het verslag-Giegold, dat een substantiële bijdrage levert aan het huidige debat over economische coördinatie en economisch bestuur in het eurogebied.

In mijn visie is de brede steun die het verslag-Giegold in de Commissie economische en monetaire zaken heeft gekregen een teken van de relevantie en de evenwichtigheid van zijn aanpak en de gekozen onderwerpen. Ik ben het volledig met de heer Trichet eens dat de euro niet alleen een technische monetaire regeling is, maar eerder het politieke kernproject van de Europese Unie, dat moet worden verdedigd en ontwikkeld in een Europese geest, niet in het minst vandaag en morgen, wanneer de Europese Raad op een zeer kritiek moment bijeenkomt.

Sinds 1999 is het eurogebied voornamelijk een gebied van economische stabiliteit geweest. Het heeft onze burgers beschermd tegen economische turbulentie. Sinds eind 2008 is het eurogebied echter hard getroffen door de mondiale financiële crisis. Ondanks het economisch herstelbeleid en krachtige fiscale stimulering blijven de financiële markten volatiel en is de mate van onzekerheid nog steeds buitengewoon hoog. Recente golven in de markt hebben de financiële stabiliteit en het economische bestuur in het eurogebied aan een serieuze test onderworpen, vooral met betrekking tot Griekenland.

Ik wil zeggen dat Griekenland nu op koers ligt voor het verwezenlijken van de doelstelling om het tekort dit jaar met 4 procent terug te dringen, na forse en overtuigende maatregelen die het Griekse parlement eerder deze maand heeft aangenomen en die nu van kracht zijn. Dit moment kan een keerpunt in de begrotingsgeschiedenis en de economische ontwikkeling van Griekenland worden.

Noch Griekenland, noch het eurogebied zijn echter geheel uit de gevarenzone, aangezien er nog altijd zorgen bestaan over de financiële stabiliteit in het eurogebied. Daarom heeft de Commissie de lidstaten van het eurogebied met kracht aangemoedigd om een politiek besluit te nemen over een mechanisme voor het waarborgen van de financiële stabiliteit in het eurogebied als geheel, een mechanisme dat, indien nodig, snel kan worden geactiveerd, in overeenstemming met het Verdrag en de 'no bail out'-clausule en zonder dat er enige automatische activering in dit mechanisme wordt ingebouwd.

Ik kan u verzekeren dat wij als Commissie bereid zijn om een dergelijk Europees kader voor gecoördineerde en voorwaardelijke bijstand, dat indien nodig en op verzoek kan worden gebruikt, aan te nemen. We werken nauw en intensief samen met alle lidstaten van het eurogebied en de ECB om nog deze week, in het kader van de Europese Raad, tot een dergelijke oplossing te komen.

Behalve naar het onmiddellijke crisisbeheer moeten we echter ook kijken naar hoe we dit soort situaties in de toekomst kunnen voorkomen, zodat we nooit meer te maken zullen krijgen met een geval als dat van Griekenland op dit moment. De Griekse crisis heeft de noodzaak van een versterkt economisch bestuur aangetoond. Dit wordt al erkend in het Verdrag van Lissabon, dat ook de rechtsgrondslag bevat. Daarom werken we op dit moment aan voorstellen voor de toepassing van artikel 136 van het Verdrag van Lissabon, en de Commissie zal in de komende weken een voorstel presenteren voor versterkte coördinatie van het economisch beleid en versterkt toezicht op landen.

Net als u in paragraaf 28 doet, mijnheer Giegold, betreuren we het dat regeringen onderling geen bindende toezeggingen hebben gedaan inzake het versterken van de coördinatie binnen het eurogebied. Daarom is een geïntegreerde en toekomstgerichte aanpak nodig die zich concentreert op beleidsmaatregelen en duidelijke operationele regelingen. In de allereerste plaats moeten we voorkomen dat er onhoudbare begrotingstekorten ontstaan, en daarvoor moeten we het begrotingsbeleid op de middellange termijn van de lidstaten van het eurogebied beter kunnen monitoren. We moeten de mogelijkheid hebben om bredere en stringenter aanbevelingen aan de lidstaten te doen om corrigerende maatregelen te nemen. Ik reken ook op uw steun op dit punt.

Ook kunnen we beter gebruikmaken van bestaande instrumenten. De Raad kan een lidstaat waarvan het economisch beleid de goede werking van de economische en monetaire unie in gevaar kan brengen aanbevelingen doen. Dit instrument is in het verleden gebruikt, waarschijnlijk te weinig. Met het nieuwe Verdrag van Lissabon, op grond van artikel 21, kan de Commissie lidstaten rechtstreeks soortgelijke vroegtijdige waarschuwingen geven. Dit is iets wat we moeten doen om lidstaten in een veel eerdere fase te helpen bij het aanpakken van opkomende economische problemen.

Ik geloof dat ik in blessuretijd zit. Ik zal in mijn afsluitende opmerkingen meer zeggen over macro-economische onevenwichtigheden. Dat is het tweede kernelement van versterkt economische bestuur. In grote lijnen deel ik de opvattingen van de rapporteur hierover.

Ik wil afsluiten met de opmerking dat de financiële crisis ons op een harde manier heeft laten zien dat de voortdurende economische groei van de afgelopen decennia niet vanzelfsprekend is. Het ergste is nu wellicht achter de rug. Het economisch herstel is ingezet, maar het is nog fragiel en niet duurzaam. De werkloosheidscijfers zijn nog niet verbeterd. Hetzelfde geldt voor de consolidatie van de openbare financiën, een noodzakelijke voorwaarde voor economische groei. Ongeacht hoe belangrijk de fiscale stimulering voor het economisch herstel is geweest, hebben de twee jaar van crisis meer dan twintig jaar aan consolidatie van de openbare financiën tenietgedaan.

Deze wolken zullen de komende jaren een schaduw werpen over ons economisch landschap. We moeten er alles aan doen om weer een heldere hemel te krijgen en terug te keren naar groei. Daarom is dit geen tijd om over te gaan tot de orde van de dag. Dit is een tijd voor een tempoversnelling om duurzame groei en werkgelegenheid te bevorderen.

Sophie Auconie, *namens de PPE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, allereerst mijn complimenten en een woord van dank aan rapporteur Giegold, die een uitstekend verslag heeft opgesteld en zijn oor te luisteren heeft gelegd bij de rapporteurs van de andere fracties.

Dit verslag is een reactie van het Europees Parlement op de Jaarlijkse verklaring van de Europese Commissie over de eurozone en de openbare financiën. Het bevat een schat aan analyses en voorstellen. Natuurlijk staat het document grotendeels in het teken van het belangrijkste element uit 2009, namelijk de economische en financiële crisis, de ernstigste crisis die de Europese Unie sinds haar oprichting heeft doorgemaakt.

Uit deze crisis tekenen zich voor mij twee belangrijke lessen af. Enerzijds is gebleken hoeveel baat we hebben bij de Economische en Monetaire Unie. De euro, de stabiele gemeenschappelijke munt, heeft de rol gespeeld van een echt monetair schild. In meerdere lidstaten is depreciatie van de nationale munt voorkomen doordat zij deel uitmaakten van de eurozone. De gevolgen van de crisis zouden anders nog veel erger zijn geweest. De eurozone is daarmee aantrekkelijker geworden, zoals in IJsland is gebleken.

Voorts heeft het actieve en flexibele monetaire beleid van de ECB er door injecties van liquide middelen in kredietinstellingen in hoge mate voor gezorgd dat de Europese banken het hoofd boven water hebben kunnen houden.

De eerste les luidt dan ook: er wordt weliswaar vaak gezegd dat de integratie van Europa is gebaseerd op crises, maar het economische Europa is niet alleen doeltreffend, maar ook noodzakelijk.

De tweede les die we eruit kunnen trekken is dat het Europese economische bestuur kracht moet worden bijgezet. Vandaag de dag is het monetaire beleid het enige echte economische beleid op Europees niveau. De coördinatie van begrotingsbeleid is beperkt. In dit verslag wordt opnieuw gesteld dat met de eurozone integratie van alle EU-lidstaten wordt beoogd en daarom moet er een efficiënt bestuur komen voor alle aspecten van economisch beleid.

Startpunt is macro-economisch en financieel toezicht, en daarop legt het Europees Parlement zich momenteel toe. Dit toezicht moet plaatsvinden in het kader van het groei- en stabiliteitspact en moet functioneren als waar instrument voor fiscale coördinatie. In deze periode van crisis is het begrotingsevenwicht van de lidstaten door inkomensdaling, fiscale stimuleringsmaatregelen in het kader van het herstelplan en economische stabilisatoren op losse schroeven komen te staan.

Terugdringing van de staatsschuld blijft een fundamenteel streven, want het gaat om de toekomst van onze kinderen. Er moet worden bezuinigd, maar we moeten daarbij ook naar creatieve oplossingen zoeken. We moeten nadenken over een nieuw Europees fiscaal beleid, over euro-obligaties en we moeten een gedurfd Europees economisch bestuur opzetten.

Liem Hoang Ngoc, *namens de S&D-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het verslag van Sven Giegold is van bijzonder belang in het macro-economische debat. Dit verslag is des te relevanter omdat de auteur een Duits Parlements lid is. Hij heeft de Europeanen willen wijzen op het averechtse effect dat de Duitse strategie van terugdringing van de arbeidskosten heeft op de landen in de eurozone die meedoen aan de gemeenschappelijke munt.

De Duitse regering is bezig de eurozone en de gehele Europese Unie mee te sleuren in een algemene loonsverlaging met schadelijke macro-economische gevolgen. Lidstaten met een begrotingstekort worden veroordeeld tot loonsverlaging en terugdringing van hun sociale voorzieningen doordat er niet voldoende structuurfondsen worden geboden, de begrotingsmiddelen tekortschieten en de munteenheden niet kunnen worden gedevalueerd.

Het eerste gevolg daarvan is een daling van de binnenlandse vraag, die in het tweede kwartaal van 2008 al leidde tot een negatieve groei, nog voordat de liquiditeitscrisis was ontstaan. Ten tweede stijgt de schuldenlast van huishoudens met lage en modale inkomens door stagnatie van hun koopkracht. Door de financiële machinerie, die niet aan regels was gebonden, werden in Spanje, het Verenigd Koninkrijk en Ierland hypotheekverstrekking met desastreuze gevolgen die aan het licht kwamen tijdens de crisis van de *subprimes*.

Dames en heren, tijdens de discussies in de commissies vergeten veel Parlementsleden de lessen van deze crisis. Zij ligt nog lang niet achter ons. Het huidige herstel is des te wankeler omdat Europa blijft vasthouden aan loonsverlaging en omdat de Commissie, en met haar de voorzitter van de Eurogroep en de president van de Europese Centrale Bank, die wij maandag hebben gehoord, de lidstaten oproepen strenge bezuinigingsmaatregelen goed te keuren waarvoor het nu nog te vroeg is.

Met deze maatregelen wordt de groei, die nauwelijks weer toeneemt, mogelijk in de kiem gesmoord, terwijl de inzet van productiecapaciteiten laag blijft. Met dit beleid zullen de begrotingstekorten in Griekenland, Spanje en elders niet worden teruggedrongen, omdat de verwachte fiscale inkomsten uitblijven. De werkloosheid en sociale spanningen zullen erdoor toenemen.

In het verslag van Giegold wordt de aandacht gevestigd op een aantal macro-economische onevenwichtigheden. In de eindversie, die door de PPE-Fractie en de liberalen is gewijzigd, wordt loonsverlaging helaas niet veroordeeld. Maar de discussie waartoe Sven Giegold heeft aangezet, kan heil brengen nu de neoliberale dogma's die door de crisis aan het wankelen zijn gebracht, opnieuw door het Parlement, de Raad en de Commissie worden aangehangen.

Ramon Tremosa i Balcells, namens de ALDE-Fractie. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen zou ik de rapporteurs, de heer Scicluna – die veel afweet van centrale banken – en de heer Giegold willen gelukwensen. Wij hebben lange discussies gehad met hen en de andere rapporteurs en uiteindelijk zijn we het eens geworden over een groot aantal compromisamendementen.

Ik wil het vandaag hebben over de euro. Ik zou u erop willen wijzen dat ik nieuw ben in de politiek: tot negen maanden geleden gaf ik colleges macro-economie aan de Universiteit van Barcelona. In het najaar van 2008 woonde ik om academische redenen met mijn gezin in Londen en daar was ik getuige van de plotselinge val van het pond sterling met 30 procent in een paar weken tijd. In één klap waren al mijn Engelse collega's een stuk armer geworden, en tot de dag van vandaag heeft het Engelse pond zich nog niet hersteld. Als ik naar die val van het pond kijk, moet ik er niet aan denken wat de peseta nu waard zou zijn als we die nog op zak hadden.

In de afgelopen twee jaar van deze vreselijke wereldwijde economische crisis is gebleken dat de euro een anker van stabiliteit is geweest. Feitelijk is de euro de enige belangrijke westerse munt die zijn gebruikers niet armer gemaakt heeft.

De euro is een veilige haven geweest te midden van de grote golven van de wereldwijde financiële stormen, om het sterke beeld van de Britse financier David Marsh te gebruiken. Als euroscepticus van het eerste uur heeft deze erkende financier een jaar geleden een boek gepubliceerd waarin hij zich lovend uitliet over de euro, die hij als een succes en als globale munt van de toekomst beschouwt.

De euro verkeert op het ogenblik niet in een crisis: het zijn de begrotingscrises van een aantal lidstaten die de Europese munt in de problemen brengen. De euro is een toonbeeld van monetaire eenheid die wordt bestudeerd en bewonderd door de economische elites van China, India, Brazilië en Rusland. De euro is geen risico voor de economieën van de mediterrane landen. De euro is voor hun economieën juist een kans om voorgoed te integreren in de goede, op hervorming ingestelde en geavanceerde praktijken van de landen van Midden-Europa.

In het onderhavige verslag wordt de staatsbemoeienis met de Chinese munt ronduit veroordeeld. De kunstmatige devaluatie van die munt heeft bijgedragen tot het ontstaan van de onevenwichtigheden wereldwijd die een van de oorzaken van deze crisis zijn.

In de eurozone moeten we niet de landen en gebieden afstraffen die het meest exporteren. De geschiedenis van de financiële crises toont namelijk aan dat als de financiën eenmaal geconsolideerd zijn, het economisch herstel hand in hand gaat met de export.

Het is waar dat Duitsland zijn binnenlandse consumptie weer op gang moet brengen en meer moet doen als motor van de economische groei in Europa. Zijn exportvermogen mag echter onder geen beding worden verzwakt. Als liberaal afgevaardigde uit Catalonië kan ik zeggen dat ook mijn regio – die 28 procent van de export van Spanje voor zijn rekening neemt – de verhouding tussen de export en het bruto binnenlands product een groot verschil te zien geeft: bijna 30 procent. Degenen die het beste zijn, moeten toch niet bestraft worden.

Ten slotte heeft de euro op het ogenblik een goede reputatie in de wereld, maar hij moet wel een kleine inspanning leveren om transparanter te worden. Mijnheer Trichet, de woordelijke verslagen van de debatten van de Europese Centrale Bank zouden gepubliceerd moeten worden, zoals gedaan wordt in de Verenigde Staten, Japan en Zweden.

Philippe Lamberts, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, aangezien ik wil dat commissaris Rehn me luid en duidelijk verstaat, zal ik in het Engels spreken.

Ik wil, uitgaande van waar we nu staan, vooruitkijken. Waar staan we? We hebben enorme en onhoudbare overheidstekorten en ik wil erop wijzen dat de Groenen dit soort tekorten niet steunen.

In de tweede plaats kunnen we niet negeren dat we al enorme en zich verdiepende sociale ongelijkheden hebben. Van alle Europeanen leeft 16 procent onder de armoedegrens: geen gering cijfer. Van alle jonge Spanjaarden onder de 25 jaar is 40 procent werkloos: geen gering cijfer. En zo kan ik nog wel even doorgaan.

Dan staan we voor een klimaatverandering en voor schaarste van hulpbronnen, en dit betekent allemaal dat er moet worden geïnvesteerd in infrastructuur, onderwijs, onderzoek en innovatie, enzovoort.

Daarom denken wij dat we echt moeten omschakelen.

Herman van Rompuy heeft na de top van februari gezegd dat de coördinatie van het macro-economisch beleid moet worden versterkt en verbeterd. Natuurlijk. Wat betekent dat? Dat betekent natuurlijk dat we met betrekking tot de begrotingsuitgaven meer onderlinge toetsing nodig hebben, meer controle vooraf. Griekenland besteedt 4 procent van zijn bbp aan defensie. Griekenland heeft een luchtmacht die even groot is als de Luftwaffe. Waarom is dat? Zo'n klein land, en ze bewapenen zich als gekken.

Maar als we alleen naar de uitgavenkant kijken zullen we niet slagen. We moeten overwegen – en sterk overwegen – of we onze belastinginkomsten niet moeten coördineren, want wat moeten we doen? We moeten minder belasting gaan heffen op arbeid en meer op andere zaken, waaronder kapitaal. We moeten ervoor zorgen dat bedrijven daadwerkelijk bijdragen – daadwerkelijk, niet alleen op papier – en dat betekent rapportage per land in het kader van een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting (CCCTB).

We moeten een belasting op financiële transacties instellen; we moeten de CO₂-belasting invoeren, zowel om gedragsveranderingen te bewerkstelligen als om inkomsten te genereren. En dat kunnen we niet door alleen van landen te vragen om hun beleid te coördineren. We hebben meer integratie nodig. Als we dat niet doen, zullen onze regeringen niet in staat zijn om een goed evenwicht te vinden tussen enerzijds de noodzaak om de begroting in evenwicht te brengen en anderzijds de noodzaak om tegemoet te komen aan sociale noden en aan de behoefte aan investeringen.

Daarom meen ik dat dit een kritiek moment is voor Europa. De keuze is tussen meer integratie – niet alleen coördinatie – en achteruitgang. De les die ik uit Kopenhagen heb getrokken is niet alleen dat we geen klimaatovereenkomst hebben. Het is gebleken dat Europa irrelevant is als we niet samen optrekken. We besteden veel te veel tijd aan coördinatie en te weinig tijd aan samen optrekken. Dat is onze bijdrage aan het debat van vandaag.

Kay Swinburne, *namens de ECR-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, aangezien ik uit een land kom dat niet tot de eurozone behoort, weet ik niet of mijn mening in dit debat bij mijn collega's veel gewicht in de schaal zal leggen. Op dit moment zouden veel mensen zeggen dat het probleem van de eurozone moet worden opgelost door de eurozone.

De euro is echter geen geïsoleerde munt. De euro is onderdeel van de wereldmarkt en is even hard geraakt door de mondiale financiële en economische crisis als valuta's buiten de eurozone. De wijze waarop we de financiën van onze landen hebben beheerd tijdens de goede jaren bepaalt volkomen hoe we nu kunnen reageren en herstellen. Zoals velen al hebben opgemerkt, is er een reden waarom Duitsland een heel ander begrotingstekort heeft dan Griekenland. Deze landen mogen dan verenigd zijn in een gemeenschappelijke munt, maar hun houding tegenover sparen en besteden verschilt sterk. De euro heeft er niet toe geleid dat volkomen verschillende culturen en tradities in het begrotingsbeleid tot een eenheid zijn gesmeed.

Het geval van het Verenigd Koninkrijk zegt veel over de verschillen in het begrotingsbeleid. Ook wij hebben onze publieke sector steeds groter laten worden, voortdurend geld uitgegeven in de goede jaren en meer en meer geleend om schulden te creëren waarvan we het bestaan niet eens konden toegeven toen het ernaar uitzag dat de goede tijden nooit meer zouden terugkeren. En we hebben een cultuur gecreëerd waarin een schijnbaar gerespecteerd econoom uit het Verenigd Koninkrijk nog vorige week voor een van onze commissies kon beweren dat regeringen geld kunnen toveren.

In essentie komt het geld om de publieke sector te financieren niet als bij toverslag tevoorschijn. Dat geld is afkomstig van belastingontvangsten uit de private sector. Duitsland beseft dat. Het beleid van Duitsland is er in het recente verleden op gericht geweest om overheidsbestedingen en prikkels te gebruiken om de private sector te stimuleren. Vandaar dat Duitsland zich nu in een sterke positie bevindt om economisch te herstellen. De Duitse overheid heeft de banken gered en is in het gat gesprongen toen de private sector het liet afweten. Nu is het de beurt aan de private sector om de schatkist weer te vullen.

De keerzijde van versoberingsmaatregelen, namelijk dat hardwerkende mensen in de publieke sector hun baan zullen verliezen, moet worden omgezet in een voordeel voor startende bedrijven, waarbij de ondernemingsgeest wordt benut door de aanvangskosten voor bedrijven te verminderen, zodat ze de winstgevende private sector kunnen creëren die nodig is om al onze landen uit de moeilijke situatie te halen waar we ons nu in bevinden. Alle landen die de afgelopen paar jaar onhoudbaar economisch beleid hebben gevoerd – waaronder mijn eigen land – moeten beseffen dat verandering essentieel en onvermijdelijk is.

Jürgen Klute, namens de GUE/NGL-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om nog eens naar de situatie in Griekenland te kijken, omdat de crisis in Griekenland ons naar mijn mening inzicht verschaft in de politieke status van het eurogebied. Om te beginnen wil ik echter iets opmerken over de eis van de Duitse bondskanselier, mevrouw Merkel, om Griekenland indien nodig uit te sluiten uit het eurogebied.

Mijn fractie, de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links, vindt dit een volledig absurd voorstel. Enerzijds spreken wij hier over een door het lot verbonden gemeenschap. Indien wij dit echt menen, kunnen wij niet anderzijds in de eerste grote of middelgrote crisis waarmee wij worden geconfronteerd, eisen dat een lidstaat wordt uitgesloten. Dat is waanzin! Dit zou met name het failliet van ons beleid zijn, dat neerkomt op een knieval voor de financiële sector.

Die financiële sector heeft zich schaamteloos uit de crisis laten vrijkopen door de belastingbetaler, en nu wordt ons gevraagd om Griekenland vergelijkbare hulp te weigeren. Het zal moeilijk worden om de gepensioneerden en de werknemers in Griekenland en ook in de andere betrokken landen – volgens de media is Portugal het volgende land dat onder de loep wordt genomen – uit te leggen waarom zij nu het gelag moeten betalen nadat ze reeds met hun belastinggeld de banken hebben ondersteund. Wie zo te werk gaat, laat het project van de EU op de klippen lopen.

Ondanks alle gerechtvaardigde kritiek op Griekenland – en de Griekse leden van het Parlement zullen zich realiseren dat in hun land nog veel moet worden gedaan – is Griekenland bij lange na niet alleen verantwoordelijk voor deze crisis. Ik wil er slechts op wijzen dat de meeste beslissingen over het financiële beleid in het eurogebied zijn overgedragen aan de Europese Centrale Bank. De euro levert geen antwoord op de uiteenlopende productiviteit in de verschillende economieën. Grote exportlanden zoals Duitsland dwingen het economisch beleid van Griekenland op de knieën. Daarom is dit tevens een crisis in het economisch en mededingingsbeleid van de EU.

Om die reden eisen wij dat het verbod op financiële steun voor EU-lidstaten wordt opgeheven. De lidstaten van het eurogebied moeten euro-obligaties uitgeven, de Europese Centrale Bank moet schuldpapier opkopen zoals de *Federal Service* in de Verenigde Staten heeft gedaan, en *Credit Default Swaps* moeten worden verboden. Dat eisen wij.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

VOORZITTER: PÁL SCHMITT*Ondervoorzitter*

Nikolaos Salavrakos, *namens de EFD-Fractie*. – (EL) Mijnheer de Voorzitter, 25 maart is een Europese en Griekse verjaardag. Op 25 maart 1957 aanschouwde de Europese Unie het daglicht, dankzij het Verdrag van Rome, en op 25 maart 1821 werd Griekenland geboren.

Op deze verjaardag worden zowel Europa als Griekenland op de proef gesteld. Europa wordt op de proef gesteld wat zijn samenhang betreft en Griekenland wat zijn financiën betreft. Iedereen in deze zaal weet dat van de vijftien landen van de eurozone er zes zijn opgescheept met een hoge overheidsschuld en een groot begrotingstekort. Iedereen in deze zaal weet dat in dertig OESO-landen de schuld meer dan 100 procent van het bbp bedraagt en dat deze schuld sinds 2008 is verhoogd met 30 procent. Ook de Verenigde Staten proberen in deze enorme economische crisis hun problemen op te lossen, en zij doen dat vooral door geldbiljetten te drukken.

Wij weten eveneens dat Griekenland strenge economische bezuinigingsmaatregelen heeft genomen, die zijn burgers op de rand van uitputting hebben gebracht. Vele zullen tegen Griekenland zeggen “eigen schuld dikke bult” en “ga nu maar op de blaren zitten”. Inderdaad zijn er die verantwoording moeten afleggen voor deze situatie, maar daarbij mogen wij niet vergeten dat Griekenland producten invoert uit andere Europese landen, vooral uit Duitsland, en dat de waarde daarvan die van de Griekse uitvoer met 15 miljard overtreft.

Daarom verzoek ik de leiders van de Europese Unie rekening te houden met het feit dat er door de aanpak van de speculanten een nieuwe geopolitieke situatie zal ontstaan in heel de regio.

De Voorzitter. – Dank u wel, mijnheer. Uw tijd is om. Ik vraag u vriendelijk de aan u toegekende spreektijd aan te houden.

Werner Langen (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, even een punt van orde. De leden willen later hierover stemmen en wij raken in grote problemen indien wij ons niet houden aan de spreektijden.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Trichet, om te beginnen wil ik u feliciteren met hetgeen u de afgelopen jaren hebt bereikt. U moet zich er echter tevens rekenschap van geven dat honderden miljoenen mensen momenteel hun adem inhouden omdat zij zich zorgen maken over de euro, wat wij in deze generatie niet hadden verwacht.

In de eerste plaats maken wij ons er zorgen over wat er zal gebeuren met de halfjaarlijkse en jaarlijkse herfinancieringsoperaties en of u erin zult slagen een uitweg te vinden uit dit pakket met buitengewone liquiditeitsmaatregelen. Alleen mensen met masochistische neigingen op het gebied van het financieel beleid zullen u hierbij geen geluk toewensen. Maar ook de inflatie baart zorgen, en u boekt grote vooruitgang op dit gebied. Als Oostenrijker waarschuw ik ervoor Duitsland de schuld te geven, zoals hier is gebeurd. Iedereen moet zich er rekenschap van geven dat Duitsland in het verleden de bron van grote stabiliteit is geweest. Dit land mag nu niet worden bestraft omdat het op vele gebieden betere resultaten heeft geboekt dan anderen. We kunnen niet solidair zijn met mensen die zich schuldig hebben gemaakt aan wanbeleid, verkisting en overdreven administratieve maatregelen.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, als schaduwrapporteur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) voor het jaarverslag 2008 van de ECB ben ik zeer tevreden over het verslag dat hier ter tafel ligt. Dank zij de nauwe en doeltreffende samenwerking met de rapporteur, de heer Scicluna, en met name met de heer Tremosa i Balcells van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa hebben wij naar mijn mening een zeer evenwichtig commentaar op het jaarverslag 2008 van de ECB opgesteld. President Trichet en commissaris Rehn waren dezelfde mening toegedaan.

Ik denk dat de ECB in 2008, het eerste jaar van de crisis, voor een zeer moeilijke taak stond. Gezien deze uitdagingen heeft de ECB in mijn ogen doeltreffend en vooral zeer omzichtig gehandeld. Deze benadering komt ook tot uitdrukking in het verslag van de heer Scicluna. De ECB bevindt zich echter niet in een eenvoudige situatie, en die zal in de nabije toekomst waarschijnlijk ook niet veranderen. Enerzijds zijn wij de crisis bij lange na nog niet te boven en anderzijds vloeien uit de geplande regelgevende maatregelen nieuwe uitdagingen en problemen voort voor de ECB. Het is belangrijk dat de ECB in de komende maanden en jaren voor stabiliteit in het eurogebied blijft zorgen. De ECB moet als een tanker op volle zee de juiste koers blijven varen.

Anderzijds – mijnheer Trichet, ik heb dit reeds gezegd tijdens de voorlaatste monetaire dialoog – moet de onafhankelijkheid van de Europese Centrale Bank gehandhaafd blijven, met name omdat zij in de toekomst deel zal uitmaken van de Europees Comité voor systeemrisico's. Dit is van cruciaal belang omdat juist u als president, naast andere leden van de ECB, hierbij nauw betrokken zult worden. Dit zou een belangrijk criterium moeten worden bij de toekomstige beoordeling van andere maatregelen van de ECB. Het is voor ons van essentieel belang om dit punt in het achterhoofd te houden wanneer wij de komende jaren andere verslagen zullen beoordelen.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Trichet, commissaris, dames en heren, de keizer heeft geen kleren aan! De ernst van de situatie is nauwkeurig beschreven. Nu is het nuttig ons te richten op de oplossing, en de eerste stap van deze oplossing kan alleen maar Europees economisch bestuur zijn. Zonder Europees economisch bestuur zal het economisch stelsel immers niet groeien en zal de schuldenlast zelfs nog ondraaglijker worden.

Griekenland moet worden gesteund en geholpen, en er moet worden voorkomen dat er een domino-effect optreedt in die Europese landen waarvan de economie gekenmerkt wordt door een laag concurrentievermogen en hoge schuld niveaus. Echte Europese governance moet garant staan voor drie doelstellingen: 1) een beleid dat gericht is op groei, 2) financiële instrumenten die geschikt zijn om die groei te verduurzamen, en 3) een beleid voor het beheren van noodsituaties.

Ik heb deze morgen vele speeches gehoord waarin de deugden van de euro werden bezongen. Dat is prima, ik ben het daar uiteraard mee eens, maar waarom zouden we de euro niet eens beschouwen als een munteenheid die ons niet alleen redt van de inflatie, maar die ons ook, door middel van een kleine effectieve en gegarandeerde schuld, van meer liquiditeit verzekert waarmee een groot Europees investeringsprogramma kan worden opgezet door euro-obligaties uit te geven? Wat het beheren van noodsituaties betreft, sta ik achter het idee om een Europees Monetair Fonds op te richten; dat zou een verstandige oplossing zijn.

Wat ik tot besluit en ondubbelzinnig wil zeggen, dames en heren, is dat het in dit stadium geen zin heeft zaken uit te stellen, een beetje rond te dobberen en te wachten tot het eind van de tunnel in zicht komt. We hebben niets aan een Europa dat zich gedraagt als de romanfiguur Don Abbondio – als een angsthaas dus. Als Europa nú geen moed toont, wanneer zal het dat dan wel doen?

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, we hebben een week met zwaargewichten gehad in de commissie, met de president van de ECB, de voorzitter van de eurogroep en de kandidaat voor het vicepresidentschap van de ECB. We zijn het er allemaal over eens dat sterker toezicht op de lidstaten, met accurate statistieken om snel ingrijpen mogelijk te maken, een essentiële voorwaarde is.

Het werk aan dit versterkte toezicht, met inbegrip van meer auditbevoegdheden voor Eurostat, is van start gegaan, en de commissie staat te trappelen om haar versterkte ondersteunende rol uit te oefenen.

Maar er zijn indicatoren buiten het stabiliteits- en groeipact die ook moet worden gerespecteerd. Grotere coördinatie van het begrotingsbeleid, gekoppeld aan macro-economische stabiliteit, is een optie. Maar dit is natuurlijk al geprobeerd. Denk aan de ruzie in 2001 over de waarschuwing van de Raad Ecofin aan Ierland in een tijd dat Ierland een begrotingsoverschot had. Dus we kennen de les: discipline uitoefenen in tijden dat er een begrotingsoverschot is, is nog moeilijker dan optreden in tijden dat er een begrotingstekort is. En net als in financiële markten eindigt nalatigheid om dat te doen in een crisis.

Met betrekking tot de onevenwichtigheden tussen de lidstaten moet de focus liggen op het verlies aan concurrentievermogen, dat vaak hand in hand gaat met getreuzel ten aanzien van de interne markt en het niet doorvoeren van structurele hervormingen, waaronder hervorming van het pensioenstelsel. Ook dat bevat niet noodzakelijkerwijs een rem op te hoge uitgaven.

En tot slot is, zoals de heer Scicluna heeft opgemerkt, het verstrekken van liquiditeit door de ECB een waardevol instrument geweest in de crisis, maar is het niet doorgegeven aan de reële economie. Vaak is het geld simpelweg herbelegd in activa met een hogere rente. En ik durf te stellen dat sommige van deze activa door middel van repo's zelfs weer bij de ECB zijn gestald. In bepaalde kringen zal deze activiteit ongetwijfeld worden gezien als goed voor een bonus. Daarom zeg ik: moeten we echt luisteren naar het geklaag van banken over de invoeringsdatum van de nieuwe kapitaaltoereikendheidsvereisten?

Michalis Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik wil van meet af aan zeggen dat dit een belangrijk verslag is dat een waardig compromis tot stand brengt tussen de diverse tendensen in het Europees Parlement. Hierin wordt gewezen op enkele aspecten van sociale samenhang die nooit eerder in

dergelijke discussies in het Europees Parlement aan bod waren gekomen. Wij zouden echter graag willen dat daarmee ook een belangrijke ommezwaai werd gemarkeerd in het beleid van de Europese Unie als geheel.

Dit verslag gaat weliswaar over 2009 maar in 2010 hebben wij tot nu toe belangrijke ontwikkelingen gehad, en ik doel daarbij natuurlijk op mijn land, Griekenland. Wij zouden hier de conclusie uit kunnen trekken dat er afgezien van een monetaire unie ook een economische en politieke unie nodig is, zoals ook vele anderen zeiden. De euro moet gepaard gaan met een minimale sociale-zekerheidsindicator voor de sociale samenhang.

Dit blijkt ook uit alle dingen die over Griekenland worden gezegd en die voor een groot deel niet waar zijn. Ik moet bijvoorbeeld benadrukken dat de productiviteit in Griekenland niet veel lager is dan de gemiddelde productiviteit van de EU-27. Dit blijkt ook uit de gegevens van Eurostat: in 2007 en 2008 was dit ongeveer 90 procent.

Het begrotingstekort en de overheidsschuld zijn in de afgelopen twee à drie jaar enorm toegenomen omdat de inkomsten sterk achteruit zijn gegaan, omdat de inkomsten uit het buitenland, in bijvoorbeeld de sector van het toerisme en de scheepvaart, tengevolge van de crisis zijn verminderd, en daarnaast de overheidsuitgaven omhoog zijn gegaan. En natuurlijk is er verspild en zijn er op diverse manieren mensen in overheidsdienst aangenomen.

Het lijkt geen twijfel dat daarin verandering moet komen, maar wij moeten ook spreken over deze sociale-beschermingsindicator. Wij mogen ons niet beperken tot algemene uitlatingen en zeggen dat de lagere bevolkingsgroepen niet getroffen mogen worden. Er zal controle moeten komen op de uitgaven en de bewapening, maar vooral ook op de uitgaven die juist de afgelopen twee jaar de pan uit zijn gerezen. Afgezien daarvan moet echter vooral ook worden gekeken naar de sterk gedaalde inkomsten. Er mag niet worden getornd aan de inkomens van grote maatschappelijke groepen die op de armoedegrens leven.

Het lijkt geen twijfel dat deze vraagstukken ook van belang zijn voor de bijeenkomst die momenteel hier in Brussel plaatsvindt. Het verslag-Giegold moet echter tevens een meer algemene ommezwaai markeren en ervoor zorgen dat deze standpunten worden opgenomen in het stabiliteitspact. Voor alles moet echter duidelijk worden gemaakt dat het niet nodig is onze toevlucht te nemen tot het onaanvaardbare beleid van het Internationaal Monetair Fonds, dat afgezien van al het andere niet duurzaam is.

(Applaus)

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, terecht gingen de heren Rehn en Trichet in op de situatie van vandaag. De Griekse positie binnen de eurozone is zeer hachelijk en de mogelijke oplossing ligt wat mij betreft bij het Internationaal Monetair Fonds. Vandaag de dag, *as we speak*, is het IMF de juiste organisatie die Griekenland een helpende hand kan bieden om uit de crisis te komen. Lukt dat niet, dan is daadkracht nodig en moeten knopen worden doorgehakt. Landen die zich niet aan de spelregels houden in de eurozone, moeten het spel verlaten.

Voorzitter, laten we ook lessen trekken uit de situatie. Griekenland heeft bij de toetreding tot de eurozone zich net zo onvoorspelbaar gedragen als het orakel van Delphi. De ingediende cijfers waren onduidelijk en onbetrouwbaar. Het is onjuist dat de Griekse regering blijft aandringen op een oplossing vanuit andere eurolanden omdat zij mede schuldig zouden zijn aan de huidige crisissituatie in Griekenland. Dat is de wereld op zijn kop. Wie ondeugdelijke cijfers indient, moet niet met de beschuldigende vinger om zich heen gaan wijzen. Daarom een concrete vraag aan de heren Trichet en Rehn: was u op de hoogte van het feit dat de door de Griekenland verstrekte cijfers bij de toetreding tot de eurozone onjuist en volledig waren. Zo nee, had u dat dan niet moeten weten? Ik hoop dat u concreet kunt antwoorden op deze vraag.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst mijn landgenoten het beste wensen voor de nationale feestdag van 25 maart.

De kapitalistische crisis heeft tot gevolg dat de levensomstandigheden van de werknemers dramatisch achteruitgaan. Tegelijkertijd geeft deze crisis het kapitaal de mogelijkheid om de arbeidersvijandige besluiten verscherpt toe te passen. De werknemers zijn geterroriseerd en daardoor kan de plutocratie een regelrechte oorlog ontketen tegen hun fundamentele loons- en sociale rechten met als doel de winst van het kapitaal te verhogen.

De fundamentele pijler van het volksvijandige beleid van de Europese Unie en de regeringen van de lidstaten is de ECB. De ECB voert een bikkelhard beleid dat maar één criterium heeft: de winst van het kapitaal. Sinds haar oprichting dringt de ECB aan op loonmatiging en versnelde doorvoering van de kapitalistische hervormingen, en nu vallen haar oproepen in de vruchtbare bodem van de kapitalistische crisis.

De ECB is het bourgeoisieorgaan dat steun heeft gegeven aan de inspanningen van de plutocratie om de lasten van de crisis op de schouders te leggen van de werknemers. Zij heeft meer dan een biljoen euro aan de banken en de monopolistische concerns gegeven, en vraagt nu de werknemers om het gelag te betalen en ervoor te zorgen dat dit geld wordt teruggegeven.

Daarom is versterking nodig van de anti-imperialistische strijd, van de strijd voor vertrek uit de Europese Unie, van de strijd voor volksmacht en volkseconomie, van de strijd voor socialisme.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb kennelijk in een soort parallel universum geleefd, als ik al die verhalen over het succes van de euro hoor. Zullen we weer een klein beetje met beide voeten op de grond proberen te staan?

De jeugdwerkloosheid op het Iberisch schiereiland en veel landen van de eurozone is chronisch. Die is al jaren 30 tot 40 procent. Dat heeft helemaal niets met de crisis te maken. Het is een grote ramp. Het bbp per capita van de Verenigde Staten is veel hoger dan dat van de Europese Unie. Het bbp in het Stille-Oceaan gebied is veel hoger dan dat van de Unie.

Nee, de euro is helemaal niet succesvol geweest. De euro mislukt nu al. Hij valt voor onze ogen uit elkaar. Daarvoor hoef je alleen maar naar enkele economische basisgegevens te kijken. Er is geen geldschiet in laatste instantie. Daarom hebben we deze Griekse crisis en ligt er een Portugese crisis om de hoek. Er is geen geldschiet. Dat kan niet wanneer je een mondiale munt beheert, ongeacht of er een optimale valutazone is of niet.

Er is geen gecoördineerd begrotingsbeleid, dus dit moet wel mislukken, en het mislukt op dit moment.

Ik wil iedereen hier aan iets anders herinneren, als ik zo vrij mag zijn. Er zijn twee soorten mensen: mensen die welvaart creëren, ofwel de mensen die werken in de private sector en die welvaart creëren, en mensen die die welvaart opmaken, te weten politici en bureaucraten. Daarvan zijn er te veel. We zijn met veel te veel. We parasiteren op onze economieën, en totdat deze valutazones eindelijk eens gaan snoeien in de uitgaven van de publieke sector zal de situatie alleen maar slechter en slechter en slechter worden.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) De belangrijkste oorzaak van de crisis is de maffia. Ik zal u een aantal voorbeelden uit mijn land, Roemenië, geven en geloof u mij: als schrijver, historicus en leidinggevende van een dagblad en een wekelijks tijdschrift weet ik waar ik over praat.

Van 1990 tot vandaag zijn op frauduleuze wijze ongeveer zesduizend ondernemingen geprivatiseerd, met een geschatte waarde van 700 miljard euro. Helaas is van dat geld tot nu toe slechts zeven miljard euro geïncasseerd, dat is dus 1 procent. In veel gevallen was er niet eens sprake van privatisering, maar van het overhevelen van kapitaal van de Roemeense staat naar een andere, nationalisatie dus. Dat is geen markteconomie meer, dat is oerwoudeconomie.

Deze situatie komt in veel landen in de Balkan voor. De lokale maffia is verbreed met de internationale maffia in een kartel van georganiseerde misdaad. Net als honderd jaar geleden is de Balkan een kruitvat. De vlam van de maatschappelijke protesten kan snel van Griekenland overslaan naar de andere landen in de regio.

In de twintigste eeuw sprak men over het exporteren van de revolutie, maar in de eenentwintigste eeuw kunnen we spreken over het exporteren van faillissement. Honger is de sterkste electorale motivatie in de geschiedenis. Wij moeten het accent verleggen van de strijd tegen corruptie, dat een abstractie is, naar de strijd tegen corrupten.

De mentale toestand van de bevolking verergert steeds meer, en indien we er niet in slagen de leegroef van onze landen een halt toe te roepen, zal het nobele project van de Europese Unie ineens instorten als een zandkasteel.

Toch bestaat er een uitweg. Op een dergelijk historisch kruispunt is er behoefte aan radicale oplossingen. De maffia moet niet onder controle komen, zij moet onder de zoden komen.

Werner Langen (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik de president van de ECB, Jean-Claude Trichet, hartelijk danken voor zijn zeer succesvol werk van de afgelopen zes jaar. Ik wil vanzelfsprekend ook de rapporteurs ervoor bedanken dat zij een verslag hebben voorgelegd dat een meerderheid van de stemmen heeft gekregen. Mijnheer Rehn, ik wil u eraan herinneren dat u voor een enorme taak staat. Ik hoop dat de Commissie eindelijk de moed zal hebben om in een nieuw voorstel in te gaan op

de gebreken van het stabiliteits- en groeipact. In dit geval is het model van een economische regering onder leiding van de ministers van Financiën geen mogelijke oplossing omdat die ministers in het verleden hebben gefaald. Wij hebben een automatisch systeem nodig. Wij hebben geen economische regering nodig onder controle van ministers van Financiën. Wij hebben veeleer een automatisch systeem nodig dat reageert in geval van overtredingen, met ondersteuning en onder leiding van de ECB en de Commissie. Dat zou het resultaat van de top kunnen zijn.

Ik wil twee opmerkingen maken ten aanzien van hetgeen de heer Trichet heeft gezegd over het eurogebied. Ik juich het zeer toe dat u erop hebt gewezen dat wij wereldwijd concurrerend moeten zijn. Het gaat er niet om dat een euroland concurreert met een ander, maar dat wij ons tegenover de Verenigde Staten en Azië staande kunnen houden.

Ten tweede is de EU er grotendeels in geslaagd een evenwichtige begroting te verwezenlijken, dankzij de landen met een overschot. Indien dit niet het geval zou zijn geweest, zou de ECB een veel strenger beleid hebben moeten voeren.

Ten derde kent de economische geschiedenis geen voorbeelden van landen met een krimpende bevolking die op den duur groei creëren in de interne markt. Zij moeten exporteren.

Wat Duitsland betreft: dit land heeft een slechte start gemaakt in de Economische en Monetaire Unie, heeft zijn achterstand echter ingehaald en is nu een voorbeeld voor vele andere landen. Dat is niet voldoende. Wij hebben zelf onze handen vol aan de consolidatie van de begroting. Wij moeten het werk dat hiermee gepaard gaat, niet onderschatten. Wie heeft het idee geopperd om de landen te bestraffen die het grotendeels gered hebben, en de landen uit te sluiten die hun verplichtingen niet zijn nagekomen? Dat is toch geen Europees beleid. Daarom wens ik de Commissie moed toe en bedank ik de ECB van harte.

(Applaus)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, staat u mij toe om allereerst de twee rapporteurs geluk te wensen met het uitstekende werk dat zij onder moeilijke omstandigheden hebben moeten verrichten.

Binnenkort beginnen de werkzaamheden van een van de meest kritieke topbijeenkomsten die ooit hebben plaatsgevonden, maar toch horen wij nog steeds de meest uiteenlopende geluiden over het zogenaamde Griekse probleem en over de vraag of er al dan niet een Europees mechanisme moet worden ingesteld dat in geval van nood kan functioneren als een opvangnet voor hulpbehoevende economieën en voor de stabiliteit van de eurozone in haar geheel.

Het lijkt geen twijfel dat de hoofdverantwoordelijkheid voor de situatie bij Griekenland ligt, en Griekenland heeft die verantwoordelijkheid ook volledig genomen. Er zijn echter ook andere, collectieve verantwoordelijkheden. De EMU bestaat nu elf jaar maar nog steeds weigeren wij te zien en te erkennen dat de concurrentiekloof en de belangrijke ongelijkheden en onevenwichtigheden tussen de economieën van de eurozone onverenigbaar zijn met zowel de duurzaamheid als de stabiliteit van de eurozone.

Dit is duidelijk gebleken uit de speculatieve aanvallen. Deze waren tot nu toe vooral gericht tegen Griekenland, maar eergisteren is de kredietwaardigheid van Portugal verminderd en zijn nu ook andere landen, zoals Italië en Spanje, het doelwit aan het worden, en niemand weet wie de volgende keer aan de beurt is.

Als wij in staat willen zijn de huidige omstandigheden het hoofd te bieden, moeten wij onmiddellijk overgaan tot een nieuw, versterkt model voor economische coördinatie en economisch bestuur, dat – beste mijnheer Lange – de regels van het stabiliteits- en groeipact weliswaar eerbiedigt maar dat daarnaast meer omvat dan alleen begrotingscoördinatie in strikte zin, dat kan zorgen voor economische coördinatie met aanvullende criteria en de doelstellingen van de EU-strategie voor werkgelegenheid en duurzame ontwikkeling kan verwezenlijken.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, mijnheer Trichet, de euro is tien jaar geworden en heeft de tests door de bank doorstaan, ook al is de huidige turbulentie nog niet ten einde. Ik ben er zeker van dat we vandaag al de eerste belangrijke stap zullen zien in de richting van een Europese oplossing, met of zonder het Internationaal Monetair Fonds. We delen een gezamenlijk lot, zoals de heer Trichet het zo treffend formuleerde. Het alternatief voor een mislukking zou immers verschrikkelijk zijn.

In tijden van financiële orkanen is de ECB een betrouwbaar bastion geweest. Het verdient te worden herhaald dat de euro gedurende de financiële crisis een succes en een anker in Europa is geweest, ook voor landen buiten de eurozone.

De euro heeft voor stabiliteit gezorgd en de voorwaarden gecreëerd voor miljoenen nieuwe banen. Dat mogen we niet vergeten in deze dagen waarin iedereen het woord crisis in de mond neemt. De schuld voor de problemen van Griekenland en andere eurolanden kan niet in de schoenen van de euro worden geschoven. Lakse stijgingen van overheidsuitgaven leiden altijd tot problemen, ongeacht de keuze van deze of gene munt. De economische crisis zou integendeel aanzienlijk erger zijn geweest zonder de eurosamenwerking. Dan zouden we geconfronteerd zijn geweest met speculatie en devaluaties voor mededingingsdoeleinden onder meer dan twintig nationale munten.

Velen van ons hebben dat meegemaakt en ik was zelf lid van een Zweedse commissie voor financiële zaken met een renteniveau van 500 procent. De crisis in Griekenland toont natuurlijk dat de afspraak om het begrotingstekort op een laag peil te houden aangescherpt moet worden. Het tekort is nog altijd ontzettend groot. Er is meer toezicht op en coördinatie van het economische beleid op EU-niveau nodig, met andere woorden een financiële coördinatie die de naam waardig is.

Tot slot zou ik nog iets willen zeggen over speculatie. Wanneer tegen landen gespeculeerd wordt, zoals tegen Zweden in de jaren negentig, is dat eigenlijk een goede gelegenheid om de maatregelen die we nemen met succes door te voeren. Toen wij ons in een moeilijke situatie bevonden, onder andere door het optreden van George Soros, wisten we hoe laat het was en namen we de noodzakelijke maatregelen. Dat is iets waar diegenen van u in de landen die momenteel moeilijkheden ondervinden ook aan zullen moeten denken.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik zal de militaire taal vermijden die de vorige spreker heeft gebruikt. Oorlogstaal past niet bij de stijl van het bankwezen. Ik vertegenwoordig in het Parlement waarschijnlijk de enige fractie waarvan de meerderheid van de leden van buiten de eurozone afkomstig is. Slechts twee ervan zijn inwoners van eurolanden. Ik houd er dus een ander standpunt op na.

De toespraak van de heer Trichet kan samengevat worden met het cijfer 36, want dat is het aantal leden van het Europees Parlement dat naar zijn toespraak heeft geluisterd. Betekent dit dat we lui zijn? Nee, het betekent dat de leden niet echt geloven dat de Europese Centrale Bank een oplossing, een geneesmiddel voor de crisis kan zijn, of voor een redding zal zorgen. De heer Rehn zei dat de eurozone een waarde op zich is, en sprak toen over de crisis in Griekenland. Dat is tegenstrijdig. Griekenland doorworstelt momenteel een crisis, omdat het land te snel is opgenomen in een oase van stabiliteit. Zulk een tegenstrijdigheid moet vermeden worden.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ik ben het eens met de collega's die zeiden dat de crisis nog niet voorbij is. De economische situatie is in veel landen duidelijk negatief. De werkloosheid neemt in de meeste landen toe en de maatregelen voor de vermindering van de tekorten maken de crisis alleen maar erger.

Hebt u, mijnheer Trichet en mijnheer Rehn – institutioneel gesproken – de crisis niet zien aankomen? Alle tekenen waren er. Toen de crisis uitbrak hebt u zich verstopt achter de opvatting dat iedereen zijn problemen zelf maar moest zien op te lossen. Nu herhaalt u echter op monotone wijze steeds hetzelfde refrein: toezicht op tekorten, strikte naleving van het stabiliteitspact.

Mijns inziens houdt het probleem in de Europese Unie en Griekenland geen verband met de vraag of zijn financiën al dan niet gezond zijn. U weet dat de landen die – zoals Griekenland – gedwongen zijn te lenen, weliswaar ten prooi zijn gevallen aan speculanten maar tegelijkertijd de institutionele en politieke leemtes van de EMU hebben blootgelegd.

Dit gezegd hebbende ben ik van mening dat het stabiliteitspact veranderd moet worden. Het is duidelijk dat door te volharden in de toepassing van het stabiliteitspact, vooral in tijden van recessie, de regionale en sociale verschillen en de werkloosheid worden vergroot en elk vooruitzicht op groei wordt gedwarsboemd.

Bastiaan Belder (EFD). – Mijnheer de Voorzitter, de situatie waarin Griekenland en ook de eurozone terecht zijn gekomen is betreurenswaardig. Financiële hulp voor Griekenland moet primair komen van het Internationaal Monetair Fonds. Het IMF geeft zelf aan dat het uitstekend is toegerust voor het bijstaan van Griekenland. De oprichting van een Europees monetair fonds lijkt vooral te zijn ingegeven door politieke overwegingen, namelijk gezichtsverlies van Europa bij een Grieks beroep op het IMF. Laten we echter niet in de reflex schieten van het opzetten van een nieuw orgaan als remedie tegen het niet nakomen van bestaande regels. Noodzaak en wenselijkheid van een eventueel op te richten EMF zijn dubieus. De sancties waarin het stabiliteits- en groeipact voorziet moeten actiever worden ingezet om naleving van de regels af te dwingen. De Raad is nu echt aan zet. Eurostat dient de ruimte te krijgen voor nauwlettende controle op de begrotingscijfers van de eurolanden en daarmee op de naleving van het stabiliteits- en groeipact.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de ernstige tekortkoming van het verslag is dat de verantwoordelijken niet worden genoemd. We kunnen echter geen einde maken aan de economische crisis in Europa zolang de verantwoordelijken niet bij naam worden genoemd. We moeten eindelijk zeggen waar het op staat: de Europese economische crisis is niet ontstaan door de mensen die van hun loon of salaris rondkomen, maar door de banken, multinationals en verzekeraars die de Europese samenlevingen volledig hebben uitgemergeld.

Als een multinational zich op dit moment in Hongarije wil vestigen, gaat dat als volgt: zo'n bedrijf krijgt de grond gratis van de gemeente, kan profiteren van belastingvoordeel en lagere premies, heeft mensen in dienst tegen het minimumloon en staat hun niet eens toe vakbonden op te richten. Deze toestand heeft ertoe geleid dat er in Europa een werknemerscrisis is ontstaan. We eisen dat de multinationals, banken en verzekeraars een actieve rol op zich nemen in de oplossing en de beëindiging van de economische crisis.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, de crisis waarin we op het ogenblik verkeren is de ergste van acht decennia en de belangrijkste sinds het begin van het communautaire project.

Hij begon met de hypotheekcrisis in de VS en na het failliet van de Lehman Brothers is hij nu in zijn derde fase, na in Europa te hebben geleid tot een daling van het bruto binnenlands product van 4 procent in 2009, tot een werkloosheid van meer dan 23 miljoen mensen, en tot een sterke verslechtering van de situatie van de overheidsfinanciën, met een schuld van meer dan 80 procent van het bbp.

De Europese Centrale Bank speelde een beslissende rol door de liquiditeit in het systeem te handhaven, door gebruik te maken van onconventionele mechanismen om de effecten van de kredietkrapte op te heffen, en door nauw samen te werken met de monetaire autoriteiten.

Nu er een licht herstel verwacht wordt en er geen inflatiedruk is, moet hij zijn bijdragen aan het kredietherstel voortzetten en ervoor zorgen dat de reactivering van de economie niet in gevaar komt door het overhaast of ongedifferentieerd intrekken van de uitzonderingsmaatregelen.

De crisis heeft aangetoond dat de monetaire en economische pijlers – de basis van het monetair beleid – moeten worden versterkt. Er moet toezicht komen op de ontwikkeling van de prijzen van de voornaamste financiële activa en op de particuliere schuldenlast, om de stabiliteit van de prijzen en van de economie in het algemeen te waarborgen.

Twintig lidstaten hebben op het ogenblik buitensporige tekorten. De werkelijke betekenis van consolidering van de overheidsfinanciën – een onontkoombare taak die op gecoördineerde en intelligente wijze moet worden uitgevoerd – is de vraag te herstellen, de investeringen te stimuleren en de hervormingen te begeleiden die het mogelijk zullen maken om de economie weer te doen opleven, het duurzame groeipotentieel te verhogen en werkgelegenheid te creëren. Meer economische eenwording kan het verschil maken.

De wereldwijde onevenwichtigheden moeten gecorrigeerd worden. De Europese Unie is een van de meest evenwichtige gebieden. Dat evenwicht kan echter onder druk komen te staan, tenzij de Unie haar concurrentievermogen versterkt en de internationale monetaire samenwerking wordt verbeterd. We zullen ons concurrentievermogen in de wereld alleen kunnen verbeteren als we de interne economische coördinatie versterken op het gebied van het concurrentievermogen en de betalingsbalans, om de onevenwichtigheden en verschillen binnen de eurozone te op te heffen.

De inspanningen en de moed van Griekenland verdienen onze duidelijke en vastbesloten steun. Het is een kwestie van gemeenschappelijk belang, en de onzekerheid werkt in het nadeel van alle Europeanen. Subsidiariteit en solidariteit zijn de twee kanten van de Europese munt. Zoals president Trichet in het Engels, Frans en Duits heeft gezegd, is de euro meer dan enkel maar een munt: de euro is onze gemeenschappelijke bestemming.

Ik heb dit herhaald in het Spaans, een van de wereldwijd gesproken talen van de Europese Unie. Ten slotte zeg ik het nog in het Grieks, de taal die als geen andere uiting geeft aan onze universele roeping: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, de economische crisis heeft een negatieve impact gehad op lidstaten in de hele Europese Unie. De werkloosheidspercentages zijn in de hele Unie drastisch toegenomen en juist jongeren hebben hier het meest van te lijden. Door deze crisis hebben vele lidstaten minder publieke middelen. Om dit probleem aan te pakken is de Ierse regering in de jaren 2008 en 2009 doortastend opgetreden.

(EN) Als er niet was ingegrepen, zou het tekort van Ierland in de richting van 14 procent van het bbp zijn gegaan. Maatregelen van de regering hebben het tekort gestabiliseerd op 11,6 procent van het bbp in 2010. De maatregelen van de regering zijn gewaardeerd in de markten. Sinds de aanneming van de laatste begroting, in december vorig jaar, zijn de kosten van het lenen voor Ierland gestabiliseerd ten opzichte van de benchmark. Ik begrijp zelfs dat de president van de Europese Centrale Bank deze week tijdens een vergadering van de Commissie economische en monetaire zaken de maatregelen van de Ierse regering heeft geprezen. Ierland ligt, wat betreft het aanpassen van de begroting, in veel opzichten voor op andere landen. Landen als het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten, beiden met een tekort van meer dan 10 procent, zullen belangrijke aanpassingen moeten doorvoeren om hun openbare financiën weer houdbaar te maken.

Mag ik ter afsluiting zeggen dat Ierland nog steeds een goede vestigingsplaats voor bedrijven is, omdat de fundamentele waarden van de Ierse economie in orde zijn en het percentage van 1 2½ procent voor de...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de crisis die zich momenteel binnen het eurogebied verspreidt, toont ons welke gevaren er kunnen dreigen voor economische projecten als ze niet gebaseerd zijn op economische redeneringen, maar op ideologische veronderstellingen, vooral wanneer men de integratie nastreeft van verschillende lidstaten met verschillende economische omstandigheden.

We moeten ons afvragen of sommige landen wel klaar waren om toe te treden tot de eurozone. De invoering van de euro is op een bepaald moment niet langer een economisch, maar een politiek project geworden, ontworpen om het tempo van de Europese integratie op te voeren. In heel wat landen betalen de Europese belastingbetalers nu misschien een veel te hoge prijs voor die gehaastheid. Ik hoop dat we uit deze ervaring conclusies kunnen trekken voor de toekomst. De euro biedt geen oplossing voor de structurele problemen van individuele economieën, de hoge schulden, of het gebrek aan financiële discipline. Het zijn de lidstaten zelf die verantwoordelijk zijn voor de toestand van hun financiën en de problemen moeten worden opgelost in de landen waar ze zich voordoen.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik heb de verslagen met enige verbazing gelezen. En door wat ik vanmorgen hier heb gehoord, ben ik in mijn overtuigingen gesterkt.

Enige uitzonderingen daargelaten gaat het altijd over begrotingsbesnoeiing, over het inperken van de inflatie en het stabiliteitspact, terwijl twintig van de zevenentwintig landen niet meer aan alle criteria voldoen.

Velen roepen om economische governance, zoveel is zeker. Maar wij willen een politiek Europa dat zowel zijn economische als maatschappelijke keuzen weet te beheersen, en dat een rol kan spelen in monetaire keuzen.

De Griekse crisis spreekt boekdelen: Duitsland heeft de touwtjes in handen en stelt de eisen. De Amerikaanse centrale bank heeft onlangs rechtstreekse maatregelen getroffen ter financiering van de federale begroting en staatsobligaties gekocht. In Europa is de ECB banken te hulp geschoten, maar voor Griekenland en meer in het algemeen de PIGS-landen zijn het altijd dezelfde die moeten betalen, namelijk werknemers, ambtenaren en gepensioneerden, terwijl hun landen ook het slachtoffer zijn geworden van financiële speculatie.

Hervorminkjes zullen geen zoden aan de dijk zetten. We hebben een ander Europa nodig, een economisch en sociaal Europa dat ten dienste staat van zoveel mogelijk burgers en niet alleen bepaalde groepen burgers.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) In het verslag over het jaarlijkse beheer van de eurozone en de openbare financiën over 2009 wordt een gedetailleerde analyse gegeven van het beheer van de EU tijdens de wereldwijde financiële en economische crisis.

De afname van de economische output in verschillende EU-landen heeft geleid tot een drastische toename van de werkloosheid en een groei van de schulden van de landen in Europa. De crisis heeft een uiteenlopende impact op de afzonderlijke landen gehad en de maatregelen waarmee individuele landen de crisis hebben aangepakt verschillen daardoor ook van elkaar. Ondanks de inspanningen van EU-lichamen om gecoördineerde en collectieve maatregelen te nemen, bleek dat in bepaalde landen populistische regeringen zonder echt verantwoordelijkheidsgevoel voor het beheer van de openbare financiën naar een ramp solliciteerden.

Daarom heeft de Europese Unie als geheel het moeilijker gevonden om met de impact van de crisis om te gaan dan andere belangrijke economische centra, zoals de Verenigde Staten, China, Japan en India. Het is

duidelijk geworden dat de Europese economische omgeving in haar totaliteit weliswaar zeer verscheiden en in vergaande mate gereguleerd mag zijn, maar dat zij in vergelijking met concurrerende economieën weinig gestroomlijnd is. We moeten er daarom in de komende periode ook naar streven om, naast inspanningen om de openbare financiën van de eurozone te consolideren, de regels van de interne omgeving te herstructureren en verregaand te vereenvoudigen. We moeten niet vergeten dat de productieve sector in zijn eentje de middelen genereert waarop de hele maatschappij teert.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Dames en heren, de Europese Centrale Bank zag zich bij haar activiteiten in 2008 geconfronteerd met niet eerder meegemaakte uitdagingen, toen de wereldwijde economische crisis zich in september 2008 ook in Europa aandeed. De financiële crisis ontwikkelde zich tot een crisis van de reële economie, aangezien de kapitaalmarkten als gevolg van wantrouwen bevroren en financiële instellingen geen krediet verstrekten aan elkaar of aan ondernemingen. De ECB heeft snel, en in mijn optiek adequaat gereageerd op deze financiële gebeurtenissen, maar bij de beoordeling van de maatregelen voor het herstel van de crisis mogen we één jammerlijk feit niet buiten beschouwing laten: de discriminatie van de landen buiten de eurozone.

Ik ben ervan overtuigd dat de ECB in strijd met de geest van de Europese Unie heeft gehandeld toen zij op het dieptepunt van de crisis, in oktober 2008, geen gelijke voorwaarden creëerde voor het gebruik van liquiditeitsfaciliteiten. De ECB heeft geldwisseltransacties afgewikkeld met de nationale banken van Zweden en Denemarken om de juiste euroliquiditeit te garanderen voor de banksystemen van de twee landen. Met de centrale banken van Hongarije en Polen was zij alleen bereid dezelfde operatie uit te voeren met de eis tot zekerheidstelling.

Deze stap van de ECB heeft helaas bijgedragen aan de toenemende onzekerheid van de markten, en de situatie van de betreffende landen nog verder verergerd. Nu we werken aan de ontwikkeling van een nieuw financieel stelsel, moeten we er van tevoren voor zorgen dat we dergelijke ongelijkheden uitbannen. We mogen dus geen regels opstellen waarmee bepaalde delen van de Europese Unie nadeliger worden behandeld dan andere. Ik trek deze gedachte verder door als ik het heb over de oprichting van het Europees Comité voor systeemrisico's waaraan we nu allemaal werken. Hierin zal de ECB een belangrijke rol gaan spelen. Het voorzitterschap van het Comité zal ook worden vervuld door de voorzitter van de ECB, en we moeten ervoor gaan zorgen dat de landen binnen en buiten de eurozone, dus ook de Midden- en Oost-Europese landen, gelijke stemrechten krijgen in dit nieuwe orgaan.

Als we onze stem niet verheffen tegen de discriminatie die tijdens de crisis al voelbaar was, bestaat het gevaar dat ongelijke behandeling de praktijk wordt in de nieuwe financiële toezichtinstanties, en dat moet tegen elke prijs worden vermeden. We mogen het niet toelaten dat het ideaal van hereniging wordt aangetast door de politieke verdeeldheid van vroeger nu te vervangen door economische verdeeldheid.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Het feit dat de kern van het jaarverslag van de Europese Centrale Bank uit uitzonderingsmaatregelen bestaat, die de bank gedwongen door de crisis moest nemen, is niet verbazingwekkend.

Tegen deze achtergrond acht ik het passend dat de liquiditeitsverschaffing door de Europese Centrale Bank aan de banken in de eurozone steeds verruimd is. We moeten echter niet vergeten dat de lidstaten buiten de eurozone ook zwaar door de crisis zijn getroffen en bijstand moeten krijgen van de Europese Centrale Bank door middel van een verbetering van de liquide positie ook in deze zone.

Daarnaast is de stijging van de begrotingstekorten, de staatsschulden en de werkloosheid onder de 25 jaar in de meeste lidstaten van de Europese Unie waar te nemen. Het stabiliteits- en groeipact gaat door een identiteitscrisis, verliest aan geloofwaardigheid en het toepassen van de bijbehorende principes wordt onmogelijk.

Ik ben van mening dat het noodzakelijk is om het pact minder automatisch en uniform te volgen, maar een benadering te kiezen die rekening houdt met de omstandigheden van iedere lidstaat en waarbij het accent ligt op houdbaarheid op lange termijn van de overheidsfinanciën, en minder op het begrotingstekort van de overheid.

De belangrijkste doelstelling van het pact was preventief: een multilateraal toezicht op begrotingsontwikkelingen was gewenst, door middel van een systeem van vroegtijdige waarschuwingen. Daarnaast lijkt het mij – in de geest van het verslag van mijn collega Scicluna, absoluut noodzakelijk dat er een Europees Comité voor systeemrisico's wordt ingesteld, dat vroegtijdig moet waarschuwen voor systeemrisico's of onevenwichtigheden die de financiële markten bedreigen.

Deze financiële crisis en zijn recente algemene verdieping moet leiden tot een snelle opheldering van de wederzijdse steunmechanismen op het niveau van de Unie, maar eveneens tot een versterking van de coördinatie-instrumenten tussen de lidstaten, ter ondersteuning van een gezamenlijk economisch beheer. Een van de belangrijkste lessen van de crisis is de behoefte aan een grotere fiscale verantwoordelijkheid en daarmee aan economische toezichtsmogelijkheden voor het behouden van begrotingsevenwicht.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Dank u, mijnheer de Voorzitter en leden van de Commissie, afgelopen december zei de heer Almunia, die destijds lid van de Commissie economische en monetaire zaken was, in Straatsburg dat Estland, als er zich geen bijzondere ontwikkelingen zouden voordoen, de volgende zomer uitgenodigd zou worden om zich met ingang van 2011 bij de eurozone aan te sluiten. Welnu, er hebben zich enkele bijzondere ontwikkelingen voorgedaan, niet alleen voor Estland, maar ook voor de eurozone. Estland is praktisch de enige EU-lidstaat die momenteel aan de criteria van Maastricht voldoet. Wat voor soort signaal wordt er afgegeven als Estland niet in de eurozone wordt opgenomen, terwijl het zich aan de regels houdt? Volgens mij is dat een teken aan de financiële wereld dat de malaise in de eurozone zo groot is dat men niet in staat is om een klein land met een verantwoord fiscaal stelsel te accepteren. Er wordt met andere woorden een bord op de deur van de eurozoneclub gehangen waarop staat: “De club is wegens een grote opknappbeurt gesloten”. Wat voor teken zou het echter aan de nieuwe lidstaten zijn, zoals mijn land, Letland, dat onder toezicht van een IMF-programma staat en een vaste wisselkoers tegen de euro handhaaft, en dat zijn economie devalueert met een daling van het bbp met dubbele cijfers en een buitengewoon hoge werkloosheid om de euro in te voeren? Het teken zou zijn: waarom zouden we ons uiterste best doen om de privéschuld terug te betalen met een hoge wisselkoers voor onze nationale munt, wanneer deze schuld door EU-banken als euroleningen wordt uitgegeven tegen bijvoorbeeld onroerend goed? Dank u.

David Casa (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, 2008 was een uitermate belangrijk jaar voor de Europese en de wereldeconomie en werd gekenmerkt door veel onzekerheid over omvang van de crisis, die alleen maar leek te verergeren.

Er was ook veel onzekerheid over de tijd die de Europese economieën nodig zouden hebben om te herstellen en over de instrumenten die we moesten gebruiken om dat herstel te bevorderen.

Dit was geen gemakkelijk jaar voor de ECB, die voor een aantal uitdagingen kwam te staan. De ECB heeft in 2008 samen met andere centrale banken een gecoördineerde aanpak ontwikkeld om het bankensysteem ruimschoots van kortetermijnliquiditeit te voorzien, en deze aanpak van de ECB bleek buitengewoon succesvol.

In dit opzicht moet ik me aansluiten bij de conclusie van mijn collega over het presteren van de ECB. Ik ben het met hem eens dat het optreden van de ECB in 2008 behulpzaam was en dat de verantwoordelijke personen opgewassen bleken tegen de situatie. Ik deel ook enkele van de zorgen van de rapporteur met betrekking tot het feit dat een aantal commerciële banken de verlaging van de rentetarieven niet hebben doorberekend aan de consument, en naar mijn mening moet hier verder naar gekeken worden, dus neemt u hier alstublieft nota van, mijnheer Trichet.

Al met al vind ik dit een buitengewoon evenwichtig verslag. Mijn Maltese collega Edward Scicluna heeft uitstekend werk verricht.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, helaas kan voorzitter Jean-Claude Juncker wegens andere verplichtingen niet aanwezig zijn, zoals wij gewend zijn. Uiteraard betreurt ik dat.

Er liggen twee uitstekende verslagen op tafel waarmee onze discussie kan worden verdiept op een kritiek moment voor de eurozone.

Het verslag van de heer Scicluna vormt een goede basis voor een aantal elementen in deze discussie, met name met betrekking tot de voorwaarden voor de benoeming van uw opvolger, mijnheer Trichet. In democratisch opzicht is de monetaire dialoog een belangrijk aspect, maar ook in het licht van het functioneren en het bestuur van de Europese Centrale Bank.

Mijnheer Rehn, de zaken die u opvallen in het verslag van onze vriend Sven Giegold, vallen onder uw verantwoordelijkheid en niet die van de Europese Centrale Bank.

Het risico waarmee wij te maken hebben voor het functioneren van de eurozone is de ontmanteling van ons sociaal model. Toen uw voorganger, de heer Almunia, de balans van tien jaar functioneren van de eurozone had gepresenteerd, stak één factor met kop en schouders boven alle andere uit, namelijk de almaar toenemende

kloof tussen de lidstaten van de eurozone. Zo liggen de kaarten nu. De opstellers van het verdrag en de opstellers van het stabiliteits- en groeipact hebben dit onderschat. We moeten hier nu rekening mee houden.

Om twee redenen is dit van belang. Ten eerste om te begrijpen dat de houdbaarheid van de overheidsfinanciën weliswaar een essentieel element vormt, maar niet toereikend is. Tegenover nationale bevoegdheden zijn lidstaten niet van nature geporteerd voor sancties en dus is de basis voor coördinatie en samenwerking verstoord. Deze sfeer moet u uitvinden. Dat is het toverstokje dat we nodig hebben.

De tweede pijler waar we niet omheen kunnen is de kwestie van fiscale harmonisering. U weet dat ik betreur dat de lopende werkzaamheden in de strategie voor 2020 in dit opzicht niet eens worden gemeld. Wij moeten de werkzaamheden op het gebied van harmonisering van de fiscale basis van de belasting op ondernemingen vastberaden voortzetten.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, in de nasleep van de financiële crisis stijgen de openbare schulden nog steeds snel, terwijl in veel landen steeds minder herstelmaatregelen worden genomen. Na het aanpakken van de acute economische crisis moeten wij ons zeer sterk richten op het langdurige ernstige gebrek aan evenwicht in de openbare financiën.

Wij hebben het stabiliteits- en groeipact, maar het probleem is dat de lidstaten zich er niet aan houden en daarom moeten wij nu de onbeheerste tekorten in de openbare financiën aanpakken. In het geval van Griekenland is men uitgegaan van onjuiste statistische informatie, maar de kern van het probleem is een slecht gevoerd economisch beleid.

Wij politici moeten zeer moeilijke besluiten nemen, terwijl wij te maken hebben met trage groei, vergrijzing en een slechts langzaam verbeterende werkgelegenheid. Er zijn slechts weinig remedies voor de openbare financiën: verhoging van de belastinginkomsten, stimulering van de economische groei en verlaging van de uitgaven.

Bij het zoeken naar remedies zijn de belangrijkste indicatoren de houdbaarheid van de openbare financiën en het tekort. Het gebrek aan houdbaarheid zegt iets over hoeveel de belastingen moeten worden verhoogd en de uitgaven moeten worden verlaagd om de openbare financiën op de lange termijn een houdbare basis te bieden. Om evenwicht te bereiken, moeten wij ook beseffen dat de opgelopen schuld verder stijgt door toenemende rente-uitgaven en een dalend bbp, en dat de vergrijzing in de komende jaren de uitgaven voor zorg en pensioenen aanzienlijk zal doen toenemen. Om de inkomsten in de openbare financiën te vergroten is het absoluut noodzakelijk om groei en werkgelegenheid te hebben, de productiviteit van openbare diensten te vergroten en structurele maatregelen te nemen om onder meer de houdbaarheid van de pensioenstelsels te waarborgen.

Op de lange termijn zijn ook een toename van het geboortecijfer en preventieve gezondheidszorg van belang voor het evenwicht in de openbare financiën. Te midden van de economische crisis hebben wij gepleit voor betere coördinatie van de openbare financiën en ik wil vragen hoe commissaris Rehn dit wil realiseren. Ik ben echter van mening dat deze economische crisis niet als excuus mag worden gebruikt om de economieën van de lidstaten onder controle te brengen. Wij moeten ons bij de openbare financiën gewoon aan een strikte begrotingsdiscipline houden.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Mijnheer de Voorzitter, ik zou de nadruk willen leggen op drie belangrijke punten uit de verslagen die we bespreken.

Ten eerste zouden we het debat over openbare financiën niet mogen beperken tot alleen maar bezuinigingskwesties. We moeten ons ook concentreren op wat we kunnen doen om de groei aan te zwengelen en de werkloosheid te bestrijden. In vele landen moet in de openbare financiën worden gesnoeid. Tezelfdertijd is het echter ook belangrijk dat we de inkomsten opkrikken via positieve groei, door ervoor te zorgen dat meer mensen werken en belastingen betalen.

Ten tweede stel ik het op prijs dat de heer Scicluna in zijn verslag aan de orde stelt dat de financiële sector transparanter moet worden. Wat dat betreft is er nog veel werk voor de boeg. Transparantie is niet alleen een uitstekende manier om het schadelijke risicogedrag op de financiële markt tegen te gaan. Meer transparantie is ook noodzakelijk om toezicht effectief te maken en om ervoor te zorgen dat de bevolking vertrouwen heeft in de publieke financiële instellingen, wat ontzettend belangrijk is.

De ECB moet op dat gebied het voortouw nemen en onmiddellijk maatregelen nemen om haar werkzaamheden transparanter te maken. Het zou een goede eerste stap zijn als zou worden begonnen met het openbaar maken van de notulen van de Raad van Bestuur van de ECB. Ook bij de oprichting van het

Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR) moet transparantie een belangrijk beginsel zijn. De aanbevelingen van het Europees Comité voor systeemrisico's kunnen alleen effect sorteren als het basisbeginsel is dat ze openbaar zijn.

Ten derde ben ik blij dat de heer Giegold in zijn verslag beklemtoont hoe belangrijk het is om ook in crisistijden een duidelijk milieu- en klimaatperspectief te hebben. We mogen de financiële crisis de overgang naar een groene economie niet laten afremmen. In plaats daarvan moeten we het economische herstel bevorderen door te investeren in hernieuwbare, milieuvriendelijke transportsystemen en groene technologie. Alleen met dergelijke investeringen kunnen we groei creëren die duurzaam is op langere termijn.

Frank Engel (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, 2009 was waarschijnlijk het moeilijkste jaar voor de euro sinds de gemeenschappelijke munt is ingevoerd, maar ook het nuttigste jaar. Zonder de euro zou de Europese Unie zijn vervallen in een oorlog van concurrentiële devaluaties tegen de achtergrond van de crisis. De monetaire instabiliteit zou de politieke soliditeit van de Unie in 2009 aan het wankelen hebben gebracht.

Dankzij de euro zijn de kwellingen van een continue verstoring van de wisselkoersen en monetair beleid ons bespaard gebleven. Maar hoe lang nog? We willen vandaag niets liever dan een beter bestuur van de Europese munt, dat dwingender, zichtbaarder en rationeler is.

De pogingen die de lidstaten hebben ondernomen om de spelregels van de euro weer zelf te mogen bepalen, dragen echter geenszins bij aan een waar economisch en monetair bestuur op Europees niveau. Alleen solidariteit kan de speculatieve bewegingen indammen waarvan Griekenland nu het slachtoffer is en die zich van het ene op het andere moment kunnen richten op andere landen in de eurozone.

Solidariteit gaat hand in hand met soliditeit in de psychologisch overspannen toestand van de markten voor openbare schulden. Het politieke gedraai van de afgelopen weken heeft niet alleen Griekenland geschaad. Ook het vertrouwen in de euro is daarmee ernstig ondermijnd. De monetaire stabiliteit van de gehele eurozone komt op losse schroeven te staan wanneer er geen bijstand wordt verleend aan een land dat in een gevaarlijke situatie is terechtgekomen.

We moeten het niet bij noodmaatregelen laten, maar de euro eindelijk de broodnodige instrumenten geven. Er moet een gecoördineerde Europese obligatiemarkt komen om te voorkomen dat er knelpunten ontstaan wanneer de termijn van te veel openbare schulden van te veel landen tegelijkertijd afloopt. Er moet een externe vertegenwoordiging komen van de eurozone op alle niveaus, bij alle instellingen, inclusief de internationale financiële instellingen. Waarom zou de voorzitter van de Eurogroep geen deel uitmaken van de G20?

We moeten ook aanvaarden dat de nieuwe lidstaten zo snel mogelijk deel willen uitmaken van de eurozone. We moeten deze landen met open armen ontvangen en niet met bekrompenheid. Als we bepaalde landen uit de eurozone weghouden, laten we daarmee de ambitie van een sterk Europa in de wereld varen. Bij de uitbreiding van de eurozone moeten instrumenten worden ingevoerd die noodzakelijk zijn voor een ware economische unie: coördinatie van begrotingsbeleid en harmonisering van economisch en fiscaal beleid. Dat is de prijs voor duurzaam succes van de euro.

Czesław Adam Siekierski (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, een crisis is als een ziekte die meestal niet alleen eindigt in genezing, maar ook in de versterking en ontwikkeling van het immuunsysteem. Ze kan ook leiden tot zogenaamde complicaties, en zelfs blijvende schade toebrengen aan het lichaam. Laten we eens kijken hoe deze ziekte, die we de crisis noemen, is ontstaan.

In de meeste gevallen, is een ziekte het gevolg van de verwaarlozing van ons lichaam, of van aanvallen van buitenaf. De oorzaak van deze crisis is een activiteit die tegen de beginselen van de markteconomie ingaat, namelijk speculatie. De markt op zich is niet in staat om deze factoren tegen te gaan, te compenseren of te beperken, tenzij er voldoende toezicht en controle is op de vooruitgang van processen, en vooral op ongewone situaties op de markt. Tot nu toe werden de financiële markten voornamelijk gevolgd en gecontroleerd door de nationale overheden. De globalisering heeft geleid tot de oprichting van internationale financiële instellingen, en de wereldwijde financiële markt. Maar er werden geen gepaste internationale, regionale, en in ons geval Europese instellingen in het leven geroepen om op deze markten toe te zien en er controle op uit te oefenen.

De markt wordt niet gedreven door waarden, maar vooral door de behoefte om tegen elke prijs winst te maken. De crisis is niet ontstaan in 2008 na het ineensinken van de financiële markten, maar in 2007 na de crisis in de voedingssector en de verstoring van de energiemarkt, die door politieke instrumenten wordt

gecontroleerd. De huidige situatie in de Europese Unie is het gevolg van het niet in acht nemen van de algemeen gevestigde en aanvaarde beginselen van het stabiliteits- en groeipact.

Het is jammer dat de waarschuwingen van de Commissie te subtiel waren. Sommige landen konden zich meer veroorloven, want ze waren niet van plan zich door de Commissie de les te laten lezen. Andere landen gedroegen zich als kinderen, en probeerden hun misstappen te verbergen. Dat soort gedrag kan toch niet de basis vormen van onze Gemeenschap en onze integratie. Het is belangrijk om onze fouten toe te geven aan de burgers, om ons ervoor te verontschuldigen, en om de burgers te vragen om begrip en samenwerking terwijl we uit deze crisis komen.

We moeten maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de zwaksten en de armsten niet moeten opdraaien voor de kosten van deze crisis. Het is bovendien onze verplichting om, in het licht van de Europese solidariteit, de landen te steunen die het zwaarst door de crisis getroffen werden. Genezing komt niet van buitenaf, als het lichaam – in dit geval de staat – niet terugvecht.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mijnheer Trichet, ik wil u bijzonder hartelijk danken, niet alleen voor wat u de afgelopen jaren heeft gedaan, maar met name voor uw handelwijze in de afgelopen weken. U heeft zich kundig, onafhankelijk en consequent getoond. U en uw medewerkers waren in roerige tijden een baken van rust.

Mijnheer Rehn, u heeft de afgelopen dagen zeer bemoedigende woorden gesproken. Wij zouden alles in het werk moeten stellen om de weg die u bent ingeslagen verder te volgen.

De euro is een stabiliserende factor, ook in tijden van crisis. Wij moeten een einde maken aan de mythe dat de euro en het stabiliteits- en groeipact de oorzaak zijn van de problemen in Griekenland en andere landen. Vorige week heeft de Griekse premier hier in het Parlement duidelijk aangegeven dat de schuld niet bij de euro ligt. Integendeel, de euro is deel van de oplossing. Zonder euro geen hervorming. Zonder euro geen duidelijke voorwaarden voor de doelen die wij voor onszelf kunnen stellen. We moeten de euro niet zwakker maken, als de getroffen landen het gevoel hebben dat de euro hen beschermt in plaats van verzwakt.

Daar wil ik nog aan toevoegen dat Griekenland niet om geld bedelt, zoals de dagbladen ons nu vaak voorspiegelen. Het zou goed zijn als vele leden van de Raad zich niet meer op populistische geluiden binnen de binnenlandse politiek zouden concentreren als ze over dit onderwerp praten, maar in plaats daarvan samen met ons gemeenschappelijke Europese oplossingen proberen te vinden. Griekenland kan geen subsidies ontvangen, maar het wil steun bij de tenuitvoerlegging van zijn hervormings- en bezuinigingsplannen. De president van de Europese Centrale Bank, de heer Trichet, heeft in een driestappenplan duidelijk uiteengezet wat mogelijk is en wanneer er maatregelen kunnen worden genomen. Niemand heeft gezegd dat er niets mogelijk is.

We hebben een monetaire unie, maar we hebben geen economische unie. Om een economische unie te realiseren, hebben we de politieke wil van de lidstaten nodig, geen adviezen. Een economische unie betekent ook coördinatie van het begrotingsbeleid, harmonisering op het gebied van belastingen en coördinatie van onderwijsbeleid, evenals van economisch en sociaal beleid. Dat is waar we bij de lidstaten op aandringen en wij verwachten dat ze zich hiervoor zullen inzetten. In het belang van de euro moeten we langs deze weg verdergaan.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, het afgelopen jaar was een zeer turbulente periode voor de eurozone. Het begon met de toetreding van Slowakije tot de Eurogroep en eindigde met de enorme economische en financiële problemen in Griekenland. En ondertussen onderging de wereld de grootste economische crisis in jaren.

Er zijn al besprekingen aan de gang over hoe we deze nieuwe uitdagingen het hoofd moeten bieden, welke weg de wereldeconomie moet inslaan, en welk beleid de Europese Unie moet nastreven. Deze resolutie is een onderdeel van dit debat. Ik wil graag de aandacht vestigen op een bepaald aspect ervan.

Dames en heren, de economische crisis, de problemen in Griekenland, en ook het huidige debat over de steun aan Griekenland tonen aan dat de kloof tussen het nieuwe en het oude Europa nog steeds bestaat. Afgelopen vrijdag heeft de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso, aandacht besteed aan het idee om een mechanisme op te richten voor de ondersteuning van landen van de eurozone die in financiële moeilijkheden verkeren. Volgens de voorzitter van de Commissie zou zulk een instrument beheerd moeten worden aan de hand van regels en voorwaarden die uitsluitend zijn vastgesteld door de leden van de eurozone.

Ik zou deze kans willen aangrijpen om met klem mijn steun uit te spreken voor de heer Lewandowski, de commissaris voor Financiële programmering en begroting, en professor Jacek Rostowski, de Poolse minister van Financiën. Ik ben er net als hen, en net als veel andere afgevaardigden, van overtuigd dat alle lidstaten, ook zij die buiten de eurozone liggen, nu een actieve rol moeten spelen in het versterken van de economie en het creëren van instrumenten om alle leden te ondersteunen. Polen is een land dat buiten de eurozone ligt en dat binnenkort de gemeenschappelijke munt zal invoeren, en vandaag willen we reeds meewerken aan de toekomstige vorm van de Eurogroep. Laten we de nieuwe lidstaten dan ook niet uitsluiten van dit belangrijke debat. Laten we na de slagzin "Europa met twee snelheden" geen verdeeldheid zaaien tussen het Europa met de euro en het Europa zonder de euro, want uiteindelijk zijn we één Europese Unie.

Tot slot wil ik mijn onverdeelde steun uitspreken voor alle elementen van de resolutie waarin de Europese Centrale Bank, de Europese Commissie en de leden van de Eurogroep worden opgeroepen om de uitbreiding van het eurogebied te ondersteunen, een uitbreiding gebaseerd op de huidige criteria. Ik zou ook de voorzitter van de Europese Centrale Bank, de heer Trichet, willen bedanken voor de goede prestatie die hij geleverd heeft, vooral tijdens dit zeer moeilijk jaar voor Europa.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Ik dank de commissaris, de voorzitter van de ECB en de rapporteurs dat ze dit voor ons zo zwaarwegende probleem op openlijke en zeer professionele wijze hebben benaderd. Het is inderdaad alarmerend dat ondanks al onze inspanningen het werkloosheidspercentage en de hoogte van de staatsschuld in bijna alle EU-lidstaten blijven stijgen. Mijn land, Slowakije, vormt daarop geen uitzondering. De werkloosheid is gestegen tot meer dan 13 procent. Slowakije is als laatste land toegetreden tot de eurozone, op 1 januari 2009, en dit had een positieve weerslag op de economie, en op politiek en sociaal gebied. Een grote meerderheid van de bevolking staat ook nu nog positief tegenover de euro. Daarom vinden wij het essentieel dat de euro zijn huidige kracht en prestige behoudt. Het Parlement moet de Commissie en de ECB bijstaan in hun inspanningen om op dit vlak niet te falen. Hiervoor is het in de eerste plaats nodig dat de integratie van de Europese economie op een hoger en duurzaam niveau komt. Dit is echter een strategische kwestie waarbij de geëngageerde houding van de Raad onontbeerlijk is.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) De uitweg uit de gecompliceerde economische en financiële crisis was niet zo effectief als we gehoopt hadden. Toen de crisis begon, werden de regelingen van de lidstaten voor steun aan de banken niet gecoördineerd met gezamenlijke voorwaarden die op Europees niveau waren vastgesteld, en sommige banken hebben de extra fondsen van de Europese Centrale Bank gebruikt om hun verliezen te dekken. De steun voor economische activiteiten, in het bijzonder voor het midden- en kleinbedrijf, werd ook niet gecoördineerd. Het effect van deze acties is duidelijk: toen kleine en middelgrote bedrijven niet op tijd een lening van de bank konden krijgen, gingen zij en masse failliet. Voor de landen van de eurozone was het gemakkelijker om de problemen te boven te komen, omdat de Europese Centrale Bank ervoor zorgde dat zij liquide middelen kregen. Als we in Europese solidariteit geloven, als we in één open markt opereren met dezelfde concurrentievoorwaarden en als het voornaamste doel is om zo snel mogelijk uit deze complexe situatie te komen, dan vind ik dat de Europese Centrale Bank ervoor had moeten zorgen en ervoor moet zorgen dat de lidstaten die niet tot de eurozone behoren en bijzonder hard door de crisis getroffen zijn liquide middelen krijgen.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de rapporteur, de heer Scicluna, heeft gezegd dat de ECB heeft geprobeerd de liquiditeit te verruimen, maar dat die liquiditeit door de banken niet is doorgegeven aan de consumenten. Dat is niet alleen in de eurozone, maar ook daarbuiten het geval.

Mijn partij is blij dat het Verenigd Koninkrijk buiten de eurozone blijft. De waarde van de munt van een land moet een afspiegeling zijn van de omstandigheden en de behoeften van de eigen economie en niet van de gemiddelde behoeften van 27 verschillende economieën. Het aanhouden van onze eigen munt is echter slechts een deel van het antwoord. Het centrale probleem is dat het creëren en verstrekken van krediet in handen is van particuliere ondernemingen – de commerciële banken – en dat is niet alleen in de eurozone, maar ook daarbuiten het geval.

De functie van het creëren van krediet – wat in feite geldschepping is – moet uit de handen van particuliere ondernemingen worden genomen. Extra koopkracht, wanneer die nodig is – om bestaande of aanstaande groei te verdelen of om grote infrastructurele projecten te financieren – moet door de regering worden gecreëerd en in omloop worden gebracht door het geld uit te geven, niet door banken die het geld in omloop brengen in de vorm van leningen.

Petru Constantin Luhan (PPE). - (RO) Tijdens de crisis heeft men kunnen zien dat de fluctuaties vanwege rente en de wisselkoers zijn gestuit door de gemeenschappelijke munt, die heeft gewerkt als een echt schild voor de eurozone.

De gemeenschappelijke munt is geen antwoord op alle gebleken interne en externe onevenwichtigheden, maar de voordelen van toegang van de nationale financiële instellingen tot de liquiditeiten van de Europese Centrale Bank en het wegnemen van het risico van wisselkoersfluctuaties hebben de interesse in de euro doen toenemen van de kant van de lidstaten buiten de eurozone.

De door deze staten geleverde inspanningen, door het verbeteren van hun eigen economieën en hun fiscaal beleid teneinde de gemeenschappelijke munt te kunnen gaan gebruiken, moeten worden gewaardeerd. Ik roep de Commissie en de Europese Centrale Bank dan ook op om het uitbreiden van de eurozone op zo kort mogelijke termijn aan te moedigen, om beter beschermd te blijven tegen de effecten van de economische en financiële crisis.

Karin Kadenbach (S&D). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Trichet, hartelijk dank voor dat deel van het verslag waarin wordt gewaarschuwd voor een al te grote vermindering van de lonen om tekorten terug te dringen, aangezien lage lonen leiden tot een lagere economische groei. Ik dank u voor dit punt, want ik ben ervan overtuigd dat dit niet alleen leidt tot een vermindering van de economische groei en daarmee het concurrentievermogen van Europa, maar dat het tevens de mogelijkheden van Europese burgers beperkt om volledig deel te nemen aan de maatschappij.

Het is van wezenlijk belang dat wij onze begrotingen overeenkomstig de richtlijnen opstellen, maar het is even belangrijk dat de lidstaten speelruimte hebben voor economisch en sociaal beleid. Als wij een Europa hebben waarin niet meer in onderwijs, gezondheid en onderzoek wordt geïnvesteerd, dan zullen we eveneens een Europa hebben dat niet stabiel is en niet in staat is om met de rest van de wereld te kunnen concurreren. Het mag niet zo zijn dat de groepen die niet verantwoordelijk zijn voor de crisis nu voor de kosten moeten opdraaien. Als wij niet in mensen investeren, zullen we in Europa geen toekomst hebben. Daarom dring ik erop aan om in de toekomst de nadruk op het sociale aspect te leggen.

Angelika Werthmann (NI). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de huidige economische en financiële crisis – deze structurele crisis – dwingt ons ertoe permanente controles in te stellen en voorzichtige begrotingen te introduceren. Globalisering dwingt de eurozone ertoe om een effectieve rol ten aanzien van het financieel beleid te spelen. Dat mag echter in geen geval ten koste van de gewone burgers gebeuren en ik wil iedereen hier eraan herinneren dat voorzichtigheid en verantwoordelijkheid geboden zijn.

Jean-Claude Trichet, president van de Europese Centrale Bank. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik kom nu al meer dan zesenehalf jaar in het Parlement, en voor het eerst hoor ik zoveel analyses, suggesties en voorstellen van zoveel Parlementsleden.

Ik ben onder de indruk van al deze inhoudelijk interessante inbreng, evenals van de brede waaier aan standpunten die zijn uiteengezet.

Ik zal proberen een bondige uiteenzetting van mijn belangrijkste punten te maken na het horen van al deze interessante en relevante opmerkingen, die de Europese Centrale Bank natuurlijk met uiterste zorg zal bestuderen.

(EN) In de eerste plaats wil ik zeggen dat ik veel heb gehoord over de uitdagingen waar de ECB mee is geconfronteerd en dat de ECB is geprezen voor het feit dat zij in staat is gebleken om in realtime en in bijzonder moeilijke omstandigheden te reageren. Ik wil u zeggen dat ik denk dat mijn collega's en ik ons best hebben proberen te doen in zeer uitzonderlijke omstandigheden: de slechtste sinds de Tweede Wereldoorlog, en ze waren waarschijnlijk de slechtste sinds de Eerste Wereldoorlog geworden als we niet snel hadden gehandeld.

Iedereen heeft voor deze uitdagingen gestaan; velen van u hebben gezegd dat de uitdagingen ook voor andere centrale banken in Europa en in de rest van de wereld bestonden. Dus we hadden allemaal die enorme verantwoordelijkheid en ik ben het volledig eens met degenen die hebben gezegd dat we niet kunnen zeggen dat de moeilijke tijden voorbij zijn. De moeilijke tijden zijn nog niet voorbij. We gaan niet over tot de orde van de dag. We moeten buitengewoon alert blijven.

Ook de boodschap over groei en werkgelegenheid, die een zeer krachtige boodschap van het Parlement is, heb ik ontvangen. Ik ben het daar volledig mee eens. Door voor stabiliteit te zorgen, door geloofwaardig te zijn bij het zorgen voor stabiliteit op de middellange en lange termijn, vertrouwen we erop dat we bijdragen aan duurzame groei en het scheppen van duurzame werkgelegenheid. Maar u weet dat onze boodschap is

dat er structurele hervormingen moeten worden doorgevoerd; structurele hervormingen om het groeipotentieel van Europa en het vermogen van Europa om werkgelegenheid te scheppen te vergroten zijn absoluut essentieel.

Een duidelijke boodschap van u, die we in de ECB volledig delen – en ik wil niet voor de commissaris antwoorden – is dat het bestuur van het Europa van de 27 en het bestuur van de 16 leden van het eurogebied essentieel is. Wij vragen de lidstaten, zowel van het Europa van de 27 als van het eurogebied van de 16, om het hoogste niveau van verantwoordelijkheid uit te oefenen, om hun verantwoordelijkheid uit te oefenen en toezicht te houden op de andere landen. Het stabiliteits- en groeipact moet volledig worden toegepast. Toezicht op het begrotingsbeleid is de kern van de EMU, en daar moet ik toezicht op structurele hervormingen en de tenuitvoerlegging van structurele hervormingen, evenals toezicht op de ontwikkeling van het kostenconcurrentievermogen van de verschillende economieën, met name de leden van het eurogebied, aan toevoegen. Dit is een fundamentele kwestie.

Ik wil niet verder uitweiden over Griekenland en de verschillende kwesties die spelen. Ik heb al de gelegenheid gehad om veel vragen te beantwoorden in de Commissie economische en monetaire zaken en in het Parlement. Ik wil alleen nog opmerken dat Griekenland een rolmodel heeft, en dat rolmodel is Ierland. Ierland heeft een buitengewoon moeilijk probleem – een van de afgevaardigden heeft dat hier ook beschreven – en Ierland heeft dat probleem heel serieus genomen, ex ante, met buitengewone vastberadenheid, buitengewoon professionalisme en buitengewone capaciteiten, en dit is door iedereen erkend. Ik wil dat benadrukken. Dat gezegd hebbende, herhaal ik: het oordeel van de ECB over de nieuwe maatregelen die door de Griekse regering zijn genomen is dat deze overtuigend zijn, en daar zou ik het woord ‘moedig’ aan willen toevoegen.

Een opmerking over de langetermijnsituatie binnen het eurogebied: in de komende tien of twintig jaar zullen we voor prijsstabiliteit zorgen in overeenstemming met definitie die we sinds de invoering van de euro hebben gehanteerd. U kunt ons vertrouwen. We kunnen dat bewijzen. Dat is geen theorie. Dat zijn de feiten; dat zijn de cijfers.

(FR) Ik benadruk nogmaals dat alle leden van de eurozone weten dat de gemiddelde inflatie in de eurozone op middellange en lange termijn minder dan of circa 2 procent zal bedragen. Zij moeten daaruit de nationale gevolgen trekken. Zij hebben voordeel van het feit dat ze tot de eurozone behoren. Zij moeten zich niet in een nationale context bevinden als het gaat om maximale inflatie, omdat dat afwijkt van wat wij garanderen omdat ons dat is gevraagd, omdat wij trouw zijn aan ons mandaat en omdat het bijdraagt aan de welvaart en de stabiliteit in Europa.

Mijnheer de Voorzitter, tot slot nog enkele woorden over transparantie. Ik heb de leden van het Parlement er al vaker op gewezen dat wij het meest transparant ter wereld zijn. Analyses worden onmiddellijk gepubliceerd in de *introductory statement*. Wij zijn ook het meest transparant ter wereld met de persconferentie die direct na de vergadering van de Raad van bestuur wordt gegeven.

(EN) Het enige gebied waarop deze beslissing niet van toepassing is – en daar hebben we een goede reden voor – is dat we niet de namen geven van degenen die voor iets stemmen en degenen die voor iets anders stemmen, omdat onze boodschap is dat we geen verzameling individuen zijn. We zijn een college. De Raad van Bestuur is de relevante entiteit. Het is de Raad van Bestuur die telt.

Ik heb al gezegd dat we niet kunnen overgaan tot de orde van de dag, en we moeten absoluut de financiële markten op een zeer grondige wijze hervormen, om ervoor te zorgen dat we niet opnieuw een crisis krijgen van het soort waar we mee te maken hebben gekregen.

Een laatste punt over Polen en Hongarije; één afgevaardigde noemde Polen en Hongarije en zei dat deze landen door de ECB niet worden behandeld als zou moeten. Ik denk dat de geachte afgevaardigde niet goed geïnformeerd is; ik wil haar aanmoedigen om naar de centrale banken van deze twee landen te gaan en dan zullen ze u laten zien dat de ECB heel nauw samenwerkt met die twee centrale banken, in ons aller voordeel.

Olli Rehn, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik de geachte afgevaardigden bedanken voor dit zeer serieuze en concrete debat. Ik heb heel goed naar uw opvattingen geluisterd. Daaruit kan ik concluderen dat er krachtige en brede steun bestaat voor een doeltreffende versterking van economisch bestuur in het eurogebied en in de Europese Unie als geheel.

Het debat van vandaag is naar mijn mening een zeer belangrijke en waardevolle voorbereiding op de Europese Raad van vandaag en morgen. Ook verwelkom ik de kans om spoedig verder te praten over economisch bestuur in de Commissie economische en monetaire zaken, het liefst zo snel mogelijk na Pasen. Ik wil u raadplegen en op korte termijn met concrete voorstellen komen.

Er zijn twee actielijnen voor het versterken van het economische bestuur, die van essentieel belang zijn. In de eerste plaats zal de hoeksteen daarvan een werkelijk geloofwaardig en beter preventief toezicht op het fiscaal beleid en het begrotingsbeleid zijn, een toezicht dat sterker en strenger is, dat ook betrekking heeft op het begrotingsbeleid op de middellange termijn en waarin gebruik wordt gemaakt van aanbevelingen en, indien nodig, waarschuwingen aan de lidstaten.

De tweede bouwsteen zal bestaan uit een doelmatiger preventief en meer systematisch en strenger toezicht op macro-economische onevenwichtigheden en divergenties in het concurrentievermogen tussen de lidstaten van het eurogebied en van de Europese Unie. Ook in dit verband zullen bindende beleidsaanbevelingen worden gebruikt. Dit is nodig om een opeenstapeling van onevenwichtigheden te voorkomen. Het is overduidelijk dat de meest urgente en dringende noodzaak bestaat in de landen met grote tekorten en een zwak concurrentievermogen – niet alleen in Griekenland, maar natuurlijk wel om te beginnen in Griekenland.

En al even overduidelijk is dat we hier niet mee bedoelen – en ook niet mee zullen bedoelen – dat ook maar iemand de uitvoerprestaties van landen met een overschot op de lopende rekening gaat verzwakken. Met andere woorden: het doel is niet om Bayern München slechter te laten spelen tegen Olympique Lyon, maar om zowel het uitvoerconcurrentievermogen, waar nodig, als de binnenlandse vraag, waar nodig, te verbeteren, om op die manier zowel Bayern München als Olympique Lyon beter te laten spelen, als een Europees team, door zowel de offensieve strategie als de defensieve strategie nog sterker te maken.

Dat is waar het eurogebied – en in de uiteindelijke analyse de Europese Unie – over gaat.

Edward Scicluna, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, eerst een paar korte punten. Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om de ECB te bedanken voor de medewerking en de beschikbaarheid bij het beantwoorden van mijn verschillende vragen. In de tweede plaats wil ik de schaduwrapporteurs bedanken voor hun teamwerk bij het overeenstemming bereiken over de wijzigingen in dit verslag en daarmee het verbreden van de overeenstemming erover.

We hebben gezien dat de recente recessie een uitdaging vormt. De spanningen in het eurogebied zijn echter niet nieuw en ze zijn ook bekend. We weten dat we nog geen optimaal valutagebied zijn. Daarom moeten we innovatief zijn. We moeten ons door verstandige economische beginselen laten leiden en verstandig economisch beleid voeren, dat natuurlijk in overeenstemming moet zijn met de Europese beginselen van sociale cohesie.

Enkele waarnemers hebben verklaard dat de ECB Griekenland niet kan helpen omdat dit wordt verboden door de 'no bail-out'-clausule van artikel 103 van het EU-Verdrag. Maar een 'bail out' is iets heel anders dan het geven van tijdelijke financiële steun.

We weten dat we diverse opties hebben. Sommige daarvan kunnen op korte termijn worden uitgevoerd, en andere op middellange termijn. Zoals mijn collega's voor mij al hebben opgemerkt, en als Europeanen, kijken we allemaal tegen de euro op en willen we allemaal dat de euro een succes is. En we kunnen van de euro een succes maken, dus laten we allemaal – het Parlement, de Commissie, de Raad en de Europese Centrale Bank – onze hoofden bij elkaar steken en een succesvolle weg vooruit vinden.

Tot slot moeten we het vertrouwen van het publiek in de financiële instellingen herstellen door maatregelen te nemen die onder meer voor grotere transparantie, beter risicobeheer en adequate regulering zorgen. We moeten ervoor zorgen dat een crisis van deze omvang zich nooit meer voordoet.

Sven Giegold, rapporteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, aan het eind van dit debat wil ik drie korte opmerkingen maken.

In de eerste plaats hebben we, als we kijken naar de verschillende opvattingen hier in dit Huis, niet allemaal dezelfde opvatting over het punt van de onevenwichtigheden. Er waren heel duidelijke verschillen en ik denk dat we zorgvuldig te werk moeten gaan.

Dat wil met name tegen u zeggen, mijnheer Trichet en mijnheer Rehn, en ik wil u vragen om niet te handelen met één oog dicht, omdat we het er in principe over eens zijn dat het centrale probleem is dat de kosten moeten stijgen overeenkomstig de inflatiedoelstelling plus de productiviteitsstijging. In enkele landen zijn de kosten te snel gestegen, en het is goed dat u daar actie tegen onderneemt.

Aan de andere kant zijn er diverse landen die het belastingbeleid en collectieve loononderhandelingen gebruiken om ervoor te zorgen dat ze onder deze drempel blijven. Als u daar geen actie tegen onderneemt – en ik weet dat sommigen in de Raad Ecofin het niet met deze aanpak eens zijn – zullen we de economische

basis van de eurozone in brand steken, en dat is bijzonder gevaarlijk. Ik dring er bij u op aan om niet met één oog dicht te handelen en daar dring ik ook op aan bij mijn collega's.

Kijk naar Griekenland en het stabiliteitsprogramma, dat is geprezen. Ik wil benadrukken dat er een groot probleem is, en ik verwijs naar wat ik vorige week tijdens mijn bezoek aan Griekenland heb gezien en gehoord.

De meeste Grieken hebben het gevoel dat in de afgelopen tien tot twintig jaar veel mensen rijk zijn geworden in omstandigheden die niet rechtvaardig waren. Wanneer u de Ierse inspanningen prijst, kunt u die situatie niet vergelijken met de situatie in Griekenland. De mensen in Griekenland vinden dat zij niet hoeven te lijden vanwege een situatie die zij niet hebben veroorzaakt.

Daarom dring ik er bij u op aan, mijnheer Rehn, om ook druk op de Griekse regering uit te oefenen om serieus iets te doen aan de illegale rijkdom die in het verleden is geaccumuleerd. Anders zal het programma niet worden geaccepteerd en zal het ook om economische redenen mislukken. We moeten ervoor zorgen dat het programma sociaal rechtvaardig is – en het is nog niet sociaal rechtvaardig.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt donderdag 25 maart 2010 plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), schriftelijk. – (EN) Er kunnen lessen worden getrokken uit de huidige crisis binnen de eurozone. De economische crisis is ook verantwoordelijk voor de problemen in de eurozone, maar ik ben van mening dat de EMU ook structurele zwakke punten heeft die moeten worden aangepakt om toekomstige crises te voorkomen. Om de ECB in staat te stellen op efficiënte wijze actie te ondernemen om de werkgelegenheid en de groei te ondersteunen, moeten we de ECB de nodige instrumenten in handen geven. De ECB beschikt niet over dezelfde instrumenten als de Fed, wat de reden is dat de ECB geen actief monetair beleid kan voeren om de groei te ondersteunen. De ECB is gebonden aan haar belangrijkste doelstelling, te weten het handhaven van de prijsstabiliteit, waardoor de ECB niet op een efficiënte wijze de groei kan stimuleren. Ook ben ik van mening dat we meer coördinatie van het economisch beleid en het begrotingsbeleid nodig hebben, zodat we ongelukkige situaties als die van Griekenland kunnen voorkomen. Betere coördinatie zal de stabiliteit in het eurogebied versterken. Het stabiliteits- en groeipact moet strikt worden gerespecteerd, maar ik ben van mening dat het ook moet worden herzien. Het preventieve aspect moet worden versterkt. Het strafaspect is niet efficiënt, omdat het betalen van boetes de begrotingstekorten alleen maar verder verhoogt en verhindert dat de regels worden nageleefd. Aan de andere kant moeten besluiten over sancties niet worden genomen door de Raad, omdat de lidstaten altijd zullen aarzelen om elkaar te straffen.

Tunne Kelam (PPE), schriftelijk. – (EN) We moeten uitgaan van een centraal feit – tijdens de ernstigste economische crisis die Europa ooit heeft meegemaakt is de euro een anker van stabiliteit en geloofwaardigheid geweest. Zonder de functionerende eurozone zouden we veel langzamer en minder gelijkmatig door de crisis zijn gekomen. Dit geldt ook voor de lidstaten die nog niet tot de eurozone zijn toegetreden. Vooral nu is het belangrijk om te beseffen dat de gemeenschappelijke Europese munt een gemeenschappelijke waarde is waarvoor elk lid van de eurozone individuele verantwoordelijkheid draagt. Er bestaat algemene overeenstemming over het feit dat de economische crisis het resultaat was van een wijdverspreide waarden crisis.

Van de landen die zich bij de eurozone hebben aangesloten wordt verwacht dat ze meer verantwoordelijkheid nemen voor het in evenwicht brengen van hun uitgaven en inkomsten. Het heeft geen zin om de rol van vermeend slachtoffer van financiële speculatie of economische maffia's spelen. Bijna alle Europese economieën hebben tegen de beginselen van goed en evenwichtig begrotingsbeleid gezondigd. De les moet worden geleerd – we hebben veel harder toezicht nodig, en een betere coördinatie van het financieel beleid met de oprichting van een Europees Monetair Fonds. Maar vooral moet elk lid van de eurozone veel minder op kosten van morgen gaan leven.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), schriftelijk. – (CS) De activiteiten van de Europese Centrale Bank vormen reeds vanaf de eerste dag van het bestaan van de bank het mikpunt van kritiek van links, zowel in de EU als daarbuiten. De voornaamste oorzaak van deze terechte kritiek is gelegen in de doelstellingen van de bank. Het belangrijkste doel van dit orgaan is er op toe te zien dat de inflatie niet boven de 2 procent uitkomt en het begrotingstekort van de lidstaten van de EU niet boven de 3 procent van het bbp. Uiteraard verloopt in tijden van groei alles vlekkeloos; dan gaat de werkloosheid “vanzelf omlaag”, is de liquiditeit van de bank

“automatisch verzekerd” en is het mogelijk “regeringen” in de verschillende lidstaten “onder druk te zetten” om de schuldenlast te verlagen. Zodra er echter een economische crisis toeslaat, zijn de kaarten plotsklaps anders geschud. De ongelukkige doelstellingen van deze centrale financiële instelling nopen tot een fundamentele koerswending. In het verslag over het jaarverslag van de ECB en haar prestaties in de strijd tegen de gevolgen van de financiële crisis, wordt echter halsstarrig vastgehouden aan deze foutieve doelstellingen. Zo pleit het verslag onder meer voor stopzetting van het stimuleringsbeleid door de overheden en stopzetting van hun beleid ter waarborging van de liquiditeit van de banksector, de twee belangrijkste, zogeheten onconventionele maatregelen ter bestrijding van de crisis. Bovendien wordt er in het verslag in het geheel niet stilgestaan bij de kritieke toestand van de publieke financiën van ten minste vijf EU-lidstaten en ook lijkt het erop dat de pijlsnelle stijging van de werkloosheid de auteurs van het verslag volkomen koud laat. Dat toont des te meer aan hoe schadelijk het huidige concept van de Europese Centrale Bank wel niet is. Het verslag vraagt dus om pertinente afkeuring.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) De Europese Unie als geheel en de eurozone in het bijzonder bevinden zich in een uiterst hachelijke situatie. Griekenland staat aan de rand van het faillissement en Spanje en Portugal bevinden zich ook in ernstige problemen. Vanwege de ernst van de situatie worden er voortdurend nieuwe voorstellen gedaan. Enerzijds wordt er voorgesteld om het Europees Monetair Fonds vergaande interventierechten toe te kennen. Anderzijds dringt de commissaris voor Economische en monetaire zaken, de heer Rehn, erop aan dat Brussel reeds bij de begrotingsplannen van de lidstaten wordt betrokken. De Europese Unie wil de huidige crisis klaarblijkelijk gebruiken om de lidstaten hun financiële autonomie af te nemen, een van de laatste hoofdgebieden van de nationale soevereiniteit die hen nog resten. Een nieuwe enorme stap in de richting van een gecentraliseerde Europese superstaat zal de bestaande problemen echter niet kunnen oplossen. Integendeel, de problemen zullen daardoor juist worden verergerd. De alarmerende situatie waarin de monetaire unie zich bevindt en de ontwikkeling van de euro tot een uiterst risicovolle munt zijn het gevolg van het feit dat landen als Duitsland, Nederland en Oostenrijk enerzijds zijn samengevoegd met landen als Griekenland, Italië en Spanje anderzijds, waarbij bewust geen rekening is gehouden met de bestaande onderlinge verschillen ten aanzien van hun economische ontwikkeling en de ethos waarop hun financieel beleid is gebaseerd. Deze historische verschillen, niet alleen op economisch gebied, moeten in acht worden genomen in plaats van het bestaande centralistische korset waarin de Europese landen zich bevinden nog strakker aan te trekken.

Franz Obermayr (NI), schriftelijk. – (DE) Naar aanleiding van het jaarverslag van de Europese Centrale Bank wil ik op de verontrustende verandering in financieel beleid wijzen die ertoe heeft geleid dat er veel te veel dollars worden gedrukt waarvan de waarde al lang niet meer gedekt is. De daarmee gepaard gaande huidige dan wel toekomstige devaluatie van de dollar door de Verenigde Staten als onderdeel van hun monetaire hervorming zou eveneens ernstige negatieve gevolgen voor de Europese markt hebben. Om dit risico te voorkomen, zouden de ECB en andere Europese instellingen serieus moeten overwegen om de dollar niet langer als sleutelvaluta te hanteren. De euro is al geruime tijd een sterkere munt en gerenommeerde economen, zoals Nobelprijswinnaar Joseph Stiglitz, beschouwen de leidende rol van de dollar als de oorzaak van vele financiële crises. De Europese Unie moet zich niet langer vrijwillig blootstellen aan de problemen van het Amerikaanse financieel beleid.

Kristiina Ojula (ALDE), schriftelijk. – (ET) Mijnheer de Voorzitter, door de schulden crisis in Griekenland zijn er vragen gerezen over ons vermogen om de stabiliteit van de eurozone te handhaven. Ik ben ervan overtuigd dat de kracht van de eenheidsmunt gegarandeerd zal zijn als de regels waarover we het eens zijn in elk lidstaat worden gevolgd. Er wordt gezegd dat er behalve Griekenland andere lidstaten van de Europese Unie zijn die ernstige financiële problemen kunnen verwachten. Naast een uit de pan rijzende nationale schuld hebben enkele lidstaten een bijna gevaarlijk niveau van overheidsuitgaven bereikt, iets waarover de Europese Centrale Bank zich een paar jaar geleden reeds zorgen maakte. De euro is een anker waaraan de economieën van de lidstaten zijn vastgebonden. Acties van lidstaten om de euro te verzwakken zijn onaanvaardbaar. Ik vind het van essentieel belang dat elk land aan de voorwaarden voldoet die voor de eurozone zijn opgesteld. Tegelijkertijd steun ik de collectieve aanpak om naar oplossingen te zoeken, waaronder het samenstellen van een hulppakket voor Griekenland, het verscherpen van de regels omtrent de eenheidsmunt en het uitvoeren van strenger toezicht. Het idee om eventueel een Europees Monetair Fonds op te richten, wat naar aanleiding van de Griekse crisis werd geopperd, is een benadering waarmee potentiële problemen voorkomen zouden kunnen worden, maar we moeten de buitenlandse factoren die in een mondiale investeringsmarkt spelen niet vergeten. Die zijn noodzakelijkerwijs van invloed op de eurozone. Het is daarom duidelijk dat we ons op nationaal niveau in het vervolg meer moeten richten op het opstellen van wetgeving die de euro tegen de invloed van gevaarlijke factoren beschermt, zowel intern in de Europese Unie als daarbuiten.

4. Tweede Europese Roma-top (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

VOORZITTER: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Ondervoorzitter

* * *

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft met zijn vonnis van 19 maart verklaard dat de meerderheid van ons Parlement een rechtsregel had geschonden door te weigeren mijn onschendbaarheid te beschermen op grond van artikel 10 van het internationale protocol, zoals mijn buitenlandse collega's onder aanvoering van de heer Romagnoli hadden verzocht.

Dit verzoek was ingediend toen ik onderhevig was aan heftige politieke, professionele en juridische vervolging voor het misdrijf dat ik begaan zou hebben door "journalisten die mij interviewden over revisionisme en de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog te antwoorden dat dit kwesties zijn waarover historici moeten discussiëren". Dit staat in paragraaf 108 van het vonnis.

Ik citeer uit het vonnis van het Hof: "Aangezien met het protocol wordt beoogd rechten toe te kennen aan de leden van het Parlement, vloeit hieruit voort dat het Parlement op voldoende duidelijke wijze een rechtsregel heeft geschonden door zich niet uit te spreken op basis van artikel 10."

Het Hof geeft echter geen gehoor aan mijn verzoek van onschendbaarheid, omdat het van oordeel is dat de Franse Hoge Raad en zijn elf rechters mij volledig en definitief onschuldig hebben verklaard. Het is op grond daarvan van oordeel dat ik mij niet meer mag beroepen op geleden schade. Niettemin veroordeelt het Hof dit Parlement tot betaling van tweederde van de gerechtelijke kosten. Dit besluit vormt dus een scherpe ontkenning van de partijdige kunstgrepen waardoor ik verstoken ben gebleven van parlementaire onschendbaarheid.

De rapporteur had onder druk een grove proceduretruc toegepast. Dit besluit vormt een precedent, waarop rechtsnationale Parlementsleden, wier vrijheid van meningsuiting permanent wordt beknot, zich in de toekomst kunnen beroepen.

5. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

6. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

6.1. Lijst van derde landen of delen van derde landen, en veterinairerechtelijke voorschriften, gezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake de veterinaire certificering voor de invoer in de Gemeenschap van levende dieren en vers vlees daarvan (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Litouwen/Meubelfabricage (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering: Litouwen/Vervaardiging van kleding (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Jaarlijkse verklaring 2009 over de eurozone en openbare financiën (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Benoeming van de vice-president van de Europese Centrale Bank (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Milan Martin Civkl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - mevrouw Rasa Budbergyte (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - mevrouw Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Igors Ludboržs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Augustyn Kubik (PL) (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Jan Kinst (CZ) (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Benoeming van een lid van de Rekenkamer - de heer Eoin O'Shea (IE) (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Aanbeveling aan de Raad voor de 65ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Tweede Europese Roma-top

Vóór de stemming

Jean Lambert, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil een mondeling amendement indienen, dat paragraaf 7 bis (nieuw) zou worden. Het is aangekondigd op de stemmingslijst en ik begrijp dat het de steun heeft van de fracties die deze resolutie mede hebben ondertekend. Het wordt de consequentie van paragraaf 7.

Dus de nieuwe paragraaf 7 bis zou als volgt komen te luiden: “verzoekt de Europese Commissie daarom nogmaals een uitgebreide Europese Strategie voor integratie van Roma te ontwerpen om sociale uitsluiting en discriminatie van Roma in Europa tegen te gaan”.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over amendement 1

Cornelia Ernst, namens de GUE/NGL-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, hartelijk dank. Wij hebben twee amendementen, waarvan er een amendement op het amendement is. Beide wil ik graag indienen. Wij willen de woorden "de Raad en" schrappen. Het amendement waarover wij op dit moment debatteren zou dan uiteindelijk als volgt luiden:

(EN) "wenst dat de lidstaten afzien van gedwongen repatriëring van minderheden wanneer zij geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid en discriminatie in opleiding, sociale bescherming en tewerkstelling nadat ze gedwongen zijn gerepatriëerd".

(Het mondeling amendement wordt niet in aanmerking genomen)

Vóór de stemming over paragraaf 18

Hannes Swoboda, namens de S&D-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, wij hebben eveneens een vorig amendement afgekeurd, omdat dit in wat al te scherpe bewoordingen geformuleerd was. Er is nu echter een probleem met landen waar de Roma naar worden teruggestuurd en waar de omstandigheden niet zodanig zijn dat ze daar in vrede en veiligheid kunnen leven of een menswaardig bestaan kunnen leiden.

Onze bewoordingen zijn echter terughoudender, onder andere omdat wij hebben gezien dat in een aantal landen de visumliberalisering wordt misbruikt voor asielaanvragen zonder dat daar de eerste vereisten voor bestaan. Onze tekst zou als volgt luiden:

(EN) naar landen in de westelijke Balkan "waar zij geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid en discriminatie in opleiding, sociale bescherming en tewerkstelling".

(DE) Ik hoop dat de leden die het andere amendement aanvankelijk hebben afgekeurd hiermee kunnen instemmen en zich in deze mildere formulering kunnen vinden.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

6.18. Aanvulling van de Schengengrenscore op het gebied van de bewaking van de maritieme buitengrenzen

Vóór de aanneming van de ontwerpresolutie

Michael Cashman (S&D). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen dat het Huis weet dat ik de oorspronkelijke rapporteur voor het besluit over Frontex was, en ik heb de aanbeveling gedaan om deze resolutie aan te nemen vanwege de uitzonderlijke maatregelen die nodig zijn om interventies en reddingsacties op zee te kunnen uitvoeren, vooral in de zuidelijke Middellandse Zee.

De commissie steunde me daarin niet, en daarom heb ik mijn naam uit dit verslag laten verwijderen, en ik beveel het Huis aan om deze resolutie te verwerpen. We hebben een absolute meerderheid van 369 stemmen nodig om de resolutie aan te nemen, maar ik beveel het Huis aan om de resolutie waar we zo dadelijk over gaan stemmen te verwerpen.

Cecilia Malmström, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ter tafel ligt op dit moment, ter beoordeling voor de afgevaardigden, een ontwerpresolutie over het ontwerpbesluit van de Raad houdende aanvulling van de Schengengrenscore op het gebied van de bewaking van de maritieme buitengrenzen in het kader van de operaties van Frontex op zee.

Dit besluit is nodig en zal de lidstaten en Frontex helpen om onze externe zeegrenzen efficiënter te beheren. Zoals u weet zal het aantal boten binnenkort weer toenemen, zoals dat in deze tijd van het jaar altijd het geval is in de Middellandse Zee.

Het voorstel bevat een aantal zeer belangrijke beginselen en verduidelijkingen van regels die grenswachten moeten toepassen bij het controleren van de zeegrenzen, bijvoorbeeld het beginsel van non-refoulement en de verplichting om personen in een kwetsbare positie en minderjarigen zonder begeleiding met extra zorg te behandelen.

Ook wordt in het besluit verduidelijkt welke hulp moet worden verleend aan personen die in levensgevaar zijn op zee en waar geredde personen moeten worden ontscheept.

Velen van u in dit Huis hebben jarenlang om deze beginselen en regels gevraagd en nu zijn ze eindelijk binnen handbereik. De veranderingen die we voorstellen zullen ook het risico verminderen dat er in de Middellandse Zee levens verloren gaan, omdat we de operaties aan de zeegrenzen efficiënter maken.

Het ontwerpbesluit is het resultaat van harde en lange discussies met de lidstaten en met deskundigen van bijvoorbeeld de Hoge Commissaris voor vluchtelingen van de Verenigde Naties en de Internationale Organisatie voor migratie.

Door het besluit krijgen onze instellingen de beschikking over een beter kader voor het adequaat monitoren van deze operaties, waarmee veel Europees geld is gemoeid.

Wat betreft de juridische aspecten van het voorstel: de Commissie heeft artikel 12 van de Schengengrenscore als rechtsgrondslag gekozen, omdat de regels betrekking hebben op bewakingspatrouilles aan de grenzen tijdens Frontex-operaties en niet op grenscontroles, zoals meen ik in het juridisch advies van het Parlement wordt gesteld.

Op verzoek van leden van dit Huis heeft de Commissie onderzoek gedaan naar alternatieve technische oplossingen die, ten eerste, niet tot heropening van de discussies over de inhoud zouden leiden, en, ten tweede, het mogelijk zouden maken om op tijd voor de Frontex-operaties van deze zomer duidelijke regels aangenomen te krijgen. Helaas hebben we die alternatieven niet gevonden, en daarom beveel ik de geachte afgevaardigden aan om deze langverwachte nieuwe regels niet te verwerpen.

De Voorzitter. – We kunnen hierover nu geen debat gaan openen, mijnheer Busuttil. U krijgt het woord, maar we beginnen niet aan een debat.

Simon Busuttil (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, we hebben twee sprekers gehad die het Huis hebben aanbevolen om de resolutie te verwerpen, maar geen enkele spreker die voor de aanneming van deze resolutie is. Daarom denk ik dat het alleen maar redelijk is dat iemand die zich vóór deze resolutie kan uitspreken en er bij de leden op kan aandringen om vóór deze resolutie te stemmen dat ook kan doen.

Als u me één minuut geeft, kan ik zeggen dat de reden waarom de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken deze regels heeft verworpen en daarom deze resolutie heeft ingediend heel simpel is. We hebben ons door onze juridische dienst laten vertellen – en niet één keer, maar twee keer – dat de Commissie haar bevoegdheden heeft overschreden door deze regels voor te stellen. Daarom hebben we ze verworpen. We willen deze regels zeker – ik kom zelf uit een land dat deze regels graag wil – maar we willen niet dat de Europese Commissie haar bevoegdheden overschrijdt. Daarom moeten we deze resolutie steunen.

Michael Cashman (S&D). - (EN) Voor alle duidelijkheid, als u tegen deze resolutie stemt, steunt u de maatregel die onderscheppingen op zee mogelijk maakt. Als u hier vóór stemt, doet u dat niet. Dat is duidelijkheid.

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

6.19. Prioriteiten voor de begroting 2011 - Afdeling III - Commissie (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Welkomstwoord

De Voorzitter. – Dames en heren, tot mijn grote genoegen kan ik u mededelen dat wij in het kader van onze reeks interparlementaire vergaderingen bezoek hebben gekregen van een delegatie van het Tunesisch parlement onder leiding van de heer Salah Tabarki, voorzitter van de commissie politieke aangelegenheden, mensenrechten en buitenlandse zaken van het Tunesische huis van afgevaardigden.

Ik heet namens het Parlement de heer Tabarki en de delegatieleden van harte welkom. Ik wil graag het belang onderstrepen dat wij aan deze bijeenkomst hechten, de eerste sinds vijf jaar.

Het Parlement volgt de ontwikkeling van de politieke en economische situatie in Tunesië met grote belangstelling; per slot van rekening is de Europese Unie de grootste handelspartner van dit land. De betrekkingen die u zult aangaan met de delegatie van het Europees Parlement voor de betrekkingen met de Maghreblanden zullen u een toereikend institutioneel kader bieden voor een dialoog over aangelegenheden van wederzijds belang met betrekking tot de ontwikkeling van democratie en de rechtsstaat.

Wij wensen u een aangenaam en vruchtbaar bezoek toe.

8. Stemmingen (voortzetting)

8.1. Richtsnoeren voor de begrotingsprocedure 2011 - overige afdelingen (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten: welke strategie? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. De gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

Vóór de stemming

Enrique Guerreño Salom, rapporteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil iedereen bedanken die aan de voorbereiding van dit verslag heeft meegewerkt.

Verder wilde ik er alleen maar op wijzen dat als we bij paragraaf 31 komen er een mondeling amendement is. Zoals overeengekomen, zal ik nu het tweede deel voorlezen in de Engelse versie.

(EN) “is daarom voorstander van een tijdelijk uitstel van betaling van schulden, met inbegrip van de hoofdsom en de rente, en van kwijtschelding van schulden voor de minst ontwikkelde landen teneinde ontwikkelingslanden in staat te stellen een anticyclisch fiscaal beleid te voeren om de ernstige gevolgen van de crisis tegen te gaan; stelt voor dat er een internationaal, onafhankelijk en transparant orgaan voor de arbitrage van schulden wordt opgericht”.

De Voorzitter. – Als ik het goed heb, mijnheer Guerrero, gaat het om een mondeling amendement op paragraaf 34 en niet paragraaf 31.

(De heer Guerrero bevestigt dat het een amendement is op het tweede deel van paragraaf 34)

Alles is duidelijk.

(De stemming vindt plaats)

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 22

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, er is u een mondeling amendement gemeld over paragraaf 22. Ik wijs erop dat deze paragraaf betrekking heeft op het wereldwijde bestuur en met name op de samenstelling van de G20, die als bijzonderheid heeft dat er geen enkele vertegenwoordiger in zetelt uit minder ontwikkelde landen.

Met het mondelinge amendement wordt deze lacune opgevuld en de tekst die ik het Europees Parlement voorstel, voldoet aan deze eis.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 34

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, u heeft de Parlementsleden zo-even laten applaudisseren voor de Tunesische delegatie. Zou u deze Tunesische delegatie willen verzoeken zich in te zetten voor de bevrijding van Taoufik Ben Brik, waarop door het gehele Parlement wordt aangedrongen?

Na de eindstemming

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ik heb een punt van orde. Ik ben bijzonder blij met de wijze waarop de stemming heeft plaatsgevonden. In wezen ging het hier echter om een initiatiefverslag en daarvoor is een andere procedure vastgesteld. Nu hebben we de mogelijkheid gekregen om bij een

initiatiefverslag individueel te stemmen. Dat moeten we rechtzetten, anders zal er in de toekomst bij alle initiatiefverslagen individueel worden gestemd. Zou u de Commissie constitutionele zaken kunnen verzoeken om helderheid op dit punt te verschaffen? Anders zal de interpretatie van de diensten van het Parlement de hervorming volledig tenietdoen.

De Voorzitter. – Dat is mogelijk, mijnheer Swoboda. Er kan worden verzocht om een stemming in onderdelen uit hoofde van de procedure die de fracties graag wilden. In ieder geval staat alles open voor herziening. Wijziging in de toekomst is mogelijk, maar voor nu nemen we de situatie zoals die is.

8.4. Jaarverslag 2008 van de ECB (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Standpunten van de Raad in eerste lezing: zie notulen

10. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

11. Stemverklaringen

Tweede Europese Roma-top (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) De aanneming van de ontwerpresolutie van het Europees Parlement over de tweede Europese Roma-top opent een nieuwe weg om tot een oplossing van de problemen van de Roma-bevolking in de Europese Unie te komen.

Het is duidelijk geworden dat de afzonderlijke inspanningen van de verschillende landen om de integratie van de Roma in de maatschappij te bewerkstelligen geen bevredigend resultaat hebben opgeleverd. Aan deze situatie liggen verschillende oorzaken ten grondslag. Ik juich daarom de inspanningen van Europese Unie toe om een rol te spelen bij het oplossen van het probleem van de Roma en om de integratie van deze gemeenschap in de maatschappij op een gestructureerde manier te verbeteren.

Nicole Sinclaire (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, hoewel ik elke vorm van discriminatie tegen enige groep in de samenleving betreurt, kan ik deze resolutie niet steunen. Met deze resolutie wordt geprobeerd de verantwoordelijkheid voor de bestrijding van discriminatie in de handen van de EU te leggen, terwijl ik wil aanvoeren dat de houding en aanpak van de lidstaten onderling zo uiteenlopen dat de belangen van minderheidsgroepen beter door de lidstaten kunnen worden beschermd, en dan doel ik vooral op lidstaten die het ideaal van tolerantie en gelijkheid dat wij Britten als vanzelfsprekend beschouwen niet delen.

Ik weet bijvoorbeeld dat een Italiaanse afgevaardigde, een lid van de Fractie Europa van Vrijheid en Democratie, is vervolgd wegens deelname aan een gewelddadige demonstratie waarbij hij de bezittingen van een immigrant in brand had gestoken. Dat is onaanvaardbaar. Associeert u de Britse bevolking alstublieft niet met dit soort gedrag door te suggereren dat minderheidsgroepen in ons land dezelfde mate van bescherming nodig hebben als die arme ziel die ik zojuist heb genoemd.

Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, het is natuurlijk een feit dat wie een probleem ontkent, wie de waarheid ontkent, die kan dat probleem natuurlijk ook niet oplossen. Dat is een feit. We zouden moeten beseffen dat we met onze resolutie over de Roma in Europa, die een document is vol politiek correcte onzin, dat wij hiermee dus ook geen enkele oplossing kunnen voorstellen of geen enkele oplossing kunnen bieden omdat wij het probleem ontkennen. We zullen dus eerst moeten vaststellen dat er wel degelijk grote problemen zijn met grote aantallen Roma die zich volstrekt buiten onze maatschappij opstellen en die heel dikwijls ook verantwoordelijk zijn voor zeer erge grote en kleine criminaliteit. Heel wat waarden en normen, of het gebrek daaraan van de Roma-gemeenschappen staan haaks op de waarden en normen die wij in onze Europese landen gerespecteerd willen zien. Wat ik nu zeg is misschien een beetje eenzijdig, maar de resolutie die wij net hebben goedgekeurd is nog veel eenzijdiger in de andere richting. In elk geval moet elke lidstaat het recht hebben, denk ik, om zelf te beslissen hoe dit zeer reële probleem moet worden aangepakt.

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, dit verslag is een van die extreem politiek correcte resoluties waar dit Huis wel een patent op lijkt te hebben. De economische en sociale achterstand van Roma is weer allemaal het gevolg van zogenaamde onverdraagzaamheid en discriminatie. Als we maar nieuwe quota en muilkorfwetten opleggen en als we maar de geldkraan opendraaien, is alles opgelost.

De ervaring in Nederland heeft natuurlijk wel duidelijk gemaakt dat wat men ook doet, het grootste deel van deze gemeenschap weigert zich aan te passen en te integreren. Dat deze gemeenschap onevenredig vertegenwoordigd is in de criminaliteitsstatistiek ligt niet aan ons, maar wel aan de Roma-gemeenschap zelf, waarvan veel waarden en normen haaks staan op de onze. Ik verzet me dan ook tegen elke Europese bemoeizucht en herhaal dat het het recht is van elke lidstaat om personen van zijn grondgebied te verwijderen die zich systematisch weigeren aan te passen en die zich te buiten gaan aan crimineel gedrag.

- Verslag-Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Ik heb om vele redenen vóór de resolutie over de prioriteiten voor de begroting van 2011 gestemd, maar hoofdzakelijk vanwege de aandacht die aan de kwestie van de jeugdwerkloosheid wordt geschonken. De huidige economische en maatschappelijke situatie in veel landen van de Europese Unie vereist een speciale aanpak van de groeiende kloof tussen jongeren en de arbeidsmarkt, hoewel erkend wordt dat investeren in jongeren en onderwijs een investering in de toekomst is. Uit ervaring weten we dat als het economisch minder gaat, jongeren liever in het onderwijs blijven of aan een studie beginnen dan dat ze op zoek gaan naar werk. We kunnen in onze landen nu vergelijkbare tendensen waarnemen. Ik zou daarom willen zeggen dat de geplande maatregelen, een actievere arbeidsmarkt en een samenhangend onderwijsstelsel erg belangrijk zijn. De ontwikkeling van ondernemersvaardigheden en speciale programma's zijn zeer noodzakelijk, of we nu praten over het programma "Erasmus First Job", of over andere maatregelen. Ik hoop van harte dat de Europese Unie voldoende politieke wil heeft om zeer belangrijke documenten niet alleen aan te nemen, maar ook ten uitvoer te brengen.

Frank Vanhecke (NI). - Voorzitter, ik heb tegen dit verslag gestemd, in de eerste plaats omdat ik het volstrekt oneens ben met de prioriteiten die dit Parlement aan de Commissie voorstelt, onder meer de harmonisering van het immigratiebeleid. Ik weet wat daarmee wordt bedoeld, die harmonisatie van het immigratiebeleid van alle lidstaten die als een prioriteit naar voren wordt geschoven. Ik ben het daar niet mee eens.

Maar ik heb in de eerste plaats tegen dit verslag gestemd omdat het toch wel heel duidelijk maakt dat dit Parlement alvast geen voorstander is van de zeer noodzakelijke ontvetting van het officiële Europa. Wel, integendeel. We zouden toch eens grondig moeten nadenken over het afschaffen van allerhande instellingen en van agentschappen die feitelijk overbodig zijn geworden of die altijd overbodig zijn geweest. Dit Parlement, integendeel, pleit voor nog meer zogenaamde gedecentraliseerde agentschappen. Nogmaals, wat mij betreft, we hebben er reeds te veel. Er zijn er een aantal die moeten afgeschaft worden vooraleer wij een nieuwe zouden creëren. Ik denk aan het Europees Comité van de regio's, ik denk aan het Bureau voor de grondrechten, ik denk aan het Europees Instituut voor de gendergelijkheid. Hoeveel kost dat allemaal aan onze belastingbetalers en waarvoor is dat in godsnaam allemaal nuttig?

- Verslag-Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, uitzonderlijke tijden zoals deze vragen om uitzonderlijke maatregelen.

De begroting van volgend jaar moet niet worden opgesteld alsof dit normale tijden zijn. Helaas is de economische crisis nog niet voorbij, en we kunnen haar niet negeren. Mijn fractie en ik hebben vandaag voor de begrotingsprioriteiten gestemd, maar in de nabije toekomst moeten we de politieke verantwoordelijkheid nemen om belangrijkere knopen door te hakken.

We moeten nadenken over een hervorming van de begroting van de Unie om Europa in een zodanige conditie te brengen dat het op een doortastender wijze richting kan geven aan het economisch beleid. Voltooiing van de interne markt, meer middelen voor onderzoek en infrastructuur, meer investering in veiligheid en gezinnen – dat moeten de volgende doelstellingen zijn. Zo niet, dan riskeren we dat de lidstaten zich steeds behoudender gaan opstellen.

Al met al moeten we meer Europees en minder nationalistisch zijn en met een echt Europees beleid komen.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik wil u graag zeggen dat het een genoegen is u weer in de Voorzittersstoel te zien.

(EN) Mark Twain heeft opgemerkt dat wanneer je alleen een hamer hebt, alles op een spijker gaat lijken.

De Europese Unie is heel goed in het uitgeven van geld – het uitgeven van het geld van anderen. Het was meen ik Milton Friedman die heeft gezegd dat er in de wereld twee soorten geld zijn: uw geld en mijn geld. Met het laatste gaan we veel zorgvuldiger om dan met het eerste. Dat verklaart wat er nu in Europa gebeurt.

Alle lidstaten proberen hun begrotingen te verlagen. In Griekenland is een verlaging van de overheidsuitgaven met circa 10 procent voorgesteld, in Ierland een verlaging met 7 procent, Duitsland wil de pensioengerechtigde leeftijd verhogen, Spanje – uw land – wil 2 procent van het bbp besparen, maar onze begroting hier in de Europese Unie blijft onverbiddeijk stijgen. Waarom? Omdat er in de Europese Unie geen verband bestaat tussen belastingen, vertegenwoordiging en bestedingen en er dus geen externe druk van de belastingbetalers is.

Te hoge bestedingen hebben de puinhoop veroorzaakt waarin de wereld zich op dit moment bevindt – te hoge bestedingen door individuele personen, te hoge bestedingen door bedrijven en te hoge bestedingen door overheden. Bedenk eens wat een stimulerend effect het zou hebben gehad als we al die miljarden niet hadden uitgegeven om onze schulden nog groter te maken, maar dat geld in de vorm van belastingverlagingen aan de burgers hadden teruggegeven.

- Verslag-Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) De Europese landbouwproducten voldoen aan de hoogste kwaliteitsnormen ter wereld, waardoor ze op de internationale markten uiteraard sterker concurrerend zouden moeten zijn.

De burgers van de EU en kritische consumenten moeten daarom volledig geïnformeerd worden over de voordelen ervan. Het is bovenal noodzakelijk om het feit te prijzen dat de Europese producten niet alleen voldoen aan strenge normen op het gebied van de hygiëne, de veiligheid en de veestapel, maar ook de beginselen van duurzame ontwikkeling, het voorkomen van klimaatverandering, biodiversiteit en het dierenwelzijn eerbiedigen. Daarom geef ik mijn volledige steun aan de invoering van een Europees kwaliteitslogo voor producten die exclusief uit de EU komen. Met het logo worden de inspanningen van de Europese boeren officieel erkend en het biedt op internationaal niveau bescherming van de intellectuele eigendom. Ik ben er vast van overtuigd dat dit vele plattelandsgebieden zal helpen die geen andere kansen op ontwikkeling hebben.

De EU moet financiële steun bieden voor de modernisering van landbouwondernemingen en de ontwikkeling van micro-ondernemingen, vooral in plattelandsgebieden, om door middel van de Unie kwalitatief hoogwaardige levensmiddelen te kunnen produceren.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Ik heb vóór dit document gestemd, omdat ik denk dat ecologische en schone landbouw onze toekomst is en we dat moeten stimuleren. We moeten ook de belangstelling van mensen voor ecologische boerderijen en ecologische producten stimuleren, zowel op het niveau van de EU als van de lidstaten. Anderzijds moeten we niet overhaast, nu we ecologische landbouw willen garanderen en stimuleren, genetisch gemanipuleerde organismen gaan legaliseren. Enkele landen hebben een heel goed voorbeeld gesteld door het telen van genetisch gemanipuleerde organismen op ecologische boerderijen sterk aan banden te leggen. Er moet een duidelijke scheiding zijn. Consumenten moeten ook alle informatie en de uitkomsten van wetenschappelijk onderzoek krijgen die te maken hebben met genetisch gemanipuleerde organismen en de invloed van genetisch gemanipuleerd veevoer op het milieu en de gezondheid van mensen zonder dat er iets verborgen wordt gehouden voor hen. Pas dan creëren we een echte gemeenschappelijke markt van ecologische producten, wat erg belangrijk voor het leven van ons allen is.

Alfredo Antoniazzi (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats wil ik de heer Scottà bedanken voor het werk dat hij voor dit verslag verzet heeft.

Mijns inziens is het voor de Europese Unie een prioriteit het kwaliteitsbeleid ten aanzien van onze landbouwproducten te beschermen en te versterken, omdat dit beleid verbonden en vervlochten is met een reeks andere fundamentele onderwerpen op Europees niveau, zoals de steeds grotere consumentenbescherming, steun voor kleine en middelgrote ondernemingen, het behoud van het cultureel en traditioneel erfgoed van veel Europese regio's en de concurrentiekracht van Europese voedselproducenten op wereldwijde schaal.

Om deze redenen heb ik voor dit verslag gestemd.

Jan Březina (PPE). – (CS) Ik waardeer dat het verslag over het kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten voortbouwt op al hetgeen er tot nog toe reeds ondernomen is ter verbetering van dit beleid. Met name de verdere ontwikkeling van het stelsel van beschermde geografische aanduidingen en beschermde oorsprongsbenamingen – onder behoud van de huidige strenge criteria voor toekenning daarvan – acht ik buitengewoon nuttig. Tevens ben ik het eens met de handhaving van de gegarandeerde traditionele

specialiteiten, met dien verstande dat de registratieregels vereenvoudigd dienen te worden. Aangezien het hier om het laagste beschermingsniveau gaat, waarbij het niet nodig is om aan te tonen dat het product over specifieke geografische eigenschappen beschikt, zie ik niet zo goed in waarom de afwikkeling van de aanvraag even lang zou moeten duren als dat het geval is bij geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen.

Een zwak punt in het geheel betreft de mogelijkheid van de Commissie om naar eigen goeddunken een aanvraag af te wijzen indien zij deze niet volledig acht. Dat gebeurt vaak geheel naar willekeur, zonder enige kennis van de specifieke kenmerken van het product en het geografische gebied in kwestie. Ook dienen er voorzieningen te worden ingebouwd tegen eindeloze oprekking van het registratieproces als gevolg van telkens maar weer nieuwe op- en aanmerkingen en aanvullende vragen van de Commissie.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil de heer Scottà bedanken voor zijn werk aan dit belangrijke verslag.

Ik wil speciaal wijzen op amendement 4, waarin wordt gevraagd dat de consumenten alle beschikbare relevante informatie wordt verstrekt. Ook wordt hierin steun uitgesproken voor de invoering van uitgebreide bindende wettelijke voorschriften op grond waarvan de etikettering betreffende de “ligging van het landbouwbedrijf” verplicht wordt gesteld.

Hoewel dit lovenswaardige doelen zijn, ben ik van mening dat het amendement te beperkend is en dat het misschien beter is dat die informatie vrijwillig wordt verstrekt.

In Noord-Ierland leunen we zwaar op ons vermogen om producten naar het Verenigd Koninkrijk en andere Europese landen uit te voeren. Dit amendement kan negatieve invloed hebben op het potentieel van Noord-Ierland om producten te verkopen in bepaalde markten waar op dit moment geen problemen bestaan, en naar mijn mening is het belangrijk dat nieuwe etikettering geen nieuwe obstakels opwerpt die de handel tussen de verschillende lidstaten belemmeren.

Hoewel amendement 4 enkele problematische aspecten heeft, erken ik het belangrijke werk dat in het kader van dit verslag is verricht en erken ik dat het belangrijk is dat er traceerbare, veilige producten van hoge kwaliteit worden gemaakt.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, met deze stemming hebben we onszelf voorzien van een instrument waarmee we consumenten kunnen beschermen en landbouwproducten de juiste meerwaarde kunnen geven: een doel dat we al sinds lang proberen te bereiken.

Vanaf vandaag moet op het etiket van vleesproducten, zuivelproducten, groente en fruit, pluimvee en andere verwerkte, uit één enkel ingrediënt bestaande producten, duidelijk de oorsprong worden vermeld. Wat dieren betreft, moet de oorsprongsbenaming alleen als één enkele plaats worden vermeld wanneer de dieren in hetzelfde land zijn geboren, gefokt en geslacht.

Dit is een maatregel waardoor de juiste erkenning kan worden gegeven aan landbouwproducenten en aan degenen die landbouwproducten verwerken. We hebben laten zien dat het Europees Parlement slechts één doel heeft waar het gaat om zijn werkzaamheden op het gebied van agrovoeding, en dat is het waarborgen van de kwaliteit en toegankelijkheid van de informatie die consumenten ter beschikking staat.

We hebben goed werk verricht. Mijn complimenten aan die collega's die aan dit dossier hebben gewerkt.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, in principe heb ik geen probleem met het idee van kwaliteitslogo's. We zien kwaliteitslogo's op een aantal gebieden in ons leven. Zolang ze maar niet worden gebruikt als excuus om de vrije keuze van de consument in te beperken.

Wanneer voedsel niet aan bepaalde beperkingen met betrekking tot de omvang of esthetische beperkingen voldoet, moeten we het niet weggooien, moeten we het niet op de grote hoop gooien, zoals we zien gebeuren met 30 procent van de Europese agrarische productie, die vaak wordt verspild omdat de producten niet aan strenge Europese normen voldoen.

Ook moeten we onze kwaliteitsnormen niet als een excuus gebruiken om importen van boeren uit ontwikkelingslanden te verbieden, waarmee we die boeren in de armoede storten, om vervolgens het geld van onze belastingbetalers aan corrupte regeringen te geven terwijl hun boeren tot armoede vervallen.

In plaats van met keurmerken en gebaren als deze te komen, moeten we de markt vertrouwen, moeten we de consumenten vertrouwen en moeten we de mensen vertrouwen.

- Verslag-Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ik heb tegen dit verslag gestemd omdat Europa in dit initiatiefverslag, zoals vaak met andere verslagen het geval is, opnieuw zijn eigen invulling van het begrip “reproductieve en seksuele rechten”, propageert, en aan mensen in ontwikkelingslanden oplegt.

Voor eens en altijd moet duidelijk worden gemaakt dat volgens de definitie van de Wereldgezondheidsorganisatie onder dit begrip abortus als een methode van gezinsplanning valt. Het menselijk leven is heilig vanaf de conceptie tot de natuurlijke dood, en daarom kon ik dit verslag niet steunen. Aan de andere kant staan er enkele goede ideeën in, die mensen in ontwikkelingslanden natuurlijk zouden kunnen helpen, en daarom zouden we kunnen zeggen dat, nu honderden miljoenen mensen in ontwikkelingslanden de gevolgen van de stijgende prijzen van basisproducten en levensmiddelen onder ogen moeten zien, ze op deze manier met het probleem van het overleven geconfronteerd zullen worden. Ik ben zeer geschrokken van de schattingen van internationale financiële instellingen dat de miljarden mensen die reeds op aarde leven met nog honderden miljoenen zullen toenemen en dat in Afrika bezuiden de Sahara de kindersterfte met tussen de 30 000 en 50 000 zal toenemen.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Mijnheer de Voorzitter, ik heb vóór het verslag gestemd over de gevolgen die de financiële en economische crisis heeft voor de arme landen in de wereld. Hoewel in het verslag geen voldoende radicaal antwoord wordt gegeven op de problemen van arme landen, kunnen we het tegelijkertijd eens zijn met vele dingen die er wel in staan.

Juist arme mensen en arme landen hebben het meest te lijden van de economische crisis. We zouden alle hulp moeten geven die we kunnen geven met betrekking tot overheidsinvesteringen, vooral in deze landen. Maar ook moet gezegd worden dat de handelsovereenkomsten die de Europese Unie met arme landen heeft niet echt gunstig voor hen zijn. Grote Europese bedrijven profiteren het meest van deze overeenkomsten; kleine producenten, kleine boeren en werknemers profiteren er niet van en we moeten dus de manier veranderen waarop we met deze landen werken.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen paragraaf 7 van dit verslag gestemd en ik vind het verontrustend dat dit Parlement opnieuw een verslag van deze aard gebruikt om in bedekte termen het recht op abortus in de tekst te smokkelen en ook een koppeling aan te brengen tussen seksuele en reproductieve gezondheid en de volksgezondheid in ontwikkelingslanden.

Het is niet aan dit Huis om te bepalen of toegang tot abortus een recht is of niet. Dat is een wetgevende bevoegdheid van nationale regeringen. Ik en de overgrote meerderheid van mijn kiezers in Noord-Ierland blijven vasthouden aan onze vaste overtuiging dat het ongeboren kind het recht op leven heeft.

Frank Vanhecke (NI). - Voorzitter, we zouden toch een keer als Parlement goed moeten nadenken wanneer wij voorstellen doen. Dan zouden dat toch voorstellen moeten zijn voor een beleid dat problemen oplost in plaats van problemen verergert. Welnu, wat ontwikkelingshulp betreft: er zijn toch zeer veel, zeer serieuze studies die eigenlijk al hebben bewezen dat automatische verlening van ontwikkelingshulp heel dikwijls leidt tot het vertragen van economische hervormingen en bijgevolg tot het vertragen van een mogelijkheid van economische groei in ontwikkelingslanden. Nochtans blijven wij maar als Parlement van het credo uitgaan, van het zogenaamde axioma dat steeds meer ontwikkelingshulp in de eerste plaats Afrikaanse landen er bovenop zal brengen. Daar is na zo vele decennia massale ontwikkelingshulp geen enkel bewijs voor en de feiten zijn zelfs jammer genoeg dat de meeste Afrikaanse landen er vandaag veel erger aan toe zijn dan onmiddellijk na de dekolonisatie. Dat is één punt.

Punt twee, heel kort. Het is natuurlijk wel zo: het klopt wat gezegd wordt in dit verslag, dat de braindrain, de hersenvlucht, de ontwikkelingslanden verder ondermijnt, maar waarom blijven wij dan pleiten voor die zogenaamde blauwe kaart, die dat probleem nog erger maakt.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Ik kan niet begrijpen waarom reproductieve gezondheid opnieuw is opgenomen in een verslag over de gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking.

Organisaties op het gebied van de reproductieve gezondheid ondersteunen abortus als een van de manieren om het geboortecijfer te beperken. Deze industrie wordt ook op Europees niveau gefinancierd uit de belasting van burgers die tegen abortus zijn en die zich inzetten voor de bescherming van het leven. Internationale instellingen geven al decennialang hun opvatting over geboortebeperving als manier om armoede te bestrijden, maar de ontwikkelingslanden leven nog steeds in extreme armoede. Naar mijn mening verspilt de EU financiële

middelen aan geboortebeperving, hetgeen de armoede niet oplost. Ik heb eerbied voor het leven en respecteer ook het subsidiariteitsbeginsel in de betrekkingen met de ontwikkelingslanden. Daarom heb ik tegen paragraaf 7 en tegen het hele verslag gestemd.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het was te voorspellen, en wellicht onafwendbaar, dat de Europese Unie op de financiële crisis in Griekenland zou springen om haar goed voorbereide plannen voor de harmonisering van het begrotingsbeleid te bevorderen.

We hebben herhaalde oproepen tot de oprichting van een Europees schuldenagentschap, tot de oprichting van een Europees Monetair Fonds en tot de invoering van pan-Europese belastingen gehoord, zodat we niet naar de nationale electoraten hoeven te gaan als we landen willen redden.

De heer Van Rompuy en de commissarissen scharen zich, als eerlijke federalisten, helemaal achter het argument van de Britse eurosceptici, dat inhield dat een monetaire unie zonder fiscale en economische unie niet mogelijk is.

Ik meen dat het John Maynard Keynes was die heeft geschreven: “Wie de controle over de munt heeft, heeft de controle over het land”. Ik beloof u dat dit de enige keer zal zijn dat ik Keynes goedkeurend citeer.

Ik citeer liever een hogere en betere autoriteit dan John Maynard Keynes. Ik verwijs u naar het evangelie van Mattheüs, naar Mattheüs 22. Ik weet zeker dat u zich dit herinnert. Onze Heer wordt gevraagd of het toegestaan is om belasting aan Rome te betalen. Hij zegt: “Waarom stelt u me op de proef, huichelaars? Laat me de belastingmunt zien”. En ze reikten hem de denarie aan. En hij (Jezus) vroeg hun: “Van wie is dit een afbeelding en van wie is het opschrift?” Ze antwoordden: “Van de keizer.” Daarop zei hij tegen hen: “Geef dat wat van de keizer is aan de keizer, en geef aan God wat God toebehoort”.

Nu wil ik niet beweren dat onze Heer in het debat over de euro aan de ene of de andere kant staat. Het punt is dat wanneer we naar het hoogste symbool van tijdelijke macht kijken, het absolute teken van soevereiniteit, dat de munt is! En we hebben nu gezien dat de euro tot een gemeenschappelijke economische regering leidt. Ik dank de hemel dat we de vooruitziende blik hebben gehad om het pond te houden.

De Voorzitter. – Dank u voor het zegenen van deze ochtendzitting, mijnheer Hannan.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, als je naar dit verslag kijkt, zie je veel van die oude, vermoeide zinnen over hoe de ontwikkelingslanden leiden onder de economische crisis. Natuurlijk zijn er in deze landen mensen die leiden als gevolg van de economische crisis, maar heel vaak zijn dat niet noodzakelijkerwijs de mensen die we willen helpen. Heel vaak zijn dat de regeringen die zich zorgen maken dat er op hun hulp gelden wordt gekort, want als er minder hulp gelden binnenkomen, is het moeilijker om corrupte en inefficiënte regeringen in het zadel te houden. Toen ik vorig jaar in Afrika met veel centrumrechtse politici sprak, klaagden ze er tegen mij over dat hulp gelden in de eerste plaats corrupte regeringen in het zadel houden en het moeilijker maken om het economische en politieke bestuur in die landen te verbeteren.

Maar laten we kijken naar enkele zaken die worden voorgesteld. We hebben het over meer investeringen in ontwikkelingslanden – en iedereen zal het daarmee eens zijn – maar ondertussen is er een voorstel in dit Huis in behandeling, de richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen, die tot minder investeringen in ontwikkelingslanden zal leiden. We hebben het over het helpen van boeren in ontwikkelingslanden, maar we blijven, zelfs in de huidige begroting, stemmen voor meer middelen voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid, dat zo schadelijk is voor het levensonderhoud van boeren in ontwikkelingslanden.

Laten we het probleem in deze landen bij de echte bron aanpakken – slecht bestuur, en protectionisme in de EU.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, er zijn twee redenen waarom ik tegen dit verslag heb gestemd. Ten eerste stoort het mij dat Europa in toenemende mate een versnipperde aanpak in het ontwikkelingsbeleid hanteert en in steeds meer resoluties en verzoeken deze aanpak bevordert. Ten tweede heb ik tegen het verslag gestemd, omdat het mijns inziens een slechte zaak is dat wij als een soort cultuurimperialisme proberen om ontwikkelings- en opkomende landen voor te schrijven welk beleid ze ten aanzien van gezinsplanning moeten voeren. Abortus is geen oplossing en ik betreur het feit dat diverse leden van het Europees Parlement het eufemisme “reproductieve geneeskunde” gebruiken als ze het over abortus hebben. Dat verandert echter niets aan het feit dat abortus het doden van een ongeborn kind betekent. Daarom heb ik tegen het verslag gestemd en ik hoop dat wij in de toekomst niet steeds in elke

resolutie en in elk initiatiefverslag dezelfde eufemismen gebruiken om cultuurimperialistische zaken aan te duiden.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb tegen dit verslag gestemd omdat ik het een dwaas verslag vind. Het is een irrelevant verslag. Dus: alle activa bevinden zich allemaal op de aandelenbeurzen van New York, Londen, Tokio, Frankfurt, enzovoort. U zult nu circa zes biljoen dollar aan kapitaal innen. Als u alle illegale bezittingen verkoopt, de zwaar ondergewaardeerde bezittingen die geen onderdeel van het legale systeem in ontwikkelingslanden zijn, zult u tot zeven biljoen dollar komen. Er ligt heel veel kapitaal te wachten in de ontwikkelingslanden, kapitaal dat geen onderdeel is van de legale structuren van die landen, van de sloppenwijken tot de miljoen bedrijfjes die je langs de kant van de weg ziet en die geen onderdeel van de officiële economie zijn.

In de tweede plaats, als u vraagt hoeveel geld er elk jaar uit de ontwikkelingslanden stroomt via de financiële systemen van de wereld: dat is 800 miljard dollar. Waarom werken we er niet aan om dat kapitaal in die landen te houden, zodat die landen rijker worden?

Wat hebben we zojuist gedaan? We hebben voor een Tobin-belasting gestemd om al verzwakte financiële instellingen in het westen nog harder te treffen en het geld te geven aan een stelletje personen die het waarschijnlijk zullen stelen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, net als eerdere sprekers had ook ik bezwaar tegen de opname van paragraaf 7. We hebben van onze fractie de vrijheid gekregen om te stemmen zoals we willen, maar onze delegatie heeft besloten tegen te stemmen, omdat – zoals enkele sprekers hebben opgemerkt – reproductieve rechten een andere term is voor abortus. Als dat ermee bedoeld wordt, moet dat expliciet worden gezegd en niet via een economisch crisisplan worden binnengesmokkeld. Daarom hebben we daar, net als andere sprekers, bezwaar tegen en hebben we tegen dat gedeelte gestemd.

- Verslag-Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Mijnheer de Voorzitter, wij van de Deense Volkspartij hebben tegen dit verslag gestemd, maar ik voel me wel geroepen om mijn dank uit te spreken voor een aantal overwegingen die in het verslag zijn opgenomen. Het gaat met name om paragraaf 27, waarin heel duidelijk wordt gesteld dat de euro vanzelfsprekend moet leiden tot een nauwere coördinatie van het economische beleid in de eurozone. Ik ben natuurlijk absoluut tegen deze formulering, maar ik wil de rapporteur toch bedanken voor het duidelijke en eerlijke standpunt ten opzichte van de euro. De euro is met andere woorden een constructie die gecreëerd is met het oog op een veel grotere economische eenmaking in Europa, dat wil zeggen het economische beleid, het arbeidsmarktbeleid, het structuurbeleid – alle economische gebieden, alles wat een economische betekenis heeft, wordt aan eenmaking onderworpen. Dit zien we op het moment gebeuren in het geval van Griekenland, waarbij economen in Frankfurt de Grieken vertellen welk economisch beleid ze moeten voeren en dit zullen we over enkele maanden zien gebeuren bij Spanje en Italië en een aantal andere landen. Wat dit aangaat, demonstreert dit verslag met alle duidelijkheid die we ons maar zouden kunnen wensen waarom Denemarken – in het bijzonder mijn partij, Deense Volkspartij – buiten de eurozone wenst te blijven. Wij willen namelijk zelf beslissen welk economisch beleid er gevoerd moet worden. De beslissing daarover moet bij de Deense kiezers liggen en niet bij economen in Frankfurt.

Schriftelijke stemverklaringen

- Verslag-Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), schriftelijk. – (EN) We staan achter het voorstel om de bestaande bepalingen betreffende de invoer van levende dieren, vlees en vleesproducten van kracht te laten blijven tot zij zijn vervangen door maatregelen uit hoofde van het nieuwe rechtskader. Wij hadden liever gezien dat deze wetten de wetten van de afzonderlijke lidstaten waren geweest, in plaats van die van een Europese superstaat, maar er moeten wetten zijn die deze onderwerpen bestrijken. Het verslag bevat evenwel ook een lijst van derde landen of delen van landen waaruit de lidstaten de invoer van runderen, varkens en vers vlees zullen toestaan. Dit betekent dat het Verenigd Koninkrijk wettelijk verplicht zal worden om invoer vanuit deze landen toe te staan. Dit betekent concurrentie voor onze boeren en een verdere uitholling van de soevereiniteit. Vanwege deze koppeling van goede en slechte voorstellen hebben wij besloten ons van stemming te onthouden.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) In Richtlijn 72/462/EEG van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, schapen, geiten

en varkens, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen, wordt in artikel 3, lid 1 bepaald dat de Raad, op voorstel van de Commissie, een lijst vaststelt van landen of delen daarvan waaruit de lidstaten de invoer van runderen, varkens en vers vlees zullen toestaan. Hoewel deze richtlijn is ingetrokken, is de procedure gehandhaafd gebleven, en de lijst is in de loop der jaren veelvuldig gewijzigd. De Commissie stelt nu voor een verordening op te stellen die alle relevante wijzigingen bevat die door de jaren heen zijn doorgevoerd en die regelmatig dient te worden aangepast, zodat de lijst altijd actueel blijft.

Ik vind dat deze procedure bijdraagt aan de duidelijkheid en de transparantie, niet alleen voor de lidstaten, maar ook voor de derde landen die de desbetreffende producten in de EU importeren.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben ingenomen met de aanneming van dit verslag inzake gezondheidsvraagstukken bij de invoer van runderen, schapen, geiten en varkens, van vers vlees of van vleesproducten uit derde landen. De grondslag van dit verslag wordt gevormd door Richtlijn 72/462/EEG van 12 december 1972, waarin bepaald werd dat de Commissie een lijst diende vast te stellen van derde landen waaruit de lidstaten de invoer van runderen, varkens en vers vlees toestaan. Hoewel deze richtlijn is ingetrokken, is de procedure gehandhaafd gebleven, en de lijst is in de loop der jaren veelvuldig gewijzigd. De Commissie stelt nu voor een verordening op te stellen, die alle relevante wijzigingen bevat die door de jaren heen zijn doorgevoerd, en die regelmatig dient te worden aangepast, zodat de lijst altijd actueel blijft.

Ik ben van mening dat deze procedure de voedselveiligheid bevordert voor EU-burgers, en bovendien bijdraagt aan duidelijkheid voor de lidstaten én voor de derde landen die de desbetreffende producten in de EU importeren.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De voedselveiligheid van EU-burgers is een belangrijk vraagstuk dat ons allemaal aangaat. Er moeten strenge voorschriften gelden voor het gezondheidsbeleid inzake de invoer uit derde landen van bepaalde levende dieren en vers vlees daarvan, en deze producten moeten systematisch gecontroleerd worden om vast te stellen of ze aan die voorschriften voldoen.

Het is in dat verband van groot belang dat er een lijst wordt opgesteld van derde landen die voldoen aan de veterinaire voorschriften, gezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake de veterinaire certificering voor de uitvoer naar de EU van levende dieren (runderen, schapen, geiten en varkens) en vers vlees daarvan.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) In de genadeloze prijzenoorlog die op dit moment woedt, passen bedrijven schandalige methoden toe om hun winstmarges te verbeteren. Geïmporteerd vlees wordt als binnenlands product aan de man gebracht, er wordt vaak rot vlees verkocht, en dan zijn er nog problemen met namaakham. Namaakproducten moeten nu een duidelijk etiket krijgen. Een verplichte etikettering van diervoeders met genetisch gemodificeerde organismen kon echter niet rekenen op steun van de meerderheid hier in het Parlement, ondanks het feit dat de Europese burgers zeer kritisch tegenover genetische modificatie staan. Het is belangrijk dat er verordeningen inzake de dierengezondheid en hygiëne worden uitgevaardigd. Men heeft echter verzuimd om bij de importverordeningen rekening te houden met de kwestie van genetische modificatie en om die reden heb ik mij van stemming onthouden.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb bij de eindstemming over deze resolutie 'ja' gestemd. Er moet worden gezegd dat er een informele bijeenkomst met de Raad en de Commissie is geweest waarin duidelijk is geworden dat het Parlement kon instemmen met de procedure. In het ontwerpverslag dat Jo Leinen ter stemming heeft voorgelegd, wordt het Commissievoorstel overgenomen, alsook de wijzigingen die in de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid zijn ingediend. De Raad heeft al afgesproken om het standpunt van het Parlement goed te keuren; er moet dus worden uitgegaan van overeenstemming in eerste lezing. Wij, de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, stemmen in met de procedure.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Wijzigingen in de wetgeving die bedoeld zijn om het dierenwelzijn te verbeteren zijn van het allergrootste belang, en ik ben zeer verheugd dat de Europese Commissie niet van plan is om deze veranderingen door te voeren zonder de inbreng van het Europees Parlement. Daarom heb ik gestemd voor het verslag-Leinen over het voorstel voor een beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot intrekking van Beschikking 79/542/EEG van de Raad, die een lijst van derde landen of delen van derde landen bevat en waarin veterinaire voorschriften, gezondheidsvoorschriften en voorschriften inzake de veterinaire certificering voor de invoer in de Gemeenschap van levende dieren en vers vlees daarvan worden vastgesteld.

Hoewel ik geen lid ben van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, zal ik de wetswijzigingen van dichtbij opvolgen, en dan vooral die gevallen waarbij het de bedoeling is te komen tot een drastische verbetering van het vervoer van paarden. Daar zijn talloze redenen voor, maar het is vooral de christelijke ethiek die me dwingt me te bekommeren om het bestaan van niet alleen mensen, maar ook dieren en de natuur. De Europese Unie kan op dat vlak nog veel verwezenlijken.

- Verslag-Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik hebben beide verslagen over de toekenning van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) aan werkloze arbeiders in Litouwen gesteund. De economische en financiële crisis heeft in Litouwen vele verschillende sectoren getroffen en veel mensen zitten nu zonder werk en zonder middelen van bestaan. De regels van het EFG over de toewijzing van middelen werden vereenvoudigd, waarbij rekening werd gehouden met de ingewikkelde situatie op de arbeidsmarkt en het groeiend aantal werklozen. Daarom moet Litouwen alle mogelijke kansen benutten om de gevraagde middelen te verkrijgen, om werklozen zo veel mogelijk te helpen. Het is ook heel belangrijk dat we ervoor zorgen dat deze middelen effectief worden gebruikt en dat het Litouwse volk er echt van kan profiteren.

Regina Bastos (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is in 2006 ingesteld om bijkomende steun te verlenen aan werknemers die te lijden hebben onder de gevolgen van grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen en om deze werknemers te begeleiden bij hun herintrede op de arbeidsmarkt. Het EFG staat sinds 1 mei 2009 ook open voor aanvragen om bijstand voor werknemers die zijn ontslagen als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis.

Een van de belangrijkste gevolgen van de huidige ernstige economische en financiële crisis is de toenemende werkloosheid, en de EU moet alle middelen inzetten die haar ter beschikking staan om de gevolgen van deze crisis te bestrijden, in het bijzonder als gaat om steun aan mensen die plotseling hun baan verliezen.

Daarom heb ik voor dit voorstel gestemd voor een besluit betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG ten behoeve van Litouwen, ter financiering van steun aan de ontslagen werknemers van 49 ondernemingen in de sector meubelfabricage.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat de financiële steun van het Europees Fonds voor aanpassing aan de Globalisering (EFG) zal worden toegekend aan de werkloze arbeiders van bedrijven in de meubelindustrie nu veel werknemers, na de daling van de uitvoer van producten uit de meubelindustrie, gedwongen ontslagen werden. De EU-steun zal geoormerkt worden om de werknemers te helpen nieuwe kwalificaties te verwerven, een nieuwe baan te zoeken of hun eigen bedrijf te beginnen. Het verheugt mij zeer dat de Europese Commissie de aanvraag van Litouwen voor EU-financiering heeft goedgekeurd, omdat er tijdens de recessie weinig kans is dat de ontslagen werknemers van de meubelfabrieken naar de arbeidsmarkt terugkeren, en de massaontslagen van 49 bedrijven een zeer negatieve invloed op de economische situatie van het land hebben. Ik zou een beroep op de EU-instellingen willen doen om ervoor te zorgen dat besluiten soepel en snel overgenomen worden wanneer er gekeken wordt naar zaken die te maken hebben met het verstrekken van financiële steun, omdat het uitstellen van dat soort beslissingen slechts de reeds moeilijke situatie waarvoor de werknemers staan kan verergeren. Ik zou willen benadrukken dat de financiële steun van de EU de werknemers die te lijden hebben gehad van grote structurele veranderingen in de economie en de handel zal helpen re-integreren in de arbeidsmarkt.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Evenals in de bouwsector in Litouwen, waarover we ons in een eerder stadium gebogen hebben, zijn in de sector meubelfabricage van dat land de gevolgen voelbaar van de globalisering, omdat men nu geconfronteerd wordt met sterk concurrerende producten die op een andere schaal geproduceerd worden. Gezien het feit dat de aanvraag voldoet aan de criteria voor subsidiabiliteit die zijn vastgelegd in de EFG-verordening, vind ik dat deze beschikbaarstelling van middelen onze steun verdient.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Slechts twee weken nadat het Parlement de beschikbaarstelling van middelen uit dit fonds heeft goedgekeurd in verband met ontslagen in Litouwen en Duitsland, buigen we ons nu opnieuw over de goedkeuring van de beschikbaarstelling van middelen uit dit fonds, dit keer in verband met ontslagen bij 49 ondernemingen in de sector meubelfabricage in Litouwen. Zoals we ook toen al gezegd hebben, overstijgt het aantal werknemers dat te maken krijgt met ontslag al lang ruimschoots de oorspronkelijke schattingen van de Commissie van het aantal werknemers dat van het fonds gebruik zou gaan maken.

We willen erop wijzen dat het hier gaat om een sector die ook in Portugal grote problemen ondervindt, in het bijzonder in die districten waar deze sector een belangrijk onderdeel van de economie vormt, zoals bijvoorbeeld in Paredes en in Paços de Ferreira. Ook daar heeft dit tot ontslagen geleid en tot een verslechtering van de sociale situatie in de regio.

Bij elke nieuwe aanvraag wordt het nog duidelijker dat er meer nodig is dan dit soort verzachtende maatregelen, hoewel die wel nodig zijn. Er zijn dringend maatregelen nodig om de productie en de werkgelegenheid in stand te houden, vooral de werkgelegenheid van de mensen die het meest kwetsbaar zijn voor de gevolgen van deze crisis en van mensen die het ontwikkelingspotentieel van het betreffende land uitbaten, en die projecten van algemeen nut stimuleren en micro-ondernemingen en kleine en middelgrote ondernemingen steunen, alsmede de coöperatieve sector...

(Stemverklaring ingekort overeenkomstig artikel 170 van het Reglement)

- Verslag-Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), schriftelijk. – (PT) Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is in 2006 ingesteld om bijkomende steun te verlenen aan werknemers die te lijden hebben onder de gevolgen van grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen en om deze werknemers te begeleiden bij hun herintrede op de arbeidsmarkt. Het EFG staat sinds 1 mei 2009 ook open voor aanvragen om bijstand aan werknemers die zijn ontslagen als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis.

Een van de belangrijkste gevolgen van de huidige ernstige economische en financiële crisis is de toenemende werkloosheid, en de EU moet alle middelen inzetten die haar ter beschikking staan om de gevolgen van deze crisis te bestrijden, in het bijzonder als gaat om steun aan mensen die plotseling hun baan verliezen.

Daarom heb ik voor dit voorstel gestemd voor een besluit betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het EFG ten behoeve van Litouwen, ter financiering van steun aan de ontslagen werknemers van 45 ondernemingen in de sector meubelfabricage.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Het verheugt mij zeer dat er vandaag gestemd is over de verstrekking van financiële steun aan de Litouwse kledingindustrie, aangezien deze bedrijfstak bijzonder hard door de recessie is getroffen. Ik zou de aandacht willen vestigen op het feit dat voornamelijk vrouwen in de kledingindustrie werken en het aantal werkloze vrouwen in Litouwen, vanwege de ontslagen die door de crisis zijn veroorzaakt, in het jaar voorafgaand aan juli 2009 verdubbeld is. Ik heb vóór dit verslag gestemd, aangezien de financiële steun die van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG) is ontvangen, gebruikt zal worden voor maatregelen om de werkgelegenheid te stimuleren en om ontslagen werknemers zo snel mogelijk weer in dienst te nemen, voor het betalen van een studie en omscholing, evenals voor uitkeringen voor minderjarigen onder de acht jaar en de zorg van gehandicapte familieleden. Deze financiële steun is dus erg noodzakelijk in de kledingindustrie aangezien er, met de drastische daling van de vraag naar kleding in Litouwen en de exportgebieden, een aanzienlijke afname is geweest van de hoeveelheid geproduceerde kleding. Ik zou ook willen benadrukken dat het ontslag van deze werknemers niet alleen een negatieve invloed op het land en de lokale economie heeft, maar ook het leven van de individuele werknemers negatief beïnvloedt.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Behalve de bouwsector en de sector meubelfabricage, wordt ook de sector vervaardiging van kleding in Litouwen getroffen door de globalisering. Een groot aantal werknemers is hierdoor werkloos geworden. Het feit dat dit voorstel in de bevoegde parlementaire commissie met een overweldigende meerderheid van stemmen is aangenomen, duidt erop dat het een goede maatregel is. Ik zie dan ook geen reden om in dit geval tegen beschikbaarstelling van middelen uit dit fonds te stemmen.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Slechts twee weken nadat het Parlement de beschikbaarstelling van middelen uit dit fonds heeft goedgekeurd in verband met ontslagen in Litouwen en Duitsland, buigen we ons nu opnieuw over de goedkeuring van de beschikbaarstelling van middelen uit dit fonds, dit keer in verband met ontslagen bij 45 ondernemingen in de sector vervaardiging van kleding in Litouwen. We moeten niet vergeten dat deze sector ook in Portugal met ernstige problemen te kampen heeft en bijzonder hard getroffen wordt door de gevolgen van de liberalisering van de internationale handel, en dat er daar niet de benodigde beschermende maatregelen genomen zijn.

Elke nieuwe aanvraag voor dit fonds maakt het nog duidelijker dat er dringend maatregelen genomen moeten worden. We hebben herhaaldelijk om deze maatregelen gevraagd: ter bestrijding van de werkloosheid en gericht op het scheppen en stimuleren van banen met rechten, ter stimulering van de economie en van banen

in de publieke sector, en gericht op het uitbannen van tijdelijk en slecht betaald werk en het verkorten van de werkweek zonder verlies van inkomen. Die maatregelen dienen ook gericht te zijn op het tegengaan van de verplaatsing van bedrijven, om te beginnen door overheidsmiddelen, met name vanuit de EU, ter beschikking te stellen om toezeggingen na te komen op het gebied van bijvoorbeeld behoud van werkgelegenheid en lokale ontwikkeling. We vragen dus om maatregelen die een duidelijke breuk betekenen met het neoliberale beleid dat tot de economische en sociale ramp heeft geleid die zich in de landen van de Europese Unie aan het aftekenen is.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit. Dat is de achtergrond van waaruit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is ontstaan. Het gaat om belangrijke steun aan werklozen en aan de slachtoffers van bedrijfsverplaatsingen die plaatsvinden in het kader van de globalisering.

Het aantal bedrijven dat wordt verplaatst neemt hand over hand toe. Bedrijven profiteren van de lagere arbeidskosten in bepaalde landen, zoals China en India. Dit heeft ernstige gevolgen voor de landen waar de rechten van werknemers gerespecteerd worden. Het EFG is bedoeld voor werknemers die het slachtoffer zijn van bedrijfsverplaatsingen, en het is daarom van groot belang dat deze werknemers aan een andere baan geholpen worden. De middelen uit het EFG zijn al eerder ingezet voor andere EU-landen, zoals Portugal en Spanje. Nu moet deze steun aan Litouwen gegeven worden.

- Verslagen-Matera (A7-0047/2010 en A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb gestemd vóór de twee verslagen van Barbara Matera over financiële steun aan ontslagen werknemers in Litouwen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering. Ik wil ook graag de collega's bedanken die voor hebben gestemd, want voor goedkeuring van de verslagen waren een gekwalificeerde meerderheid en drievijfde van de uitgebrachte stemmen nodig.

Beide verslagen over de situatie in de sectoren meubelfabricage en vervaardiging van kleding beschrijven een van de meest acute gevallen van werkloosheid in Litouwen. De bedragen zijn voor de EU niet groot, maar zij zullen de moeilijkheden waar Litouwse werknemers mee te maken hebben, verlichten.

Dit is het geval voor de ontslagen werknemers die in de 49 ondernemingen in de sector meubelfabricage werkten en 662 088 euro uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering zullen ontvangen, alsook voor degenen die bij de 45 ondernemingen in de sector vervaardiging van kleding werkten, waarbij het om een bedrag van 523 481 euro gaat.

Dit is misschien slechts het topje van de ijsberg van het werkloosheidsprobleem in Litouwen, maar de financiële steun zal degenen helpen die het hardst hulp nodig hebben.

Andrew Henry William Brons (NI), *schriftelijk*. – (EN) Wij zijn het er niet mee eens dat de Europese Unie verantwoordelijk is voor het bieden van hulp aan ontslagen werknemers (of voor wat ook). Wij zijn er tegen dat geld wordt toegewezen aan het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering, zoals we er ook tegen zijn dat er geld aan om het even welk EU-fonds wordt toegewezen. Wij zijn van mening dat de lidstaten zelf hun eigen ontslagen werknemers moeten helpen. Het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering bevat echter geld dat al aan het Fonds is toegewezen, en dat geld komt van de lidstaten. Als zou worden voorgesteld om geld uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering toe te wijzen aan ontslagen werknemers in het Verenigd Koninkrijk, zouden wij voor die toewijzing stemmen, en we zouden kritiek krijgen als we dat niet deden. Wij moeten daarom ook stemmen voor een passend gebruik van het Fonds voor andere lidstaten. Wij zijn desondanks van plan om ervoor te zorgen dat toekomstig geld zal worden toegewezen aan Britse ontslagen werknemers, en als wij merken dat zij daarvoor niet in aanmerking komen, zullen wij tegen alle toekomstige mobilisaties van het Fonds stemmen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik onthoud mij van stemming vanwege het idee van de Litouwse werknemers die worden geofferd op het altaar van de globalisering. Aangezien zij in deze situatie zijn gedreven door de gevolgen van het neoliberale beleid dat de Europese Unie voorstaat, zouden we met recht kunnen stemmen tegen de bespottelijke aalmoes die de Europese elites hun willen toekennen. Maar het weinige dat er wordt gegeven, kan hun pijn verzachten. De logica van het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering is niettemin onacceptabel. In het koninkrijk der Eurocraten heeft een goed geweten een spotprijs.

- Verslag-Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in het verslag van collega Giegold worden enkele interessante ideeën te berde gebracht over de huidige economische crisis, de ergste sinds het begin van het Europese integratieproces.

Ik zou willen benadrukken dat ik onlangs een vraag aan de Commissie heb gesteld over de grenswaarden voor de toepassing van het stabiliteits- en groeipact, die in bepaalde uitzonderingsgevallen kunnen worden overschreden, bijvoorbeeld voor de uitvoering van bouwprojecten van de overheid of sociale woningbouw. Dergelijke werkzaamheden hebben in feite een maatschappelijk doel en vormen een antwoord op huisvestingsproblemen die zich met name in grote steden voordoen, en het zou dus gepast kunnen zijn dit soort problemen door middel van uitzonderlijke maatregelen aan te pakken.

Ik acht het daarom wenselijk dat de Commissie een zeer helder standpunt inneemt, zodat zij wat betreft de lidstaten richtlijnen kan uitvaardigen met betrekking tot de begrotings- en uitgavenlimieten die de parameters van het stabiliteits- en groeipact opleggen aan lokale overheden, die, met name als het gaat om grote gemeenten, aanzienlijke infrastructurele investeringen nodig hebben.

Sophie Auconie (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb voor het verslag over de Jaarlijkse verklaring van de Europese Commissie over de eurozone en de openbare financiën gestemd. Het belangrijkste punt uit dit verslag, dat veel analyses en voorstellen bevat, is voor mij de oproep tot versterking van het Europese economische bestuur en met name een betere coördinatie van begrotingsbeleid. Groei en solidariteit, dat zijn de twee kernwoorden die de hoeksteen moeten vormen van onze Europese economische strategie. Groei is noodzakelijk omdat we anders de maatschappelijke problemen niet kunnen oplossen. En solidariteit vormt zowel de basis als de toekomst van Europese integratie.

Liam Aylward en Pat the Cope Gallagher (ALDE), *schriftelijk*. – (GA) De Fianna Fáil-leden van het Europees Parlement, Pat the Cope Gallagher en Liam Aylward, zijn sterk gekant tegen wat in dit verslag wordt voorgesteld inzake de invoering van een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting (de CCCTB in het Engels).

Een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting zou het concurrentievermogen van de Europese Unie of de werking van de interne markt niet verbeteren en daar komt nog bij dat de CCCTB in botsing zou kunnen komen met kleine open economieën, zoals die van Ierland. De kwestie van belastingheffing valt binnen de bevoegdheid van de afzonderlijke lidstaten en de Ierse regering heeft het recht om bij belastingmaatregelen haar vetomacht te gebruiken, ook ten aanzien van de CCCTB. Dit recht is vastgelegd in de Verdragen, ook in het Verdrag van Lissabon.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb dit verslag gesteund, omdat ik van mening ben dat de problemen van de eurozone en de openbare financiën er uitgebreid in belicht worden. De werkgelegenheid in de lidstaten van de Europese Unie is verder gedaald en volgens de voorspellingen zal dit zich voortzetten. De chaotische structurele hervormingen van enkele lidstaten, die zonder een concreet plan ten uitvoer zijn gebracht, bedreigen de stabiliteit van de hele EU. Het midden- en kleinbedrijf maakt een bijzonder moeilijke periode door, aangezien noch de lidstaten, noch de Europese Centrale Bank in staat zijn geweest om controle uit te oefenen en te garanderen dat de middelen die voor de banken geoormerkt waren aan het hoofddoel werden toegekend: het verstrekken van preferentiële leningen aan kleine bedrijven. Het is ook heel belangrijk om de ontwikkeling van de eurozone te steunen en om passende maatregelen te nemen om de juiste voorwaarden te scheppen voor de lidstaten die lid willen worden van de eurozone.

Elena Băsescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor het verslag over de Jaarlijkse verklaring over het eurogebied en openbare financiën gestemd. Ik steun het voorstel in dit verslag, dat de Eurogroep oproept om de toetreding tot het eurogebied van lidstaten die willen toetreden en voldoen aan de toetredingseisen, te bevorderen. Ik ben van mening dat de regulering van en het toezicht op de financiële markten, en het verkleinen van de interne en externe tekorten noodzakelijk zijn voor de succesvolle ontwikkeling van de EMU. Daarnaast moeten we buitengewone aandacht hebben voor problemen betreffende de begrotingsdiscipline. De toekomstige EU 2020-strategie moet gericht zijn op beleid voor het creëren van werk en voor duurzame ontwikkeling, zodat we een nieuwe economische crisis kunnen voorkomen. Tegelijkertijd moeten de lidstaten en de Europese Commissie samenwerken teneinde fiscale onevenwichtigheden te verminderen. Het consolideren van de openbare financiën is een essentiële voorwaarde voor een duurzame economische groei. Na inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft de Commissie een belangrijker rol bij het in het oog houden van de economische ontwikkeling in de lidstaten. Overeenkomstig artikel 121 kan de Europese

Commissie waarschuwingen doen uitgaan naar landen die de algemene richtlijnen betreffende economisch beleid niet respecteren.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik heb vóór dit verslag gestemd omdat het Europees Parlement de aandacht van de Commissie heeft gevestigd op het feit dat, hoewel ontwikkelde staten geleidelijk uit het dal van de mondiale crisis klimmen, de situatie in ontwikkelingslanden steeds slechter wordt. Daarom moeten de Europese Centrale Bank (ECB), de Europese Commissie en de lidstaten van de eurozone het integratieproces in de Europese Unie op het gebied van het economisch en monetair beleid stimuleren en de uitbreiding van de eurozone steunen. Ik ben ervoor om de ECB dringend te verzoeken om de inspanningen van de lidstaten buiten de eurozone om de euro in te voeren te steunen, in het bijzonder wanneer lidstaten bewijzen dat ze een betrouwbare en stabiele begrotingsdiscipline kunnen handhaven. Ik zou erop willen wijzen dat we, om toekomstige financiële crises te vermijden, de Eurogroep, de Raad en de ECB met klem moeten verzoeken om hun handelen op het gebied van het wisselkoersbeleid beter te coördineren. Ondanks de crisis is er daarom weinig vooruitgang geboekt ten aanzien van de overstap naar een gemeenschappelijke internationale vertegenwoordiging voor het eurogebied. Het grootste punt van zorg is dat ondanks het feit dat alle mogelijke inspanningen worden verricht om het monetair en fiscaal beleid te stabiliseren, de werkgelegenheid in de EU blijft dalen en de werkloosheid en maatschappelijke isolatie toenemen.

Nessa Childers (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb voor het verslag-Giegold gestemd, omdat er behoefte is aan een verdergaand gedetailleerd debat over de verschillende vraagstukken die in dit verslag naar voren worden gebracht. Er moet voor worden gezorgd dat verschillende fiscale grondslagen voor de vennootschapsbelasting vennootschappen niet in staat stellen om hun verantwoordelijkheden te ontduiken om de samenleving te steunen door een deel van hun winsten af te staan via een eerlijke vennootschapsbelasting. Er moet echter wel speciale aandacht worden geschonken aan de negatieve gevolgen die een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag kan hebben voor kleine landen zoals Ierland, waarvan de welvaart en de werkgelegenheid sterk afhangen van zijn vermogen om buitenlandse investeringen aan te trekken. De Ierse Labourpartij steunt de invoering van een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting niet.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Ik heb mij bij dit verslag onthouden. Wij moeten het feit onder ogen zien dat de economische recessie niet afneemt, dat de economische situatie in bijna alle lidstaten duidelijk negatief is en de werkloosheid groeit. Het probleem houdt niet zozeer verband met al dan niet “gezonde” financiën. De problemen die landen als Griekenland ondervinden bij het verkrijgen van leningen zijn te wijten aan de speculatieve aanvallen door de financiële markten en aan de institutionele en politieke problemen van de EMU. De crisis van de overheidstekorten – die een algemeen verschijnsel zijn in de hele EU – vloeit onder meer voort uit de omvangrijke belastingontduiking, en dat vergeet de Commissie. Afgezien daarvan hebben de steunpakketten die de nationale regeringen de banken hebben gegeven de overheidstekorten omhoog gedreven, zoals ook het Spaans voorzitterschap op een door mij gestelde vraag heeft toegegeven. Hoe dan ook is het zeker in tijden van recessie rampzalig om aan het stabiliteitspact vast te houden. Daardoor zullen de sociale ongelijkheden toenemen en de overheidsinvesteringen afnemen. Daardoor zal de werkloosheid stijgen en zullen bovendien de ontwikkelingsvooruitzichten van de landen worden ondermijnd. Daarom moet het stabiliteitspact worden veranderd, daar dit de ontwikkeling ondermijnt en antisociaal is. In plaats daarvan moet een ander economisch en sociaal beleidskader worden opgesteld waarin arbeid, maatschappelijke behoeften en duurzame ontwikkeling op de voorgrond staan.

Proinsias De Rossa (S&D), schriftelijk. – (EN) In deze tijd van ernstige economische en sociale crisis moeten we onze inspanningen opvoeren om macro-economische en structurele hervormingsstrategieën te coördineren over nationale landsgrenzen heen, teneinde de onevenwichtigheden aan te pakken die een belemmering vormen voor het scheppen van banen. Ik deel de zorgen over onevenwichtigheden in het eurogebied, zoals speculatie in de bouwsector, waarvan de excessen bijdragen tot asymmetrische schokken, en wij verzoeken de Commissie om mogelijke mechanismen te bestuderen om het economisch bestuur van het eurogebied te verbeteren en de uitbreiding van zulke onevenwichtigheden te beteugelen. De noodzaak van strengere regelgeving en strenger toezicht op de financiële crisis is nog altijd even urgent. Iedere Europese discussie over een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting moet rekening houden met de behoeften van geografisch marginale regio's van de EU, zoals Ierland, en hun vermogen om directe buitenlandse investeringen aan te trekken. Bij een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting gaat het niet om een gemeenschappelijk belastingtarief. Belasting op ondernemingen is de exclusieve verantwoordelijkheid van elke lidstaat. De gedachte achter een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting is een gemeenschappelijke rechtsgrondslag vast te stellen voor de berekening van de winsten van ondernemingen

met vestigingen in ten minste twee lidstaten, om de bureaucratische last voor hen te verlichten, teneinde de naleving van het belastingrecht te bewerkstelligen van de staten waarin zij actief zijn.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De lidstaten van de Europese Unie kennen momenteel grote problemen tengevolge van de financiële, economische en sociale crisis, wat tot uiting komt in de staat van hun overheidsfinanciën. In de meeste landen is sprake van een hoge overheidsschuld, en er zijn dringend maatregelen nodig die bijdragen aan stabiliteit en groei, zodat er een meer evenwichtige situatie ontstaat.

Het is van essentieel belang dat de overheidsschulden worden teruggedrongen en dat de landen hun prioriteiten herevalueren, zodat de fondsen efficiënt kunnen worden ingezet, in het bijzonder om beleid te ontwikkelen dat gericht is op het stimuleren van de economische groei en daarmee van de welvaart. Het is van groot belang dat het fiscaal beleid herzien wordt, om de economie op de juiste wijze te stimuleren, omdat we enkel en alleen met een sterke economie de huidige problemen kunnen oplossen en voorbereid kunnen zijn op de toekomst.

Marian Harkin (ALDE), *schriftelijk*. – (EN) Ik kan paragraaf 29 niet steunen, aangezien deze oproept tot de invoering van een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting. Een van de dingen die wij te horen krijgen over deze gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag, is dat deze efficiënter zal zijn en zaken zal vereenvoudigen. Aangezien vennootschappen, zoals de zaken er nu voor staan, ervoor kunnen kiezen om wel of niet mee te doen, zouden we eindigen met 28 fiscale grondslagen, in plaats van de huidige 27; dat is niet echt een vereenvoudiging. Zoals nu wordt voorgesteld, zou de gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting neerkomen op een herverdeling van Europese winsten over de EU, dus een land als Ierland, dat veel van wat het produceert exporteert, zou worden gestraft, omdat de winsten natuurlijk worden gemaakt op de plaats van verkoop. Dit lijkt een beetje vreemd, aangezien het vrije verkeer van goederen centraal staat in de EU; als we een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag voor de vennootschapsbelasting zouden gebruiken, zouden we uiteindelijk dus exporterende landen straffen. De invoering van een gemeenschappelijke geconsolideerde fiscale grondslag zou het vermogen van Europa om directe buitenlandse investeringen aan te trekken schaden, want de regels zouden dus niet gelden voor de lidstaat waarin de onderneming is gevestigd, maar worden toegepast via een referentie naar een ingewikkelde formule die alleen achteraf kan worden berekend, wat schadelijk zou zijn voor ons vermogen om directe buitenlandse investeringen aan te trekken.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik stem tegen dit verslag, want het is een blind pleidooi voor de neoliberale logica die ten grondslag ligt aan de economische, sociale en ecologische crisis waarvan wij allen de gevolgen ondervinden. De voorgestelde tekst is niet alleen opzettelijk dogmatisch, maar ademt ook minachting van volkeren uit, met name van het Griekse volk. Hoe kan het Parlement zijn fiat geven voor een tekst die zo beschamend is dat de deelname van de Grieken aan de eurozone in twijfel wordt getrokken in het licht van het begrotingstekort, dat juist is ontstaan als gevolg van beleid dat door dit Parlement wordt gesteund? Het moge duidelijk zijn: met dit Europa hebben de volkeren er nog een vijand bij.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door de economische crisis die de EU teistert, en die nog altijd zeer voelbaar is, zijn bepaalde lacunes zichtbaar geworden in het monetair beleid van de EU en in de overheidsfinanciën van enkele lidstaten. We moeten lering trekken uit de fouten die begaan zijn, om te voorkomen dat deze in de toekomst opnieuw gemaakt worden.

De EU moet verbetering aanbrengen op verschillende terreinen, in het bijzonder ten aanzien van het monetair beleid, een betere coördinatie en samenwerking op politiek-economisch gebied, en de controle op de overheidsfinanciën van de lidstaten. Daarnaast moet de EU zich buigen over het terugdringen van de energieafhankelijkheid, en het creëren van meer banen in moderne en, op milieugebied, duurzame sectoren.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb voor de resolutie gestemd. Daarin wordt het probleem van de verwachte inkrimping van de werkgelegenheid in de Europese Unie, en in met name Griekenland, op tevredenstellende wijze en in krachtige taal tot uitdrukking gebracht ter attentie van de Raad. Ook wordt daarin de nadruk gelegd op de buitengewone herstelmaatregelen die op Europees niveau genomen moeten worden. In de paragrafen 12 tot en met 18 wordt gesproken over de verbetering van de coördinatie bij de samenwerking op het gebied van het economisch beleid. Ook wordt daarin de klemtoon gelegd op de onevenwichtigheden die de eurozone in deze tijd van recessie parten spelen wegens het gebrek aan samenhang tussen de beleidsvormen van de lidstaten op economisch maar vooral ook handelsgebied. Ook ben ik van mening dat het feit dat het Europees Parlement de Commissie officieel ertoe aanspoort om euro-obligaties uit te geven en de uitdagingen binnen de eurozone gezamenlijk aan te pakken (paragraaf 26) uitermate belangrijk is met het oog op het beleid dat de Europese Unie in de komende tijd zal voeren.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb het standpunt van onze rapporteur, de heer Giegold, over dit onderwerp gevolgd en heb voor zijn verslag gestemd. De Jaarlijkse verklaring van de Commissie over het eurogebied heeft tot doel een breed debat te bevorderen over het economisch beleid van het eurogebied. Meer in het bijzonder presenteert het enerzijds de zienswijzen van de Commissie op de uitdagingen waarvoor de economie van het eurogebied gesteld staat, en anderzijds haar analyse van het juiste antwoord op het gebied van economisch beleid.

Czesław Adam Siekierski (PPE), schriftelijk. – (PL) In mijn toespraak heb ik het gehad over de situatie in de eurozone en de openbare financiën in 2009, maar de mening die ik met deze stem heb willen laten gelden, moet in een bredere context gezien worden.

Zoals economen reeds hadden voorspeld, is het jaar 2009 voor de door de crisis getroffen lidstaten het zwaarste jaar geworden. Het bbp van de Unie daalde met 4 procent, de industriële productie nam af met 20 procent, het aantal werklozen steeg tot 23 miljoen, enzovoort. De kosten van het bestrijden van de crisis hebben de overheidsfinanciën een zware klap toegebracht. Maar sommige landen hadden al voordat de recessie uitbrak een grote staatsschuld, wat in tegenspraak was met het stabiliteits- en groeipact.

Voor de eurozone is de financiële crisis de grootste uitdaging in haar geschiedenis gebleken. Ze heeft genadeloos de zwakke punten van de eenheidsmunt blootgelegd. Het grootste minpunt is zonder enige twijfel de grote verschillen tussen de landen van de eurozone wat betreft de stabiliteit van hun overheidsfinanciën en de diepte van hun overheidsschuld. Opeens werd duidelijk dat het stabiliteits- en groeipact, dat in principe ontworpen was om de naleving van de convergentiecriteria te garanderen, niet alleen genegeerd werd door de nationale autoriteiten, maar ook door de EU. Het gebrek aan discipline en het ontbreken van een geschikt systeem van sancties heeft dan ook tot een crisis van de gemeenschappelijke munt geleid. Heel wat politici die geen voorstander zijn van de Europese economische integratie hebben al de ineenstorting van de eurozone aangekondigd en spuien doemscenario's over het hele integratieproces.

Volgens mij zijn deze opvattingen echter niet gerechtvaardigd en louter speculatief van aard. Deze situatie biedt de eurozone namelijk een kans om grondige hervormingen door te voeren om de controle te verbeteren en te zorgen voor een betere coördinatie. We moeten gewoon dat proces op een rationele manier uitvoeren.

- Verslag-Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) De benoeming van een vakman als Vítor Constâncio als vicepresident van de Europese Centrale Bank zal een waardevolle toevoeging betekenen voor het economisch en financieel beleid dat deze instelling bevordert. Vítor Constâncio neemt de functie van vicepresident van de ECB over op een moeilijk moment voor het eurogebied, maar zijn opinie over de wijze waarop de Europese Unie moet reageren op de Griekse crisis laat zien dat hij visie heeft en in staat is de Europese munt te beschermen. De heer Constâncio heeft een indrukwekkend CV, en het feit dat hij de Portugese nationale bank leidt bevestigt zijn vakmanschap. Ik moet hierbij denken aan de recente politieke benoeming van een vicepresident van de Roemeense centrale bank – een groot verschil met het vakmanschap van de heer Constâncio. Gelukkig beschikt de Roemeense nationale bank ook over zeer veel goede medewerkers, en tijdens de crisis heeft de bank de juiste koers gehouden. Toch zou een nationale bank de laatste plaats moeten zijn waar de benoemingen plaatsvinden op basis van politieke criteria in plaats van competenties. De hoorzitting met de heer Constâncio bij de Commissie economische en monetaire zaken van het Europees Parlement was zwaar, maar de heer Constâncio heeft geen moment gearzeld, een samenhangend betoog gehouden en laten zien dat hij een gezonde visie op de toekomst van de euro heeft.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Vítor Constâncio is jarenlang gouverneur van de Portugese centrale bank (Banco de Portugal) geweest, en al die jaren heeft hij trouw de richtsnoeren gevolgd van de Europese Centrale Bank voor de lidstaten van de Europese Unie. Deze richtsnoeren waren uitermate schadelijk voor de Portugese belangen en soevereiniteit, en vormden een aanslag op de rechten van werknemers en bevolking in Portugal.

Zijn voortdurende oproepen tot salarismatiging zijn welbekend, en dat in een land waar de meeste mensen een laag salaris verdienen en waar sprake is van een schrijnende sociale ongelijkheid, onder andere tengevolge van een oneerlijke verdeling van de middelen, doordat kapitaal boven arbeid wordt gesteld. Ook welbekend zijn de fouten die hij gemaakt heeft bij het uitoefenen van toezicht op het bankensysteem, een van de taken die aan hem waren toevertrouwd.

De pleidooien voor het handhaven van de irrationele criteria van het stabiliteitspact, van het wisselkoersbeleid en van de andere sociaaleconomische richtsnoeren, alsmede het feit dat er steeds minder waarde wordt

toegekend aan productie en arbeid – waar Vítor Constâncio – sterk aan heeft bijgedragen – kunnen blijven rekenen op ons felle verzet.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Het feit dat we hier stemmen over de aanbeveling van de Raad inzake de benoeming van Vítor Constâncio tot vice-president van de Europese Centrale Bank, verbaast ons niets. In zijn functie als Gouverneur van de Banco de Portugal, de centrale bank van Portugal, heeft hij zich altijd laten leiden door de liberale richtsnoeren van de ECB.

Het beleid dat de ECB aan de lidstaten van de Europese Unie oplegt, en dat uitermate schadelijk is voor de Portugese belangen en soevereiniteit en een aanslag vormde op de rechten van werknemers en bevolking in Portugal, is in essentie hetzelfde beleid als dat wat Vítor Constâncio voorstond als gouverneur van de Banco de Portugal. We zullen dit beleid blijven bestrijden, ongeacht door wie het wordt aangestuurd.

Daarom stemmen wij tegen dit verslag, gezien het feit dat in de antwoorden die daarin worden gegeven, diezelfde lijn van de Europese Centrale Bank wordt onderschreven, met een pleidooi voor het handhaven van de irrationele criteria van het stabiliteitspact, van het wisselkoersbeleid en van de andere sociaaleconomische richtsnoeren, alsmede een steeds lagere waardering van productie en arbeid.

Astrid Lulling (PPE), schriftelijk. – (FR) Met volledige kennis van zaken heb ik besloten geen goedkeuring te geven voor de benoeming van de heer Vítor Constâncio als toekomstige vicepresident van de Europese Centrale Bank. Het gaat niet om hem als persoon en ook niet om zijn capaciteiten, die hij overigens met enig talent tentoonspreidt. We zouden hem graag willen geloven.

De duizenden Portugezen die zijn geruïneerd door zijn lichtzinnigheid en zijn onbedachtzaamheid zijn echter het levende bewijs van zijn desastreuze optreden aan het hoofd van de centrale bank van Portugal. Drie zo belangrijke incidenten, dat is veel voor één man.

Hoe kan iemand die in eigen land heeft gefaald nu een functie van toezichthouder in Europa ambiëren? Ik heb de provocerende opmerking gemaakt dat dit neerkomt op het verstrekken van dynamietstaven aan een pyromaan.

In Portugal werden deze woorden luid herhaald. De Portugezen begrijpen net zomin als ik dat iemand die de plank dermate heeft misgeslagen, promotie kan maken naar een topniveau.

In het algemeen betreur ik dat het Europees Parlement niet de weg van de Amerikaanse Senaat volgt voor benoemingen die van doorslaggevend belang zijn voor de toekomst van de Europese Unie.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) In 2008 heb ik maandenlang deel uitgemaakt van een onderzoekscommissie van het Portugese parlement, die ernstige fouten aan het licht heeft gebracht die gemaakt zijn bij het toezicht op de bankensector. Als gevolg daarvan is een van de banken in 2008 genationaliseerd, en ook vandaag nog kunnen honderden klanten het geld dat ze geïnvesteerd hebben (vaak het spaargeld dat ze over een heel leven hebben opgebouwd), niet op een andere bank zetten. Ik heb het over de banken BPN (Banco Português de Negócios) en BPP (Banco Privado Português).

Indertijd heb ik meerdere malen in het openbaar – en ook rechtstreeks tegen hemzelf – kritiek geuit op de manier waarop de heer Constâncio zijn taak als toezichthouder heeft uitgevoerd, toen hij aan het hoofd stond van de Banco de Portugal. Vanwege het feit dat hij Portugees is, en vanuit solidariteit met de fractie van de Europese Volkspartij (christendemocraten), kan ik niet tegen stemmen. Maar mijn geweten, en mijn intellectuele eerlijkheid, verbiedt mij voor een benoeming te stemmen die ertoe leidt dat deze persoon een positie van toezichthouder krijgt bij de ECB.

- Verslag-Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik heb de kandidaatstelling van mevrouw Rasa Budbergytė als lid van de Europese Rekenkamer gesteund. Tegen haar kandidaatstelling wordt zowel in Litouwen als in Europa zeer positief aangekeken, aangezien ze erg veel werkervaring heeft en in Litouwen een kwalitatief hoogwaardig, onafhankelijke controlesysteem heeft ingesteld. De kandidaatstelling van mevrouw Budbergytė kreeg een zeer goede beoordeling in de Commissie begrotingscontrole; bijna alle leden keurden haar voordracht goed. Ze is een bekwaam specialist en door haar werkervaring en persoonlijke kwaliteiten zal ze al haar werkzaamheden als lid van de Europese Rekenkamer naar behoren kunnen vervullen. Bovendien heeft mevrouw Budbergytė publiekelijk beloofd dat zij haar werk onafhankelijk en volgens de controlestandaarden zal verrichten, waarbij zij ook met ethische eisen rekening zal houden. Mocht ze in deze functie worden benoemd, dan heeft ze beloofd haar werk op basis van twee beginselen uit te voeren.

Ten eerste, dat ze zich geheel en al houdt aan de internationale controlestandaarden en de controlepraktijken en -procedures die door de Europese Rekenkamer zijn ingesteld. Ten tweede, dat ze productief werkt bij de uitvoering van haar eigen werkzaamheden, de werkzaamheden op het niveau van de groep/kamer en die als lid van het college van de Europese Rekenkamer. Ze is van plan om de interinstitutionele samenwerking van de Europese Rekenkamer met het Europees Parlement, en in het bijzonder de Commissie begrotingscontrole, te versterken. Ik ben ervan overtuigd dat de controleur haar bekwaamheid en professionalisme op het gebied van boekhoudkundige controle bewezen heeft. Ik ben er zeker van dat haar onberispelijke werk een uitstekende bijdrage aan de hele Europese Unie zal zijn.

- Verslag-Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De kandidaatstelling van de heer Fazakas als lid van de Europese Rekenkamer heeft in de Commissie begrotingscontrole tot een verhitte en controversiële discussie geleid. Hoewel zijn kandidatuur sinds november bekend was, werd er slechts een paar dagen voor de hoorzitting over zijn kandidatuur in de commissie informatie verspreid over de mogelijke samenwerking van de heer Fazakas met de staatsveiligheidsdienst. Het verbaast me dat de kwestie van de bekwaamheid van de heer Fazakas nu pas aan de orde wordt gesteld, nu Hongarije zich voorbereidt op de verkiezingen, terwijl in de vijf jaar dat de heer Fazakas lid van het Europees Parlement, voorzitter van de Commissie begrotingscontrole en quaestor was, de kwestie van zijn bekwaamheid en vermogen om zijn werk te doen niet aan de orde is gesteld. Ik ben ervan overtuigd dat het Europees Parlement niet de plaats voor schimmige politieke spelletjes is; ik steun daarom de kandidatuur van de heer Fazakas. Ik denk dat de betrokken partijen tussen november en de hoorzitting ruim voldoende tijd hebben gehad om voldoende met bewijzen gestaafde informatie te verstrekken over de omstandigheden die invloed gehad zouden kunnen hebben op de benoeming van de heer Fazakas als lid van de Europese Rekenkamer en die tot een uitputtende parlementaire evaluatie hadden kunnen leiden, maar dat is niet gebeurd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik begrijp de bezwaren tegen deze benoeming heel goed. Maar als we dat criterium als uitgangspunt zouden nemen, en de redeneringen zouden volgen die voortkomen uit een militante opstelling van communistisch, of op communisme geïnspireerd, extreem links – waarvan er nogal wat zijn in dit Europa, en dat verantwoordelijk is voor verschillende gevallen die rieken naar censuur – zou dat inhouden dat anderen ook niet benoemd kunnen worden. Daarom heb ik mij van stemming onthouden.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb tegen de benoeming van de heer Fazakas gestemd, omdat hij in zijn officiële autobiografie heeft achtergehouden dat hij tijdens de communistische dictatuur van 1976 tot de val van het regime in 1989 een geheim agent van de geheime politie van de Hongaarse staat is geweest. Volgens officiële documenten uit de historische archieven van de staatsveiligheidsdiensten van Hongarije is de heer Fazakas in 1976 door de staatsveiligheidsdienst, de communistische geheime politie, 'op patriottische basis' aangetrokken voor contraspionageactiviteiten (dat wil zeggen, hij is vrijwillig voor de dienst gaan werken).

Śławomir Witold Nitras (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Inzake de stemming van vandaag over de benoeming van kandidaten voor het lidmaatschap van de Europese Rekenkamer, wil ik mijn steun uitspreken voor de beslissing die we genomen hebben in verband met de controversiële kandidaat, de heer Fazakas.

Volgens officiële documenten heeft hij jarenlang de communistische dictatuur in Hongarije gesteund, als lid van de plaatselijke veiligheidsdienst. Deze door iedereen gekende feiten werpen een zichtbare schaduw over zijn curriculum vitae en daar had men in een veel vroegere fase rekening mee moeten houden. De EU is altijd een bewaker geweest van de democratie, de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van geweten, en deze waarden werden decennialang geschonden door het socialistische regime, niet alleen in Hongarije, maar ook in vele andere landen, de toenmalige Oostbloklanden. Het is waar dat de tijden zijn veranderd. Vandaag kunnen we allemaal genieten van vrijheid in de ruimste betekenis van het woord, maar we moeten ook niet vergeten wie in het verleden deze vrijheid aan banden heeft gelegd.

Traian Ungureanu (PPE), *schriftelijk*. – (EN) De stemming vóór de heer Fazakas is teleurstellend. Dit schept een ernstig precedent. Ik heb samen met de PPE tegen de benoeming van de heer Fazakas tot lid van de Rekenkamer gestemd. Dit was geen gewone stemming. De heer Fazakas wordt ervan verdacht een voormalige medewerker van de communistische geheime diensten te zijn. De Hongaarse pers heeft een document hierover naar buiten gebracht. Een aantal mensen heeft zich uitgesproken tegen 'bestrafing' van de heer Fazakas. Zij hebben verzocht het verleden niet op te rakelen. Dit is verkeerd. Het verleden is niet dood. Tientallen miljoenen Oost-Europeanen ondervinden in hun leven nog steeds de gevolgen van de communistische verschrikkingen. Als het verleden dood is, heeft het geen zin om een leven te leiden dat

wordt geleid door normen en waarden. Dit zou een recept zijn voor een politiek van verminderde toerekeningsvatbaarheid. Openbare ambten zouden hun waardigheid verliezen. Iedereen, hoe corrupt of immoreel ook, zou zich dan kandidaat kunnen stellen voor een openbaar ambt. Als er nog politici zijn die niet bekend zijn met het verleden van de communisten in Oost-Europa, zijn ze ongeschikt om een juist oordeel te vormen. Degenen die verantwoordelijk zijn voor de communistische schande, mogen geen deel uitmaken van een democratische orde die zij hebben geprobeerd te onderdrukken. De heer Fazakas heeft zijn verleden geheimgehouden en heeft gelogen, toen hem ernaar werd gevraagd. Dit gebrek aan eerlijkheid mag niet worden beloond.

- Verslag-Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Tijdens deze plenaire vergadering hebben we gestemd over het ontwerpverslag over de voordracht van Augustyn Bronisław Kubik voor de benoeming tot lid van de Rekenkamer.

Momenteel is hij onderstaatssecretaris bij het ministerie van Regionale Ontwikkeling. In het verleden was hij onder meer adviseur van de president van de Poolse Rekenkamer en hoofdinspecteur interne controle bij het ministerie van Financiën. De heer Kubik maakte een zeer goede indruk tijdens de hoorzitting in het Europees Parlement, en zijn kandidatuur heeft geen twijfels opgeroepen. Zijn beroepservaring is passend voor een lid van de Rekenkamer en hij zal de juiste persoon op de juiste plaats zijn. Daarom heb ik besloten om zijn kandidatuur te steunen.

- Verslagen-Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 en 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De Rekenkamer is de instelling die toezicht houdt op de inkomsten en uitgaven van de Europese Unie, en op een goed financieel management. De Rekenkamer is volkomen onafhankelijk bij de uitoefening van deze taken. In de geest hiervan dienen bij de benoeming van personen tot lid van deze instelling criteria van geschiktheid en onafhankelijkheid gehanteerd te worden.

In dit kader heeft de Raad een aantal personen uit verschillende EU-landen voorgedragen voor benoeming tot lid van de Rekenkamer. Zij hebben allemaal hun Curriculum Vitae overlegd en een vragenlijst beantwoord, en ze zijn gehoord door de Commissie begrotingscontrole. Een meerderheid van die commissie heeft voldoende argumenten aangedragen om hun benoeming als lid van de Rekenkamer te rechtvaardigen, zodat zij hun functie naar behoren en onafhankelijk zullen kunnen uitoefenen.

- Verslag-Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik sta helemaal achter deze aanbevelingen. Ik denk dat de versterkte externe rol van de EU moet worden gebruikt om de dialoog met belangrijke partners te versterken en een sterkere EU op te bouwen. De EU en haar lidstaten leveren aanzienlijke bijdragen aan de begroting van de VN. Om te waarborgen dat de waarden en belangen van de Unie op een samenhangende en effectieve wijze worden vertegenwoordigd in het VN-systeem, moet de EU met één stem spreken. De EU moet een actieve rol spelen in het ondersteunen van het hervormingsproces van het VN-systeem en in het bijzonder in de hervorming van de Veiligheidsraad. Ik ben van mening dat een zetel voor de EU in een grotere Veiligheidsraad een doel van de Europese Unie moet blijven.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark en Anna Ibrisagic (PPE), *schriftelijk*. – (SV) Het verslag met een ontwerpaanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de 65ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (A7-0049/2010) is vandaag, 25 maart 2010, zonder stemming door het Europees Parlement aangenomen. Bij dezen willen wij mededelen dat wij de formulering in het verslag waarin de Raad wordt aanbevolen om innovatieve financieringsmechanismen voor te stellen, zoals een internationale belasting op financiële transacties, niet steunen.

Proinsias De Rossa (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik was voor de aanbeveling aan de Raad over de 65ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, waarin wordt aangedrongen op grotere zichtbaarheid van de Europese Unie bij de Verenigde Naties. De Europese Unie moet de hervorming van het mondiaal bestuur steunen en aanmoedigen, in het bijzonder de hervorming van de Veiligheidsraad, waarvan de structuur niet overeenkomt met de realiteit van de 21ste eeuw. De ambitie van een zetel voor de EU in een grotere Veiligheidsraad, moet worden nagestreefd. Als de Europese Unie multilaterale benaderingen van mondiale uitdagingen wil bevorderen, moeten haar lidstaten op VN-niveau coherent en consistent optreden, in het bijzonder in het licht van de aanstaande toetsingsconferenties van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling en het Verdrag inzake de niet-verspreiding van kernwapens, alsook de herziening van de status

en werkwijzen van de Mensenrechtenraad. We moeten aandringen op grotere betrokkenheid van nationale en transnationale parlementen bij de werkzaamheden van het VN-systeem, teneinde de legitimiteit en het democratische karakter van het systeem te versterken. De lidstaten moeten elke inspanning leveren om dit punt in de agenda voor de Algemene Vergadering op te nemen.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) In deze periode van ernstige sociale crisis, waarin de armoede en de werkloosheid als gevolg van de crisis van het kapitalisme toenemen, is deze 65ste zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties nog belangrijker dan anders.

Wereldwijd spelen er veel belangrijke kwesties. Een van de belangrijkste daarvan is het monitoren van de mate waarin de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO's) worden gehaald, als ondergrens van wat tegen 2015 moet worden bereikt, waarbij alle pogingen om gedane beloften af te zwakken of uit te stellen moeten worden bestreden.

Het is daarom belangrijk dat er overeenstemming wordt bereikt tussen de ontwikkelde en de ontwikkelingslanden over versnelde actie, met concrete plannen en toezeggingen, aangezien de wereld ver achterloopt bij het behalen van de in het kader van de MDO's gedane beloften. Als er geen gepaste maatregelen genomen worden, bestaat het risico dat zo'n anderhalf miljard mensen in armoede zullen moeten leven, tengevolge van werkloosheid en slecht betaald werk zonder rechten.

Krzysztof Lisek (PPE), schriftelijk. – (PL) Ik wil graag mijn tevredenheid uiten over het feit dat de rapporteur in de tekst van de ontwerp-aanbeveling van het Europees Parlement aan de Raad over de prioriteiten van de EU voor de 65e zitting van de Algemene Vergadering van de VN rekening heeft gehouden met een belangrijk onderwerp als de samenwerking tussen de VN en de EU op het vlak van crisisbeheersing. Onlangs nog hebben de aardbevingen in Haïti en Chili ons laten zien hoe kwetsbaar mensen zijn voor het lijden en de schade die worden veroorzaakt door natuurrampen. Maar in beide landen hebben de EU en de VN zeer goed samengewerkt om slachtoffers te redden en hen bijstand te bieden. Ik denk dat we ons nu vooral moeten richten op het optimaliseren van deze samenwerking, om zo optimaal gebruik te kunnen maken van de beschikbare middelen en niet alleen zo snel mogelijk zo veel mogelijk slachtoffers te redden, maar ook hun latere overlevingskansen te vergroten. Bovendien is het van cruciaal belang om een land dat getroffen is door een ramp te helpen bij het handhaven van de orde en bij de heropbouw. Hoewel alle EU-lidstaten ook behoren tot de Verenigde Naties en de Europese Unie de status van permanente waarnemer heeft bij de VN, is het moeilijk een harmonieuze positie te ontwikkelen die door alle EU-landen gedeeld wordt. Ik ben ervan overtuigd dat het van het allergrootste belang is om een gemeenschappelijke, constructieve aanpak te ontwikkelen voor een doeltreffende samenwerking bij het verstrekken van noodhulp na natuurrampen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), schriftelijk. – (FR) Ik kan niet voor deze tekst stemmen, hoewel deze niet gespeend is van goede ideeën. Er wordt non-prolifерatie van kernwapens en beheersing van alle wapens voorgestaan. Ook wordt er gepleit voor afschaffing van de doodstraf. Maar er wordt tevens een lans gebroken voor het gebruik van en het onderzoek naar civiele kernenergie, waarvan iedereen weet dat we deze dringend achter ons moeten laten; de G20 wordt nog steeds gesteund, terwijl deze geen enkele wettigheid heeft; het belang van het beginsel "verantwoordelijkheid om te beschermen" wordt benadrukt, waarvan de definitie zo vaag is dat zij oproept tot elke vorm van inmenging met de nationale soevereiniteit van volkeren. Om al deze redenen en andere redenen die ik hier niet kan opnoemen, lijkt deze tekst me niet waardig voor mijn opvatting van de Europese Unie.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De komende zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties is opnieuw een gelegenheid voor de EU om zich op te werpen als de ware katalyserende kracht voor vrede en wereldwijde solidariteit. We mogen niet vergeten dat de EU de belangrijkste financier van de VN is en 40 procent van het begrote organisatiebudget en 40 procent van de kosten voor vredesmissies bijdraagt, en 12 procent van de troepen in conflictgebieden levert. Het is ook de eerste Algemene Vergadering waarop de EU vertegenwoordigd wordt door de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid.

Daarom moeten we een hoofdrol spelen en de rol van de EU bij de Verenigde Naties herdefiniëren. We moeten ons bezighouden met het mondiaal bestuur en met de hervorming van de VN, met vrede en veiligheid en met ontwikkeling en klimaatverandering.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) Het verslag dat de Duitse afgevaardigde, de heer Lambsdorff, heeft opgesteld vormt een zeer uitgebreide en deskundige weergave van de diverse verantwoordelijkheden en toekomstige doelstellingen van de VN vanuit het perspectief van de Europese Unie. Het lijkt geen twijfel dat de VN en haar rol in het internationale systeem overall ter wereld versterkt moeten worden door middel van

adequate hervormingen. De hervorming op het gebied van ontwikkelingssamenwerking, waarover in het verslag wordt gesproken, moet eveneens worden ondersteund. Dit moet dringend worden aangepakt, aangezien het huidige ontwikkelingsbeleid als mislukt kan worden beschouwd. Het is voor mij derhalve onbegrijpelijk waarom in het verslag wordt aangedrongen op een substantiële verhoging van de bijdrage van de lidstaten aan de vooravond van de hervormingen. Ontwikkelingshulp moet opnieuw worden herzien, gereorganiseerd en geherstructureerd, samen met de ontwikkelingslanden. De verklaringen inzake het klimaatbeleid, die een halsstarrige weigering betekenen om de discussie met de critici van de Intergouvernementele Werkgroep inzake Klimaatverandering (IPCC) aan te gaan en die de bevindingen van het IPCC als dogma's behandelen, zijn eveneens problematisch. Om die reden heb ik mij bij de eindstemming van stemming onthouden.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), schriftelijk. – (DA) Ik erken en steun volledig de doelstellingen van de Verenigde Naties inzake ontwapening bij de toepassing van kernenergie, gendermainstreaming, armoedebestrijding, de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO's) alsmede de belangrijke rol van de Verenigde Naties in verband met de bevordering van mensenrechten en de bestrijding van klimaatverandering. Ik heb mij echter onthouden van stemming, omdat het verslag wil verhinderen dat individuele lidstaten hun standpunten binnen de Verenigde Naties naar voren brengen, bijvoorbeeld wanneer zij zich kritischer opstellen tegenover verschillende dictaturen dan de Europese Unie. Daar komt bij dat in het verslag civiele en militaire instrumenten consequent aan elkaar worden gekoppeld, wat ik niet kan steunen.

Ontwerpresolutie RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (EN) De meerderheid van de Europese Roma is na de uitbreidingen van 2004 en 2007 Europees burger geworden, en zij en hun gezinnen genieten het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de EU. In enkele lidstaten met een relatief groot aantal Roma hebben de Roma echter nog steeds te maken met talrijke problemen, zoals segregatie in het onderwijs, huisvesting, een zeer lage werkgelegenheidsgraad en ongelijke toegang tot de gezondheidszorg en openbare diensten. De EU en de lidstaten hebben een gezamenlijke verantwoordelijkheid om de integratie van de Roma te bevorderen en te waarborgen en hun grondrechten als Europese burgers hoog te houden en zij moeten hun inspanningen om zichtbare resultaten te boeken opvoeren.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik heb voor deze resolutie gestemd, omdat de Roma van Europa nog steeds zwaar gediscrimineerd worden en vaak ontzettend arm en maatschappelijk geïsoleerd zijn. Ik zou de aandacht willen vestigen op het feit dat de situatie van de meeste Roma die in vele EU-lidstaten wonen, verschilt van de situatie van andere Europese etnische minderheden en we daarom op EU-niveau de noodzakelijke maatregelen moeten nemen om de discriminatie van Roma te bestrijden. Ik sta achter de oproep van het Europees Parlement dat de nieuwe leden van de Commissie prioriteit moeten geven aan Roma-kwesties die binnen hun bevoegdheid vallen en de nodige aandacht schenken aan de uitvoering van de strategie betreffende de insluiting van de Roma. Ik zou willen onderstrepen dat we, aangezien we in een democratische en vrije samenleving leven, de grondrechten en vrijheden van alle mensen in ere moeten houden. De Commissie en de lidstaten moeten het daarom met elkaar eens worden en een gemeenschappelijke dialoog zien aan te gaan over de situatie van de Roma en maatregelen nemen om discriminatie te bestrijden. Pas wanneer we een gemeenschappelijke aanpak van de problemen van de Europese Roma gevonden hebben, zal de strategie actief ten uitvoer worden gebracht. Ik steun ook het standpunt van het Parlement dat we vertegenwoordigers van de Roma-gemeenschap moeten opnemen in het proces ter voorbereiding van het EU-beleid inzake Roma-kwesties.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) De Europese Unie is zich tegenwoordig bewust van de problemen van de Roma-minderheid, zoals ook blijkt uit het aantal verslagen dat is besproken en ten uitvoer is gelegd, waarbij aanzienlijke financieringen zijn verstrekt voor een aantal sociale inclusieprogramma's voor Roma, die echter niet de gehoopte effecten hebben gehad. Het gaat dan ook over een minderheid van tien tot twaalf miljoen personen in geheel Europa, die al honderden jaren volgens zijn eigen regels leeft en dat normaal vindt, geïsoleerd van de meerderheid. In Roemenië zijn er volgens bepaalde schattingen meer dan twee miljoen Roma. Zij zijn talrijker dan de Hongaren, en logischerwijs zou men zeggen ook sterker. Toch is de Roma-minderheid in Roemenië er niet in geslaagd om een leider aan te wijzen, die als vertegenwoordiger kan optreden in het openbaar of in het Roemeense parlement. Dit is misschien de oorzaak van het feit dat alle nationale programma's voor sociale inclusie totaal zijn mislukt. Op dit moment is de Roma-bevolking verspreid over meerdere Europese staten. Daarnaast staan ze erom bekend vaak te migreren en betrokken te zijn bij criminele activiteiten (hetgeen ertoe heeft geleid dat ook veel andere burgers het etiket 'zigeuner' hebben gekregen). De oplossing van het probleem betreffende sociale inclusie is daarom een

gemeenschappelijk probleem van de EU. Waarschijnlijk kan de Unie slagen waar de lidstaten hebben gefaald (en daar vaak voor zijn bekritiseerd).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De tweede Europese Roma-top richt zich op de dialoog over culturele diversiteit en over de vraag wat deze betekent voor de menselijke rijkdom.

Onderwijs is de sleutel in het integratieproces. Met onderwijs en opleiding dragen we bij aan de strijd tegen uitsluiting, werkloosheid en discriminatie. Ook garanderen we daarmee een meer rechtvaardige, creatieve en dynamische samenleving.

Het is belangrijk etnische minderheden te laten integreren, niet alleen op de arbeidsmarkt maar op alle terreinen van de samenleving. Het waarborgen van de grondrechten en het tot stand brengen van een gemeenschappelijke ruimte voor vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid zijn doelstellingen van de Europese integratie.

Ik heb grote waardering voor de mensen die op lokaal niveau aan integratie werken: politici, leerkrachten en organisaties. Vaak zijn zij degenen die helpen bij het verkrijgen van een woning, gezondheidszorg, onderwijs, cultuur en betere leefomstandigheden.

Ik roep de Europese Unie en de lidstaten op een gezamenlijke inspanning te leveren en een strategisch beleid uit te werken dat gebaseerd is op duidelijke wettelijke toezeggingen en voldoende financiële middelen.

Het is belangrijk dat er een gemeenschappelijk standpunt over de structuur- en pretoetredingssteun wordt vastgesteld.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Volgens schattingen leven er tussen de 10 en 12 miljoen Roma in de EU, waarmee zij een van de grootste etnische minderheden van Europa vormen. De meeste van hen leven in omstandigheden van ernstige armoede en leiden een sterk gemarginaliseerd bestaan, en hebben slechts beperkte toegang tot werk, onderwijs en gezondheidszorg. Deze etnische minderheid is nog altijd het slachtoffer van discriminatie en sociale uitsluiting, ondanks de inspanningen die geleverd zijn om hen te helpen bij hun integratie.

De EU heeft de inspanningen van de lidstaten ondersteund bij het uitvoeren van effectieve maatregelen. Ze heeft vooral ondersteuning geboden bij concrete projecten, en bij het op juiste en effectieve wijze toepassen van wetten op het gebied van discriminatiebestrijding. Deze maand heeft er in Brussel een conferentie plaatsgevonden, waarop de EU verschillende projecten heeft gepresenteerd die momenteel worden uitgevoerd. De resultaten daarvan zullen volgende maand, in april, in Cordoba gepresenteerd worden op de tweede Europese Roma-top. Ik hoop dat op deze top een stevig politiek akkoord bereikt kan worden inzake de toekomstige strategie ter bevordering van de integratie van de Roma in het economische, sociale en culturele leven van Europa en ter bevordering van gelijke kansen voor iedereen in de EU, inclusief de Roma.

Ioan Enciu (S&D), *schriftelijk*. – (RO) In alle landen met een aanzienlijke Roma-bevolking is er op hen gericht integratiebeleid. Dit wordt echter slechts per sector uitgevoerd. Andere beleidsinitiatieven houden geen rekening met specifieke elementen, waardoor ze uiteindelijk ineffectief worden. Er moet een analyse worden gemaakt van alle geslaagde integratie-initiatieven van Roma, op basis waarvan er uiteindelijk een Europese strategie voor deze categorie kan worden uitgewerkt en aangenomen. De Roma zijn namelijk, zoals bekend, de grootste minderheid binnen de EU. Het accent moet voortdurend liggen op educatie, onderwijs voor kinderen, vakopleidingen, stapsgewijze integratie op de arbeidsmarkt, emancipatie van vrouwen, een efficiënter systeem van sociale verzekeringen, etc. Daarvoor is een veel nauwere samenwerking nodig tussen de Europese Commissie en de regeringen van de lidstaten, met betrekking tot het financieren van projecten door tussenkomst van de structuur- en cohesiefondsen, en via specifieke programma's gericht in de eerste plaats op het individu in plaats van de traditionele hiërarchie. Een brede informatiecampagne die zich richt op de publieke opinie en op de Roma, ter bestrijding van het gevoel van uitsluiting van de Roma uit het Europese maatschappelijke leven, met het accent op de principes van gelijke behandeling en non-discriminatie, is in mijn ogen een essentiële component van deze elkaar versterkende communautaire acties.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Roma-gemeenschappen bestaan al vele eeuwen in heel Europa en tot voor kort werden de Roma in veel lidstaten nog vervolgd. Vanwege hun traditioneel nomadische leefstijl, het soort activiteiten dat zij ontplooiën, de veelvoorkomende praktijk van endogamie en de afzondering die zij zochten, hebben de leden van deze gemeenschappen het stempel van ongewenst, gevaarlijk en asociaal gekregen.

Ook vandaag nog bestaan deze vooroordelen voort, en ook de gevolgen die daar historisch aan gekoppeld waren: ook vandaag nog is het percentage schoolgaande kinderen in deze groep lager, en het criminaliteitscijfer hoger, dan in welke andere groep dan ook. Het is aan sociologen en historici om vast te stellen wat de oorzaken en wat de gevolgen zijn van de vraagstukken rondom de Roma.

Van politici wordt gevraagd dat ze in staat zijn iets te doen voor de gemeenschappen die zij dienen. Daarom is het van groot belang dat er, op grond van serieus en diepgaand onderzoek naar deze thematiek, manieren worden gevonden en concrete maatregelen worden genomen om de uitsluiting van de Roma te bestrijden en bij te dragen aan hun daadwerkelijke integratie in de samenlevingen waarvan zij deel uitmaken.

Carlo Fidanza (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in deze resolutie wordt verwezen naar bepaalde beginselen die niet onderschat mogen worden, zoals het feit dat discriminatie tegen het Roma-volk moet worden bestreden en dat deze minderheid middels een alomvattende strategie moet worden geïntegreerd.

Dit zijn allemaal goede voorstellen, maar ze gaan voorbij aan de staat van verloedering waarin veel Roma-gemeenschappen in bepaalde lidstaten, zoals Italië, zich bevinden, vaak uit vrije wil. Illegale activiteiten (diefstallen, tasjesroven, bedelen, prostitutie), die in toenemende mate worden verergerd doordat kinderen voor dat soort doelen worden uitgebuit, en het vrijwel geheel ontbreken van het verlangen te integreren en een beschaafd leven te leiden, zijn de overheersende kenmerken van bepaalde Roma-gemeenschappen in Italië.

Het antwoord op deze ernstige situatie dient te zijn dat Richtlijn 2004/38/EG betreffende het vrij verkeer van EU-burgers volledig ten uitvoer wordt gelegd. Deze richtlijn voorziet in de verwijdering van EU-burgers die na een verblijf van drie maanden in een lidstaat niet kunnen aantonen dat zij een vaste bron van inkomsten hebben en die weigeren het integratietraject te doorlopen dat hun door nationale en/of lokale overheden wordt aangeboden.

Een algemene 'integratie' volstaat niet. Wat we nodig hebben, zijn programma's om Roma-gemeenschappen vertrouwd te maken met het eerbiedigen van de rechtsstaat en maatschappelijke normen, en bepaalde strafmaatregelen voor diegenen die zichzelf buiten dit traject plaatsen. Anders dreigt de gerechtvaardigde oproep tot het eerbiedigen van een minderheid te verworden tot een vorm van omgekeerde discriminatie, ten koste van al die eerlijke burgers die te lijden hebben van de misdrijven en geweldplegingen van veel Roma.

Integratie is niet mogelijk zonder eerbiediging van de regels en dit beginsel moet ook door de Roma-minderheden worden nageleefd. Het is om deze redenen dat ik mij van stemming over de resolutie onthouden heb en ben afgeweken van het standpunt van mijn fractie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) In de resolutie inzake de tweede Europese Roma-top, die op 8 en 9 april plaatsvindt in Cordoba, uit het Europees Parlement zijn bezorgdheid over de discriminatie jegens de Roma op het gebied van onderwijs, huisvesting, werkgelegenheid en gelijke toegang tot gezondheidssystemen en andere openbare diensten, alsook over de schrikbarende lage politieke participatie van de Roma.

Het Europees Parlement verzoekt de Commissie aanvullende voorstellen te ontwikkelen voor de sociale integratie van de Roma, en de lidstaten aan te sporen tot verhoogde inspanningen met het oog op tastbare resultaten, en wijst erop dat antidiscriminatiemaatregelen alleen onvoldoende zijn om de sociale integratie van de Roma te bevorderen en dat een gezamenlijke inspanning op EU-niveau vereist is, ook in financieel opzicht.

In de resolutie beveelt het Parlement aan dat de Raad een gemeenschappelijk standpunt over de structuur- en pretoetredingssteun vaststelt, als uiting van het Europese politieke voornemen om de integratie van de Roma te stimuleren.

We hopen dat de tweede Europese Roma-top gericht zal zijn op strategische beleidstoezeggingen waaruit de politieke blijkt om de kloof tussen de Roma-gemeenschappen en de bevolkingsmeerderheid in verschillende landen te dichten.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Deze resolutie is weer een van die teksten waarin een absolute prioriteit dient te worden gegeven aan een bepaalde categorie personen, een categorie die uiteraard bijzondere aandacht verdient en in al het nationale en Europese beleid dient te worden meegenomen. Vandaag gaat het over de 10 of 12 miljoen Roma in de EU. In vergelijking met andere groepen, die hier bij andere gelegenheden zijn behandeld, hebben we hier regelrecht te maken met een hiërarchie van mensen waarbij de

Roma-minderheid voortaan bovenaan staat, gevolgd door migranten van buiten Europa, dan Europeanen die afkomstig zijn uit landen buiten Europa en uiteindelijk helemaal onderaan Europeanen van "pure oorsprong". Als we daaraan nog de "geslachtsdimensie" en de heersende jongerencultus toevoegen, is de conclusie dat men in uw zogenaamde Europese Unie maar beter geen man van middelbare leeftijd, Europeaan van Europese origine, kan zijn die tot geen enkele etnische, culturele, religieuze of seksuele minderheid behoort zoals met zorg door u is bepaald. Wanneer komt er eindelijk beleid dat in eerste instantie ten dienste staat van Europeanen? Wanneer wordt er eens prioriteit gegeven aan werkende armen, aan de middenklasse die gebukt gaat onder belastingen, aan werklozen, aan eenvoudigweg Europese gezinnen die de grote meerderheid van de Europese bevolking vormen en de burgers zijn voor wie wij verantwoordelijk zijn, en aan wie pas wordt gedacht als de verkiezingen eenmaal weer in aantocht zijn?

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb deze resolutie gesteund met het oog op de top in Cordoba op 8 april 2010, want de integratie van Roma in alle domeinen van de maatschappij moet een van de prioriteiten zijn die op Europees niveau worden voorgestaan. Ik ben van oordeel van wij niet alleen het accent moeten leggen op de situatie van de Roma in Oost-Europa, waar zij het slachtoffer zijn van ernstige discriminatie, maar ook moeten inzien dat deze problematiek zich in de rest van Europa, zoals in Frankrijk, ook voordoet, en op een meer verraderlijke wijze. Wij moeten ons ook afvragen hoeveel effect de getroffen maatregelen sorteren en nagaan voor welke verbetering zij vatbaar zijn, zodat de doelstellingen worden verwezenlijkt, namelijk het bewerkstelligen van sociaaleconomische integratie en een volledig Europees burgerschap voor de Roma.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor de resolutie over de integratie van Roma, in de overtuiging dat deze Europese minderheid behoefte heeft aan concreet beleid en de snelle uitvoering daarvan. Hoewel de helft van het Decennium voor de integratie van Roma is verstreken, blijven de problemen op het gebied van onderwijs, werkgelegenheid, regionale ontwikkeling, etc. bestaan. In een aantal lidstaten worden deze zelfs erger. Ik ben het ermee eens dat de beginselen opnieuw moeten worden gedefinieerd, maar ik vind vooral dat we een transversale, horizontale strategie moeten opstellen, waarmee de problemen van deze minderheid op integrale in plaats van exclusieve wijze worden aangepakt. Door middel van deze resolutie vragen wij de nieuwe commissarissen om prioriteit toe te kennen aan Roma-kwesties die onder hun ressort vallen, en het huidige puur theoretische beleid zonder daadwerkelijke acties te staken. Wij hebben hoge verwachtingen van de top in Cordoba, maar de behoeften van de Roma zijn nog groter. Zij verwachten resultaten in de zin van het respecteren van hun rechten en van antidiscriminatiebeleid.

Livia Járóka (PPE), *schriftelijk*. – (HU) Dames en heren, graag verwelkom ik de aanneming van de ontwerp-resolutie die gezamenlijk is ingediend door de zes grootste fracties van het Europees Parlement, waarin de resolutie van de vorige zittingsperiode uit het begin van 2008 wordt aangehaald en de Europese Commissie opnieuw wordt opgeroepen een alomvattende Europese strategie ten aanzien van de Roma uit te werken om de sociale en economische uitsluiting waardoor de Europese Roma worden getroffen, op te heffen. Het ontwerp wijst er terecht op dat de anti-discriminatiemaatregelen op zich niet voldoende zijn om de sociale integratie van de Roma te bevorderen. Er zijn geharmoniseerde communautaire inspanningen nodig die op solide juridische gronden rusten om de maatregelen van de institutionele en maatschappelijke spelers op elkaar af te stemmen en druk uit te oefenen op de deelnemers zodat ze zich aan hun beloften houden.

Verder is het uitermate belangrijk dat in de resolutie een eenduidig standpunt wordt ingenomen voor het garanderen van bindende wettelijke toezeggingen en realistische bijdragen aan de begroting, die verder reiken dan *soft law*-maatregelen. Ten slotte wil ik mijn hoop uitdrukken dat de Europese Commissie tegemoetkomt aan de expliciete oproep van het Europees Parlement en de goedkeuring van de Europese Raad om zo snel mogelijk het in de resolutie uiteengezette complexe ontwikkelingsprogramma te lanceren. Dit kan eindelijk een dam opwerpen tegen het voortduren van de diepe armoede waardoor de Roma van generatie op generatie worden getroffen, het kan zich op alle gerelateerde beleidsterreinen tegelijkertijd inspannen, en het is in staat onmiddellijk in te grijpen in de regio's die met ernstige structurele achterstanden te kampen hebben en waar gettovorming plaatsvindt.

Timothy Kirkhope (ECR), *schriftelijk*. – (EN) Mijn collega's in de ECR-Fractie en ik zijn het grotendeels eens met dit verslag en wij blijven onverdeeld voorstander van gelijke rechten en kansen voor alle mensen, ongeacht hun ras, religie, geslacht of seksuele geaardheid.

Maar ook al staan we helemaal achter de integratie van de Roma binnen de Europese Unie, toch hebben we ernstige twijfels over de betrokkenheid van de Europese Unie bij zaken die naar onze mening het domein zijn van de individuele natiestaten, zoals de toegang tot gezondheidszorg, onderwijs, werkgelegenheid en huisvesting.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De EU is een ruimte van solidariteit en integratie, en dient daarom alles te doen wat nodig is om een einde te maken aan de discriminatie van de Roma, en hun rechten op het vlak van onderwijs, werkgelegenheid, gezondheidszorg en huisvesting te waarborgen in alle lidstaten en in de landen die in de toekomst lid van de EU willen worden.

Er moeten beslissende stappen worden genomen om een einde te maken aan de discriminatie, maar daartoe is het ook nodig dat de Roma zichzelf niet buitensluiten, en dat ze bijdragen aan hun eigen integratie in een Europese ruimte die gericht is op inclusie.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) Velen van de bedelaars in het Westen komen uit Slowakije, Roemenië en Bulgarije en de meesten van hen behoren tot de Roma-minderheid. Er zijn al geruime tijd pogingen gedaan om verbetering te brengen in de erbarmelijke sociale situatie van de Roma, die in de marge van de samenleving in krottenwijken of tentenkampen wonen. Simpelweg geld in de Roma-nederzettingen pompen levert niets op, zoals ervaringen uit het verleden hebben bewezen. De sleutel tot succes ligt in onderwijs, want alleen dat biedt op de lange termijn kansen voor een ander leven. Maatregelen ter bestrijding van de armoede in Oost-Europa zijn in principe zinvol. De maatregelen die tot dusver zijn genomen, hebben echter geen succes opgeleverd en er zijn geen nieuwe zinvolle initiatieven voorgesteld. Om die reden heb ik tegen het verslag gestemd.

Franz Obermayr (NI), schriftelijk. – (DE) Met de onderhavige ontwerpresolutie wordt een eenrichtingsweg ingeslagen, want daarin worden subsidies en financiële steun voor Roma in de Europese Unie voorgesteld. Uiteraard moeten wij alles in het werk stellen om gemarginaliseerde bevolkingsgroepen zoals de Roma beter in de samenleving en met name de arbeidsmarkt te laten integreren. De Roma moeten echter ook laten zien dat zij de wil hebben en moeite willen doen om deze integratie tot een succes te maken. Om te beginnen moeten zij hun kinderen en jongeren aan het Europese schoolsysteem laten deelnemen. Er is in de ontwerpresolutie over de Roma-top te weinig nadruk op deze aspecten gelegd en dat is de reden waarom ik tegen heb gestemd.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), schriftelijk. – (PL) De discriminatie van de Roma was jarenlang een groot taboe in Europa. De laatste jaren is dit aan het veranderen. Er zijn al maatregelen genomen om de discriminatie tegen de Roma te bestrijden, maar die maatregelen zijn nog steeds onvoldoende. Het probleem wordt nog vaak genegeerd.

Een zeer goed voorbeeld om deze stelling te bevestigen is het uitblijven van een reactie van de Europese Commissie op het voorstel van het Europees Parlement van 28 januari 2008 over de ontwikkeling van een Europese strategie voor de Roma in samenwerking met de lidstaten. Het is dan ook nodig het voorstel nogmaals in te dienen, want tijdens de economische crisis is de agressie tegen de Roma toegenomen. Dit heeft gevolgen voor veel van de tien tot twaalf miljoen leden van de Roma-gemeenschap in de Europese Unie.

Ik vind dat er door de nieuw benoemde commissarissen prioriteit gegeven moet worden aan de kwestie van de Roma. Daarom heb ik besloten om te stemmen voor de ontwerpresolutie over de tweede Europese top over de Roma, die is opgesteld door de leden van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement en de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten).

Georgios Papanikolaou (PPE), schriftelijk. – (EL) De door het Parlement aangenomen gezamenlijke resolutie is uitermate belangrijk en ik heb daar dan ook voor gestemd. Zoals in paragraaf 7 staat, vormen de Roma weliswaar een pan-Europese gemeenschap en zijn er bijgevolg collectieve inspanningen op Europees niveau nodig, maar heeft de Europese Commissie tot nu toe geen gevolg gegeven aan het op 28 januari 2008 door het Europees Parlement gedane verzoek om in samenwerking met de lidstaten een Europese strategie voor de Roma op te stellen, teneinde de inspanningen tot verbetering van de situatie van deze gemeenschap sterker te coördineren. Aangezien op grond van het subsidiariteitsbeginsel de lidstaten bij uitstek bevoegd zijn voor een soepele integratie van deze bevolkingsgroep in de samenleving – en Griekenland heeft een grote Roma-gemeenschap – moet het Europees Parlement, zoals ook in de onderhavige resolutie wordt gevraagd, bij de Commissie en de Raad aandringen op een dynamischer initiatief voor de verbetering van de coördinatie van de maatregelen voor volledige integratie van de Roma in de Europese samenleving.

Rovana Plumb (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor de resolutie gestemd in de overtuiging dat in de nu volgende periode concrete maatregelen in praktijk zullen worden gebracht voor het verbeteren van de situatie van de Roma-bevolking, en dat deze maatregelen niet slechts woorden zullen blijven. De Europese structuurfondsen zijn een grote kans voor de sociale inclusie van de Roma, maar helaas is de realisatie van deze kans bemoeilijkt door methodologische en inhoudelijke problemen. Voor de toepassing in Roemenië

is geconstateerd dat voor de Roma-bevolking een andere aanpak van de werkgelegenheid dient te worden gehanteerd als onderdeel van de maatregelen van het sectoraal operationeel programma voor personeelsontwikkeling (POSDRU). De klassieke maatregelen van omscholing, advies en informatie voor Roma-begunstigden moeten rekening houden met hun specifieke cultuur. Hoewel de begunstigden op het platteland het zwaarst zijn getroffen, was er geen enkel programma voor Roma-gemeenschappen in de Europese programma's voor plattelandontwikkeling. Roma zijn ook niet een van de doelgroepen waar deze financieringsprogramma's zich speciaal op richten. Het opstarten van een aantal ontwikkelingsprogramma's voor landbouwbedrijven, het stimuleren van de oprichting van veehouderijbedrijven en een aantal stimulansen zoals bijvoorbeeld subsidies voor werkgevers in deze sector zijn oplossingen waaraan gedacht moet worden voor het integreren van de Roma-bevolking op de arbeidsmarkt.

Teresa Riera Madurell (S&D), schriftelijk. – (ES) Ik heb voor deze resolutie gestemd omdat de integratie van de Roma-gemeenschappen een van de prioriteiten is van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement. Deze resolutie geeft het standpunt weer van het Europees Parlement inzake de Tweede Europese Top over de Roma die op 8 en 9 april aanstaande zal worden gehouden in Cordoba onder het Spaanse voorzitterschap. De situatie van de zigeuners verschilt van die van andere minderheden in de Europese Unie en voor hun integratie is een efficiënt beleid nodig om de stelselmatige discriminatie waaraan de zigeuners zijn blootgesteld te beperken. Alle bestuurlijke niveaus van de Europese Unie tot de plaatselijke overheden dienen hierbij betrokken te worden en hierin een rol te spelen om ervoor te zorgen dat de gelijkheid van behandeling realiteit wordt, daar dit een van de essentiële waarden is van de Europese Unie. De resolutie roept de Europese instellingen op om op gecoördineerde en strategische wijze bij te dragen aan de integratie van de zigeunerbevolking in Europa. De Top van Cordoba zou moeten dienen om een stap vooruit te zetten, om de goede bedoelingen om te zetten in concrete beleidsvormen die het mogelijk maken om de problemen te overwinnen waarmee deze bevolkingsgroep geconfronteerd wordt bij zijn pogingen om toegang te krijgen tot voorzieningen als huisvesting, onderwijs, overheidsdiensten en werkgelegenheid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik ben heel blij dat deze ontwerpresolutie is aangenomen (ik heb er dus voor gestemd), aangezien zij cruciale uitspraken bevat over de bevordering van non-discriminatie van de Roma. Meer in het bijzonder wordt de Europese Commissie in de ontwerpresolutie verzocht om opnieuw een uitgebreide Europese strategie voor de integratie van de Roma voor te bereiden als het instrument voor de bestrijding van de sociale uitsluiting en discriminatie van de Roma in Europa.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de resolutie van het Europees Parlement over de tweede Europese Roma-top, aangezien ik van mening ben dat de strijd tegen discriminatie van Roma, een pan-Europese gemeenschap, een communautaire aanpak nodig heeft. Wij spreken onze zorg uit met betrekking tot de discriminatie van Roma op het gebied van onderwijs, huisvesting, integratie op de arbeidsmarkt en gelijke toegang tot gezondheidszorgsystemen en andere openbare diensten. Wij veroordelen de recente toename van zigeunerhaat (Roma-fobie) in verschillende EU-lidstaten, die zich regelmatig manifesteert doordat wordt aangezet tot haat en geweld tegen Roma. Wij roepen de Commissie op om opnieuw een horizontale aanpak te bezigen ten aanzien van de Roma-kwestie, en aanvullende voorstellen te ontwikkelen voor een samenhangend beleid op EU-niveau voor de sociale integratie van de Roma. Zodoende verzoeken wij de Commissie een Europese strategie voor de Roma te ontwerpen met het oog op een betere coördinatie en een bevordering van de inspanningen om de omstandigheden van de Roma-bevolking te verbeteren. Daarnaast hoop ik dat de lidstaten op efficiëntere wijze gebruik zullen maken van de bestaande instrumenten om de uitsluiting van Roma te bestrijden, zoals de toewijzing van maximaal 2 procent van het EFRO voor huisvesting van gemarginaliseerde gemeenschappen, of de bestaande mogelijkheden in het kader van het ESF.

Ontwerpresolutie B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), schriftelijk. – (EN) We zijn er duidelijk voor dat Frontex toezicht uitoefent buiten de territoriale wateren van de staten aan de buitengrenzen van de EU. Er is tegenstrijdig juridische informatie over de vraag of Frontex deze bevoegdheid momenteel al heeft. Deze ontwerpresolutie legt echter regels en richtsnoeren op die deze taak zouden hinderen. In het bijzonder staat de resolutie er niet alleen op dat Frontex illegale migranten redt van wie vermoed wordt dat zij op zee in gevaar zijn (wat een als vanzelfsprekend te ondernemen morele actie is) maar zij legt ook de verplichting op om de geredde illegale immigranten asiel te verlenen. Wij zijn van mening dat zulke geredde illegale immigranten moeten worden teruggebracht naar het land waaruit ze vermoedelijk zijn vertrokken, of naar hun thuisland, en dat zij daar moeten worden achtergelaten.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb voor de resolutie gestemd en wel om redenen die verder gaan dan het specifieke ontwerpbesluit en de inhoud van het voorstel van de Raad houdende aanvulling van de Schengengrenscore op het gebied van de bewaking van de maritieme buitengrenzen. Ofschoon het voorstel, en met name het tweede, voor de lidstaten facultatieve deel, positieve elementen bevat met betrekking tot de bescherming van de mensenrechten, is de procedure waarmee het ontwerpbesluit moet worden aangenomen een duidelijke omzeiling van het werk en de bevoegdheden van het Europees Parlement. De Raad is met dit ontwerpbesluit zijn uitvoerende bevoegdheden te buiten gegaan. Als het Europees Parlement met een dergelijke procedure instemt, creëert het een zeer negatief precedent voor zijn rol en zijn effectieve werking, terwijl het juist zijn controlerende, wetgevende en andere bevoegdheden zou moeten versterken. Het Parlement is immers de enige rechtstreeks gekozen instelling op Europees niveau. Wij hebben onlangs ook gezien dat het Europees Parlement dankzij zijn beslissende stem een stokje heeft kunnen steken voor de overeenkomst inzake overdracht van persoonsgegevens van Europese burgers aan de geheime dienst en de regering van de VS. Dergelijke mogelijkheden mag het Parlement niet prijs geven.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Er bestaat geen enkele twijfel over het feit dat de bewaking van de grenzen in het kader van de operationele samenwerking, die wordt gecoördineerd door het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen, aanvulling behoeft. Ook moeten er gemeenschappelijke operationele procedures komen en duidelijke richtsnoeren voor de deelname aan gezamenlijke operaties op zee, overwegend opsporings-, reddings- en ontschepingssituaties.

De Commissie heeft met het oog daarop besloten een voorstel voor een besluit voor te leggen, op grond van de comitologieprocedure. De Raad is er niet in geslaagd een einde te maken aan de verdeeldheid over dit onderwerp, en heeft ervoor gekozen zich achter technische argumenten te verschuilen om het Europees Parlement te ontwijken. Daarmee heeft de Raad de bevoegdheden van het Parlement terzijde geschoven. Het advies van de Juridische Dienst van het Parlement laat niets aan duidelijkheid te wensen over. De Commissie heeft haar uitvoeringsbevoegdheden overschreden. Het gaat hier niet om een puur technische maatregel. Het gaat om, in de woorden van mevrouw Malmström, een initiatief dat van grote politieke betekenis is en dat belangrijke praktische gevolgen heeft.

Door tegen te stemmen onderstrepen wij niet alleen de rechten van dit Parlement, maar betonen wij ons ook solidair met kleine landen die onterecht gestraft worden door dit besluit.

Cornelia Ernst en Sabine Lösing (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EN) In gedachten houdend dat Frontex onder meer is opgericht om de grenzen van de EU te 'beschermen' tegen zogenoemde 'illegale' migranten, zijn wij tegen het agentschap en zijn doelstellingen. Wij verwelkomen echter de richtsnoeren voor voldoende aandacht voor internationale en Europese wetgeving inzake asiel en mensenrechten in het voorstel van de Commissie (COM (2009)0658 def.). Wij verwelkomen in het bijzonder punt 1 van bijlage I (respect voor het beginsel van non-refoulement, het rekening houden met de bijzondere behoeften van personen in een kwetsbare positie en personen die dringende medische bijstand behoeven, opleidingen voor grenswachters over mensenrechten en vluchtelingenrecht) alsook de punten 3 en 4 die in bijlage II worden genoemd (onder meer het oog hebben voor de situatie van de migrant, rekening houdend met hun mogelijke verzoeken om bijstand of de zeewaardigheid van het schip, geen ontscheping in landen waar personen het risico lopen te worden vervolgd en gefolterd). Tevens benadrukken wij dat het noodzakelijk is dat deze tweede bijlage een bindend karakter heeft, en wijzen wij erop dat wij het mandaat van Frontex conform deze beginselen zullen amenderen.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb tegen deze resolutie gestemd, die een belemmering zou hebben gevormd voor de goedkeuring van een aantal maatregelen die een stap in de goede richting betekenen, ook al moet ik toegeven dat de situatie verre van perfect is. Met deze tekst wordt het mogelijk om in beroep te gaan bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen voor wat betreft lidstaten die hun verplichtingen met betrekking tot het beginsel van non-refoulement op zee niet nakomen, terwijl zij die nu volledig omzeilen. Lidstaten die onder auspiciën van Frontex opereren, moeten bijstand verlenen aan migranten die op zee in problemen zijn geraakt, ongeacht hun nationaliteit, status of de omstandigheden waarin zij zijn gevonden.

Georgios Papanikolaou (PPE), *schriftelijk*. – (EL) De resolutie gaat over een ontwerpbesluit van de Raad houdende aanvulling van de Schengengrenscore op het gebied van de bewaking van de maritieme buitengrenzen in het kader van de operationele samenwerking die wordt gecoördineerd door het Europees Agentschap ten behoeve van maatregelen voor het redden van mensenlevens. Wat Griekenland betreft zullen deze maatregelen de aanwezigheid van Frontex in de Griekse zeeën vergemakkelijken, omdat de migratiedruk alsmat toeneemt.

Meer specifiek gaat het hierbij om maatregelen die zowel regels als niet facultatieve richtsnoeren omvatten en die zijn toegespitst op het opvangen van, zoeken naar en redden van mensen op zee. Inhoudelijk gaat het om maatregelen die genomen moeten worden indien op zee een schip wordt aangetroffen dat, naar wordt vermoed, mensen vervoert die aan de grenscontrole proberen te ontkomen. Het zoeken naar en redden van mensen moet geschieden aan de hand van specifieke beginselen en het van boord halen van gearresteerde of geredde mensen moet geschieden aan de hand van een specifiek operationeel plan. Daarom moet mijns inziens steun worden gegeven aan dit initiatief en moet de uitvoering van de maatregelen waar in de resolutie van de Raad naar wordt verwezen, worden versneld.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) In tegenstelling tot ons standpunt (ik heb voor gestemd) is geen gekwalificeerde meerderheid bereikt, en dus is de resolutie om het voorstel van de Commissie te verwerpen en het advies van de juridische diensten van het Parlement te volgen verworpen. Dit betekent dat de Schengengrenscore nu zal worden gewijzigd zoals is voorgesteld door de Commissie overeenkomstig de comitologieprocedure, waarbij aan de richtlijn de bijlage wordt toegevoegd met niet-verbindende maatregelen inzake verplichtingen tijdens opsporings- en reddingsacties op zee. We kunnen slechts hopen dat de Commissie dit inderdaad zal gebruiken als een kans om strenger toezicht te houden op de acties die door Frontex worden gecoördineerd, zodat we menselijke tragedies en wanhoop op zee kunnen voorkomen. Met dit resultaat is er echter een reëel gevaar dat we geen bindende maatregelen zullen kunnen eisen in het mandaat van Frontex, dat momenteel wordt herzien, maar natuurlijk kunnen we niet opgeven en moeten we zo goed mogelijk proberen om een beter resultaat te behalen in het toekomstige werk op dit gebied.

- Verslag-Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), schriftelijk. – (EN) Mijn collega's in de ECR-Fractie en ik zijn het grotendeels eens met dit verslag, zoals met de verbetering van de begrotingsefficiëntie, de vereenvoudiging van de aanvraagprocedures voor EU-middelen, alsook het geven van prioriteit aan de voltooiing van de 'EU 2020'-strategie.

Wij hebben echter ernstige twijfels bij een Europese sociale pijler, een ambitieuze sociale agenda, een geharmoniseerd immigratiebeleid en beperkingen van de gemeenschappelijke landbouwmarkt, en wij benadrukken dat de gebieden onderwijs en de strijdkrachten en defensie het domein zijn van de lidstaten.

Liam Aylward (ALDE), schriftelijk. – (GA) Ik heb vóór dit verslag over de prioriteiten voor de begroting van 2011 gestemd. Zoals in het verslag wordt gesteld, moet er specifieke steun worden geboden aan ondernemerschap en het kleinbedrijf, en deze zaken zouden de kern moeten gaan vormen van het beleid van de Europese Unie ten behoeve van jongeren en innovatie.

In het verslag wordt geëist dat er hulp wordt geboden aan alle programma's en instrumenten die het ondernemerschap stimuleren, in het bijzonder in plattelandsgebieden, en dat er ook hulp moet worden geboden tijdens de opstartfase van nieuwe bedrijven en dat de uitwisseling van informatie onder jonge ondernemers gestimuleerd moet worden.

Er moet steun worden gegeven aan programma's die jongeren helpen die een nieuw bedrijf beginnen. Ik juich toe dat in dit verslag de nadruk wordt gelegd op jongerenbeleid en op de rol die jongeren moeten spelen nu we aan de huidige economische en financiële crisis proberen te ontsnappen.

Ik steun ten eerste de eis in het verslag van meer investeringen in jongeren en in onderwijs, zoals in de "EU-Jongerenstrategie" werd aanbevolen. De rol en het belang van jongeren in de Europese Unie en voor de toekomst van de Unie moet erkend, gestimuleerd en gesteund worden.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Jongeren, wetenschap en innovatie vormen de belangrijkste prioriteiten voor de nieuwe begroting van de Europese Unie. Investeren in jongeren is investeren in de toekomst. Om deze investering te kunnen doen, moeten de verschillende beleidsterreinen goed op elkaar afgestemd worden.

Onderwijs, beroepsopleidingen en de overgang van het onderwijssysteem naar de arbeidsmarkt zijn centrale aandachtspunten in deze begroting. Steeds grotere groepen afgestudeerde en gediplomeerde jongeren zijn werkloos. Daarom vind ik het mobiliteitsprogramma "Erasmus First Job" een belangrijke strategische keuze voor de toekomst, omdat daarmee een duidelijke afstemming wordt mogelijk gemaakt tussen het onderwijssysteem en de arbeidsmarkt. Ook wil ik nog enkele andere prioriteiten van deze begroting benadrukken: Onderzoek, Innovatie en Digitale Agenda. Dat zijn cruciale elementen voor een duurzame ontwikkeling in Europa.

Ook wijs ik op het belang van reeds bestaande programma's – zoals bijvoorbeeld het Europees Instituut voor innovatie en technologie – die een bijdrage leveren aan deze doelstelling. Verder is deze begroting gericht op het ondersteunen van innoverende en groene technologieën die een essentiële bijdrage leveren aan het economisch herstel en aan het stimuleren van het MKB. Door te investeren in jongeren, innovatie en wetenschap heeft Europa de sleutel in handen om weer een leidende rol te gaan spelen op het wereldtoneel.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose en Britta Thomsen (S&D), schriftelijk. – (DA) De Deense sociaaldemocraten hebben vandaag gestemd voor de prioriteiten voor de begroting voor 2011. Wij steunen de algemene prioriteiten en in het bijzonder de inspanningen ter bestrijding van de jeugdwerkloosheid en de inspanningen ten behoeve van onderzoek, innovatie en technologie. Tegelijkertijd zijn de Deense sociaaldemocraten er absoluut voorstander van dat de nodige middelen beschikbaar worden gesteld voor de groei- en werkgelegenheidsstrategie van de Europese Unie, "EU 2020". De Deense sociaaldemocraten benadrukken echter dat het doel van het gemeenschappelijke landbouwbeleid van de Europese Unie het waarborgen van marktstabilisatie moet blijven en om deze reden kunnen wij permanente steun van de Europese Unie voor bijvoorbeeld melk en zuivelproducten niet steunen.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog en Åsa Westlund (S&D), schriftelijk. – (SV) Wij, Zweedse sociaaldemocraten, kozen er vandaag voor om voor de prioriteiten voor de begroting van 2011 te stemmen. We zijn het door de bank eens met de in het verslag vermelde prioriteiten. Wij denken bijvoorbeeld dat het belangrijk is om te investeren in jongeren, in onderzoek en innovatie en in groene technologie. Wij zijn ook van mening dat het belangrijk is om de nieuwe EU-strategie voor groei en werkgelegenheid, "EU 2020" voldoende financiële middelen te geven om er een succes van te kunnen maken.

Wij willen echter onderstrepen dat het garanderen van de stabiliteit op de markt volgens ons niet de kerntaak van het Europees gemeenschappelijk landbouwbeleid is, en daarom willen wij niet dat de EU permanente marktsteun geeft voor melk en zuivelproducten.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Gezien de huidige crisis en met het oog op de ambities van de strategie voor 2020 op het gebied van innovatie, armoedebestrijding en sociale uitsluiting, en economische groei en werkgelegenheid, is het van groot belang dat de uitdagingen van de strategie voor 2020 centraal staan in de prioriteiten voor de begroting.

Daarom ben ik ermee ingenomen dat de Commissie in de prioriteiten voor de begroting van 2011 duidelijk kiest voor onderwijs, onderzoek en innovatie. Ook is het van fundamenteel belang dat we ons blijven inzetten voor economisch herstel en het beëindigen van de crisis, en daarom ben ik ook verheugd te zien dat steun voor het MKB prioriteit krijgt in de begroting van 2011. Ik wijs erop dat het ook nodig is het budget voor het gemeenschappelijk landbouwbeleid te verhogen, en ik vind dat ook dat een prioriteit moet zijn voor de Commissie.

Ik wil nog benadrukken dat deze begroting van 2011 de eerste zal zijn die volgens de nieuwe bepalingen van het Verdrag van Lissabon, met de daaruit volgende uitbreiding van de parlementaire bevoegdheden, zal worden goedgekeurd.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Ondanks de gebezigde sociale retoriek, die onvermijdelijk is in tijden van crisis, zijn de voorgestelde prioriteiten voor de begroting van 2011 redelijk helder: in essentie worden de prioriteiten van de vorige begrotingen gehandhaafd. Opnieuw wordt een begroting voorgesteld die in dienst staat van een nog steviger verankering van de interne markt, van afkalving van de arbeidsrechten – onder het mom van flexizekerheid – van liberalisering, en van de commercialisering van het milieu en van een toenemend aantal terreinen van het sociale leven. Het zijn oude richtsnoeren, maar nu geschaard onder de noemer van de nieuwe "Strategie voor 2020".

Het feit dat prioriteit gegeven wordt aan jongeren kan niet verhullen dat de nieuwe generaties werknemers een toekomst te wachten staat van structurele werkloosheid – die behandeld wordt als een strategische variabele – waarin hun arbeidskracht steeds minder waard wordt. Jongeren zullen daardoor gedwongen worden steeds tijdelijke baantjes aan te nemen, afgewisseld door periodes van werkloosheid. Verder staat de begroting van 2011, afgaande op de prioriteiten, in dienst van het externe interventionisme van de EU, van het GBVB/GVDB, van militarisme en oorlog, van beleid dat immigratie criminaliseert, en van het Europees Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen.

We konden dan ook niet anders dan tegen dit verslag stemmen. Dat is echter niet de enige uitweg, en het was ook niet onvermijdelijk geweest. Dat hebben we proberen te laten zien door middel van de vele voorstellen die we tijdens het debat hebben ingediend.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Het opstellen van een EU-begroting te midden van een financiële crisis, met een zeer kleine financiële marge en met nieuwe taken die voortvloeien uit de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, is niet eenvoudig. Het gaf me dan ook des te meer voldoening om tijdens de stemming mijn steun te betuigen voor het verslag van mevrouw Sidonia Elżbieta Jędrzejewska over de begroting voor 2011 en haar ontwerp-resolutie. Beide documenten voorzien ambitieuze begrotingsprioriteiten voor het komende jaar.

Naast de traditionele prioriteiten, zoals het cohesiebeleid en het bevorderen van innovatieve en groene technologie, moet de begroting voor 2011 zich richten op het volledig operationeel maken van de nieuwe initiatieven van de EU: de Europese dienst voor extern optreden, de economische strategie van de EU tegen het jaar 2020 en de activiteiten die deel uitmaken van het Oostelijk partnerschap. Alle drie dreigen ze te falen als de middelen die ervoor opzijgezet zijn, te “symbolisch” blijken te zijn.

Opmerkelijk is ook de grondige aanpak van het probleem van de jeugd. In het licht van de demografische problemen van de EU, kunnen we het ons niet veroorloven een laag percentage aan goed opgeleide jongeren te hebben, omdat dit zou leiden tot een nog grotere stijging van de werkloosheid in deze leeftijdsgroep, wat de EU gewoon niet kan toestaan. Bij het opstellen van de Europese begroting moeten dus middelen worden opzijgezet voor maatregelen die het talenonderwijs, de interculturele dialoog en de mobiliteit van jongeren en de integratie van afgestudeerden op de arbeidsmarkt bevorderen.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Als ik de strekking van dit verslag goed heb begrepen, wordt alles of bijna alles een prioriteit, wat betekent dat er geen prioriteit is. En dat er eenvoudigweg een ruimer budget wordt gevraagd, dat wil zeggen meer belasting voor Europeanen. De zorg van de rapporteur om erop toe te zien dat met EU-middelen gefinancierde uitgaven niet alleen nuttig, maar ook doeltreffend zijn en een echte Europese toegevoegde waarde vormen voor nationaal beleid, is prijzenswaardig. Maar eerlijk gezegd had dit de afgelopen jaren een constante zorg moeten zijn. Enerzijds wijs ik erop dat dit de afgelopen veertien of vijftien jaar niet het geval is geweest, aangezien de Rekenkamer zich niet in staat heeft geacht de uitvoering van de jaarlijkse begrotingen goed te keuren. Anderzijds zoek ik in het verslag nog naar concrete voorstellen om deze doelstelling te bereiken. Ik zoek met name naar voorstellen waarmee een halt wordt toegevoegd aan programma's die louter cliëntelisme zijn, nutteloze versnippering, ideologische propaganda of een poging om meer aanwezig te zijn op terreinen waarvoor de Unie gelukkig slechts weinig bevoegdheden heeft en vooral geen enkele doeltreffendheid.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb weliswaar voor dit verslag gestemd, maar wil mijn kritische voorbehoud benadrukken bij de prioriteiten voor de begroting van 2011. Ik sta er natuurlijk achter dat de EU steun toezegt voor jongeren, innovatie en vrijwilligerswerk, aangezien deze structuur geven aan onze maatschappij. Niettemin is het financiële kader absoluut ontoereikend, met name tegen de achtergrond van economische crisis en werkloosheid: hiermee kan geen enkele politieke ambitie worden gefinancierd die een echte verandering in gang moet zetten. Negen miljoen euro, te weten 0,07 procent van de werkgelegenheidsbegroting: dat bedrag strookt niet met substantiële ambities ter ondersteuning van de werkgelegenheid.

Iosif Matula (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor het verslag over de begroting van de Commissie gestemd, omdat ik het van belang acht dat de EU een evenwichtige en realistische begroting heeft, die daadwerkelijk aan de verwachtingen van de burgers voldoet. De burgers willen uit de huidige economische crisis raken, ze willen goed betaald werk en een toekomst met meer zekerheid. Ik denk dat de financiële steun voor kleine en middelgrote ondernemingen een Europese prioriteit moet zijn, omdat zij een beslissende rol spelen bij het verzekeren van veel arbeidsplaatsen en bij de ontwikkeling van regio's en plattelandsgebieden. Daarnaast ben ik van mening dat de jeugd van zeer groot belang is, zowel nu als in de toekomstige EU, hetgeen in de begrotingsprioriteiten moet worden weerspiegeld. De jeugd vormt de kern van de Europese sociale en integratiestrategie. De innovatiecapaciteit van de jeugd is een zeer belangrijke eigenschap voor economische ontwikkeling en groei. De EU zou zich hierop moeten baseren. Ik geloof er sterk in dat een investering in de jeugd en in onderwijs een investering in het heden en de toekomst betekent, zoals ook in de EU-strategie voor jongeren wordt onderstreept. Ik ben van mening dat het jeugdbeleid zich eveneens moet richten op de voorbereiding in scholen en op universiteiten voor de arbeidsmarkt.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Ik stem tegen dit verslag over de prioriteiten voor de begroting van 2011. Het omvat de tenuitvoerlegging van het dogmatische en schadelijke beleid van de Eurocratie die ik overal in Europa en in de rest van de wereld bestrijd. Ik kan niet met goed fatsoen stemmen voor een begroting waarmee zoveel potentiële rampspoed wordt bekrachtigd.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Na het falen van de Lissabon-strategie heeft de EU nu een nieuwe kans om de belangrijkste katalyserende kracht te worden achter de wereldeconomie, met de EU 2020-strategie. Om dit plan te laten welslagen, moet in de diverse begrotingen die goedgekeurd gaan worden, de prioriteit gelegd worden bij terreinen die van cruciaal belang zijn voor het welslagen van de EU 2020-strategie.

We hebben het dan over innovatie, steun aan jongeren ten behoeve van hun sociale mobiliteit, en opvoering van de steun aan het MKB, de werkelijke motor van de economie van de landen. Ook is het van groot belang dat er omvangrijke investeringen plaatsvinden op het gebied van klimaatverandering, milieu en sociaal beleid. Het is echter van cruciaal belang voor het welslagen van de EU 2020-strategie dat er nieuwe manieren worden gevonden om deze te financieren en hier middelen voor vrij te maken, want we mogen niet herhalen wat we al eerder gedaan hebben: namelijk middelen herschikken die bedoeld zijn voor fundamenteel EU-beleid zoals het cohesiebeleid of het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

Georgios Papastamkos (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb voor het verslag over de prioriteiten voor de begroting 2011 gestemd onder meer wegens de daarin vervatte voorstellen voor de financiering van het GLB. Hierin wordt met name gewezen op het feit dat de financiering van de prioriteiten met betrekking tot de toekomstige EU 2020-strategie via een eventuele herschikking van de kredieten niet ten koste mag gaan van de fundamentele beleidsvormen van de EU, zoals het cohesiebeleid, het structuurbeleid of ook het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Hierin wordt ook de zorg herhaald die ik bij de goedkeuring van de communautaire begroting voor dit jaar reeds naar voren had gebracht, namelijk dat de marge voor de landbouwwuitgaven heel beperkt is. Daarom wordt aangedrongen op de noodzaak te voorzien in voldoende marge in de begroting 2011. Een voldoende grote marge voor de landbouwwuitgaven is bijzonder belangrijk om het hoofd te kunnen bieden aan onvoorziene behoeften in de diverse landbouwsectoren, ook gezien de prijsinstabiliteit.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor de resolutie van het Parlement over de prioriteiten voor de begroting van 2011 – Afdeling III – van de Commissie, en zo bevestigd dat de prioriteit van de politieke leiders van de Europese Unie en de lidstaten het behouden van bestaande arbeidsplaatsen en het creëren van een aantal nieuwe arbeidsplaatsen moet zijn, zodat de Europese burgers een fatsoenlijk bestaan kunnen hebben. De mededeling van de Commissie met de titel “Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” vormt de basis van een veelomvattend debat over de economische en sociale strategie van de EU in de komende jaren. Daarnaast heb ik gestemd voor amendement 5, gezien het feit dat werkloosheid een centraal thema vormt in het kader van de actuele discussie, en omdat de EU een ambitieuze sociale agenda moet uitvoeren om het grote en groeiende probleem van werkloosheid goed aan te pakken. De Unie moet met name investeren in onderzoek en transport- en energie-infrastructuur om haar concurrentievermogen in de wereld op peil te houden. Daarnaast moeten zowel de lidstaten als de Unie investeren in onderwijs en ontwikkeling van de jeugd. Daarom moeten programma's zoals Erasmus, en vooral de component daarvan voor jonge ondernemers, een prioriteit vormen die ook zijn afspiegeling heeft in de begroting voor 2011.

Artur Zasada (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Ik was blij met het resultaat van de stemming over het verslag van mevrouw Jędrzejewska over de prioriteiten in de begroting van de Europese Unie in 2011. Natuurlijk heb ik voor gestemd. De stemming van vandaag was uitzonderlijk om twee redenen. Ten eerste is dit de eerste begroting die is aangenomen na de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon. En ten tweede was het deze keer het Europees Parlement dat als eerste zijn voorstellen heeft voorgesteld, en niet de Commissie.

De rapporteur heeft in haar verslag zeer treffend verwezen naar de kwestie van jeugd en onderwijs. Tijdens een crisis is het belangrijk om vooral jongeren te ondersteunen bij bijvoorbeeld het vinden van een eerste baan of het oprichten van hun eigen zaak. Vandaag wordt het duidelijk dat hier in het verleden niet voldoende aandacht aan is besteed. Experts op het vlak van werkgelegenheid wijzen er bovendien op dat niet alleen recent afgestudeerden het moeilijk hebben om werk te vinden, maar ook dertigers die al jaren op de arbeidsmarkt actief zijn geweest.

- Verslag-Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik steun dit verslag, omdat de omstandigheden waaronder de begroting voor 2011 zal worden goedgekeurd uitzonderlijk zullen zijn, doordat het Verdrag van Lissabon in werking treedt en door de aanhoudende economische en financiële crisis. De begroting zal nauwkeurig van een saldo moeten worden voorzien om ervoor te zorgen dat de doelen die in het Verdrag van Lissabon zijn gesteld met succes verwezenlijkt zullen worden, zoals de instelling van een gemeenschappelijke interne energiemarkt. Bij de planning van de begroting moet er ook veel aandacht worden besteed aan de gevolgen

van de financiële crisis, die nog steeds door vele landen worden gevoeld, en inspanningen om deze effectief uit de weg te ruimen. De voornaamste prioriteit moeten nog steeds het behouden en scheppen van banen zijn, hetgeen nauw gekoppeld is aan de behoefte aan financiële steun voor het MKB (kleine en middelgrote ondernemingen), dat voor een groot deel van de banen zorgt. Wanneer de begroting van het Europees Parlement voor 2011 wordt goedgekeurd, moet er bijzondere aandacht worden besteed aan een evaluatie van de prioriteit van het Europees Parlement – het ontwikkelen van wetgeving op hoog niveau – en moeten alle noodzakelijke maatregelen worden genomen om dat doel te bereiken. Ook moet een passende oplossing worden gevonden voor de kwestie van de effectieve organisatie van de werkzaamheden van het Europees Parlement, waaronder de instelling van één werkplek voor de leden van het Europees Parlement.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft het Europees Parlement meer bevoegdheden gekregen. In een geglobaliseerde wereld worden de onderwerpen steeds complexer en besluiten moeten technisch en wetenschappelijk goed onderbouwd worden. Het is van groot belang dat beleidsmakers op de hoogte zijn van de meest recente wetenschappelijke ontwikkelingen, zodat ze goede besluiten kunnen nemen. In deze begroting staan richtsnoeren voor het gebouwenbeleid op lange termijn, die in de toekomst tot kostenbesparingen kunnen leiden.

Ik dring erop aan dat de leden van het Parlement deskundigheidsbevordering en technische ondersteuning krijgen aangeboden, zodat het Parlement over de middelen kan beschikken om haar functie goed te kunnen uitoefenen, op basis van de wetenschappelijke en technische kennis die zo hard nodig is in de 21ste eeuw.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gezien de uitbreiding van de bevoegdheden van veel instellingen, waaronder die van het Europees Parlement, binnen het nieuwe institutionele kader, is het van groot belang dat er bij het vaststellen van de operationele begroting van die instellingen voor gezorgd wordt dat deze instellingen over de materiële en personele middelen kunnen beschikken om hun taken binnen het institutionele kader zo goed mogelijk te kunnen uitvoeren.

Ik ben voor een realistische en haalbare begroting, die echter de verschillende instellingen wel in staat moet stellen hun taken uit te voeren. Deze overwegingen moeten echter niet de budgettaire duurzaamheid en de boekhoudkundige nauwkeurigheid in de weg staan, die voor elke instelling onontbeerlijk zijn. Daarnaast moet gewaarborgd worden dat het beheer van de middelen die aan de verschillende instellingen ter beschikking gesteld worden, met nauwkeurigheid en transparantie wordt uitgevoerd.

Alan Kelly (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Planning voor de begroting van 2011 is heel belangrijk en ik ben het eens met het verzoek van het verslag om een diepgaande en transparante discussie. Het verslag beweert ook correct dat het punt van de begrotingsdrempel een delicaat punt is, waarbij rekening moet worden gehouden met mondiale kosten. Ik ben blij met het waarschuwend aspect van het verslag. Wanneer we dit niet voorzichtig aanpakken, zou dat een belediging zijn voor de mensen van mijn vaderland en voor iedereen in Europa die zelf te maken heeft met budgetproblemen. Ik wil ook graag deze gelegenheid benutten om te zeggen dat ik hoop dat onze voorzichtigheid ook onze solidariteit en verbondenheid laat zien met onze Griekse en Portugese collega's, die momenteel een bijzonder moeilijke tijd doormaken.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Door het Verdrag van Lissabon heeft het Europees Parlement nieuwe verantwoordelijkheden gekregen. Dat brengt meer administratie met zich mee en de Parlementsleden zullen moeten kunnen beschikken over goed gekwalificeerde stafmedewerkers. Deze nieuwe situatie brengt twee problemen met zich mee: de kosten zullen omhoog gaan vanwege het feit dat er meer assistenten nodig zijn, en daarnaast zal er meer ruimte nodig zijn, om te zorgen dat zij hun taken onder goede werkomstandigheden kunnen uitvoeren. Dat brengt een kostenverhoging met zich mee die in deze periode van crisis moeilijk te verantwoorden is, maar als het Europees Parlement zijn werk goed wil kunnen doen, moet het over de daartoe benodigde personele en financiële middelen kunnen beschikken.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb voor dit belangrijke verslag gestemd. De richtsnoeren zijn de eerste stap in de begrotingsprocedure; zij bieden de secretaris-generaal en het Bureau van het Europees Parlement een leidraad voor de volgende stap, het voorontwerp van raming, dat momenteel al bij het Bureau ligt.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De begroting van 2011 wordt onder bijzondere omstandigheden goedgekeurd, en deze omstandigheden vormen tegelijkertijd een uitdaging. De succesvolle tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon vormt een belangrijke prioriteit, terwijl de gevolgen van de economische crisis die voelbaar zijn in de Europese Unie deze doelstelling tot een nog grotere uitdaging maken.

De Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten), waarvan ik deel uitmaak, blijft erop hameren dat de begroting duurzaam en nauwkeurig moet zijn, dat elke uitgave verantwoord moet worden en dat de nauwkeurigheid en efficiëntie duurzaam gewaarborgd moeten kunnen worden. Ik pleit daarom voor een geheel nieuwe begroting, waarin ruimte is voor efficiency en besparingen. Om dat doel te kunnen bereiken moet er dringend een gebouwenbeleid voor de lange termijn worden vastgesteld.

Ik ben het ermee eens dat er een betere samenwerking en een stevige dialoog tot stand moeten worden gebracht tussen de instellingen, zodat de middelen voor de verschillende terreinen, zoals bijvoorbeeld vertaling en gebouwenbeleid, efficiënter kunnen worden ingezet. Ik wijs erop dat het van belang is dat er prioriteit aan wordt gegeven dat het Europees Parlement op wetgevingsgebied zo goed mogelijk moet kunnen functioneren en dat de instellingen over voldoende middelen moeten kunnen beschikken om hun taken succesvol te kunnen uitvoeren. Daarom heb ik voor de prioriteiten voor de begroting van 2011 gestemd, die in dit verslag beschreven worden...

(Stemverklaring ingekort overeenkomstig artikel 170 van het Reglement)

- Verslag-Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), schriftelijk. – (FR) Ik heb voor het verslag over het kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten gestemd omdat het me in twee opzichten uiterst relevant lijkt. Allereerst wordt benadrukt dat de Europese Unie de kwaliteit van haar producten moet beschermen, die wordt beschouwd als de hoeksteen van de Europese landbouwstrategie. Voorts wordt het beginsel van geografische aanduiding en traditionele specialiteiten voorgestaan, dat in twee elementen uiteenvalt die bijdragen tot het concurrentievermogen van de Europese landbouw en behoud van het culturele erfgoed. Tot slot wordt in dit verslag steun geboden aan de landbouwproducten waarop wij zo trots zijn en wordt tegelijkertijd gepleit voor noodzakelijke administratieve vereenvoudigingen ter bescherming van deze producten.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd met de titel "kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten: welke strategie?", omdat kwaliteit een factor van doorslaggevende betekenis is voor het concurrentievermogen van Europese producten op de internationale markten.

In dat verband vind ik het een goede zaak om een vermelding van het land van oorsprong verplicht te stellen, zodat de consument goed geïnformeerd wordt op het gebied van de kwaliteitsnormen, maar ook op het gebied van milieubescherming en dierenwelzijn.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Het gemeenschappelijk landbouwbeleid zal zich moeten richten op de verbetering van de kwaliteit van landbouwproducten. Kwaliteitsbeleid is een belangrijke meerwaarde voor het concurrentievermogen van Europa op de wereldmarkt. Het kwaliteitsbeleid kan niet los worden gezien van de rest van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en kan evenmin voorbijgaan aan de nieuwe uitdagingen, zoals de strijd tegen klimaatverandering, het behoud van de biodiversiteit, de energiebevoorrading en de ontwikkeling van bio-energie, dierenwelzijn en waterbeheer in de landbouw. Ook moeten de toenemende eisen van de zijde van de consument naar behoren worden meegenomen bij het toekomstige kwaliteitsbeleid voor landbouwproducten, omdat kwaliteit een belangrijke factor is voor een goed geïnformeerde consument bij het maken van keuzes.

Ik wijs er echter op, dat het kwaliteitsbeleid inzake landbouwproducten niet zó strikt mag worden toegepast dat het ten koste gaat van kleine en middelgrote landbouwondernemingen of ten koste van traditionele streekgebonden producten, waarvan de productie niet geschaad mag worden door blinde uniforme regelgeving. Het kwaliteitsbeleid moet het concurrentievermogen van de landbouw van de lidstaten op de wereldmarkt versterken en de Europese producten ondersteunen. Het moet dus in dienst staan van producenten en consumenten.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Het onderhavige verslag is op een aantal punten positief; zo wordt er steun betuigd aan de oprichting van instrumenten die erop zijn gericht kleine lokale producenten en traditionele en ambachtelijke, streekgebonden producten met een geografische benaming te bevorderen en meer bekendheid te geven, en wordt onderkend dat de procedures voor toegang tot regelingen voor kwaliteitscertificering voor kleine producenten te traag, te ingewikkeld en te duur zijn.

Het verslag gaat echter niet in op bepaalde vraagstukken die van groot belang zijn voor het waarborgen van de kwaliteit van landbouwproducten en voor de duurzaamheid van de landbouwproductie in de EU, zoals bijvoorbeeld de gevolgen van de deregulering van de wereldhandel en van de ongebreidelde liberalisering van de markten, zowel in het kader van bilaterale akkoorden als in het kader van de Wereldhandelsorganisatie;

de gevaren van uiteenlopende aard die inherent zijn aan de introductie van genetisch gemodificeerde gewassen in het milieu, zoals dat momenteel gebeurt; en de noodzaak het gemeenschappelijk landbouwbeleid vergaand te hervormen, op zo'n manier dat de lokale productie, het recht om te produceren en het recht op voedselveiligheid beschermd worden.

Jarosław Kalinowski (PPE), schriftelijk. – (PL) Ik wil mijn collega feliciteren met dit gedetailleerde verslag. Ik ben het ermee eens dat het beleid inzake de kwaliteit van landbouwproducten niet behandeld moet worden alsof het losstaat van het GLB of de centrale ideeën van het EU-beleid voor de komende jaren, zoals duurzame ontwikkeling, biodiversiteit en de strijd tegen de klimaatverandering.

De burgers van de Europese Unie verwachten gezonde producten van hoge kwaliteit die zijn geproduceerd door middel van innovatieve technologieën, rekening houdend met de gevolgen van het productieproces voor het milieu. Ik ben het ook eens met de rapporteur dat we op een informatieve en educatieve manier campagne moeten voeren over al de productlabels voor de Europese landbouwproducten die momenteel goedgekeurd worden of al goedgekeurd zijn. Een dergelijke campagne is noodzakelijk, want als de consument de volledige betekenis van de symbolen niet kent, komt het volledige kwaliteitsbeleid op losse schroeven te staan.

Alan Kelly (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik zou mijn collega's in de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling willen complimenteren met dit initiatiefverslag. De kwaliteit van onze landbouwproducten is iets waarvan we moeten profiteren. We besteden in de Europese Unie veel tijd om ervoor te zorgen dat we voldoen aan de hoogste normen in het boerenbedrijf; ons vee wordt goed behandeld en is gezond; onze producten zijn veilig; onze landbouwpraktijken zijn ethisch, voor wat betreft hun effect op het milieu. Iedere stap van de productieketen van de sector is gereguleerd, als het ware "van boerderij tot vork". Om optimaal te kunnen profiteren van het unieke verkooppunt van de sector – de hoge kwaliteit van zijn producten – hebben we meer promotie nodig, zoals is aangegeven in het verslag-Scottà. Het is allemaal heel mooi om producten te hebben met een etiket waarop het productiegebied staat vermeld of waarop staat vermeld dat het een traditionele specialiteit betreft, maar als de consument niet bekend is met de betekenis van de vermeldingen, is het als het lezen van een vreemde taal. Ik ben het er dus mee eens dat de aanbeveling van het verslag aan de Commissie om het bewustzijn van deze informatie te bevorderen een effectieve vorm van marketing zal zijn. Het zal zowel consumenten als kleine ondernemingen helpen. Het zou in het bijzonder gunstig kunnen zijn voor onze agrolevensmiddelensector.

Elisabeth Köstinger (PPE), schriftelijk. – (DE) Ik pleit uitdrukkelijk voor het initiatiefverslag over het kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten (A7-0029/2010), waarover op 25 maart 2010 is gestemd. Er bestaat een duidelijk verband tussen de productkwaliteit en de oorsprong van grondstoffen. Met de voorgestelde etikettering betreffende de "ligging van het landbouwbedrijf" kan worden aangetoond waar de grondstoffen vandaan komen. Dat is mijns inziens een belangrijke kans voor de landbouw, die kwalitatief hoogwaardige landbouwproducten produceert. Een duidelijke etikettering met betrekking tot de oorsprong van levensmiddelen garandeert consumenten niet alleen de beste productkwaliteit, maar biedt hun tevens de mogelijkheid om op basis van objectieve en transparante criteria te beslissen. Kwaliteit is een doorslaggevende factor binnen de gehele voedselketen en is van cruciaal belang om het concurrentievermogen van de levensmiddelenproducenten in de EU veilig te stellen. De productie van kwalitatief hoogwaardige levensmiddelen is in vele plattelandsgebieden met beperkte productiealternatieven vaak de enige kans op werk. Ik ben derhalve een groot voorstander van beschermde geografische aanduidingen en beschermde oorsprongsbenamingen, evenals van een herinvoering van een geregelde en beschermde aanduiding voor producten uit de bergen en uit GGO-vrije gebieden. De labels voor "gegarandeerde traditionele specialiteit" en "biologische landbouw" moeten eveneens behouden blijven.

Petru Constantin Luhan (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor het verslag gestemd om steun te geven aan een betere bescherming van Europese producten op wereldschaal. Door geografische aanduidingen kunnen de agrarische producten meer geloofwaardigheid en zichtbaarheid verkrijgen in de ogen van de consument, terwijl ook een concurrerende omgeving voor de producenten wordt gecreëerd. Tegelijkertijd zorgen deze aanduidingen voor bescherming van intellectuele eigendomsrechten op de producten. Het systeem van geografische aanduidingen is stevig gevestigd in de Europese Unie en in vele landen daarbuiten, zoals in de Verenigde Staten van Amerika, Australië en Nieuw-Zeeland. Ongelukkigerwijs zijn er ook handelspartners van de Unie die geen wetgeving op dit gebied hebben. Daardoor zijn de Europese producten niet goed beschermd binnen de nationale systemen van die staten, hetgeen het risico van namaak met zich meebrengt.

Astrid Lulling (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Hoewel ik van mening ben dat wij moeten uitkijken wat we in initiatiefverslagen van de Commissie verlangen, sta ik achter het verslag over het kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten.

Ik steun met name de roep om doeltreffende controles en meer samenwerking tussen de Commissie en de lidstaten teneinde veilig te stellen dat geïmporteerde levensmiddelen voldoen aan de EU-normen op het gebied van kwaliteit en veiligheid, evenals aan de maatschappelijke en milieunormen van de EU.

Bij verse landbouwproducten of bij verwerkte producten met slechts één ingrediënt, moet het land van herkomst worden aangeduid, zodat consumenten bewuste en goed geïnformeerde keuzes bij hun inkopen kunnen maken.

Ik ben opgelucht dat mijn amendement, dat tegen een standaardisering van beschermde oorsprongsbenamingen en beschermde geografische aanduidingen gericht was, tijdens de vergadering is aangenomen. Het combineren van deze informatie zou de bestaande aanduidingen overbodig hebben gemaakt en zou producenten met een beschermde oorsprongsbenaming aanzienlijke schade hebben berokkend.

De kwestie van de kwantitatieve beheersing van de productie is in de mededeling van de Commissie bewust onder het tapijt geveegd. Ik ben ervan overtuigd dat we nog steeds instrumenten ter controle van de productie nodig hebben om de producenten stabiele prijzen en zekerheid bij de planning te garanderen, zodat zij tegemoet kunnen komen aan de hoge eisen die consumenten en wetgevers stellen. Dat geldt uiteraard niet alleen voor de melkproductie maar met name ook voor de wijnbouw.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Dit verslag heeft een onmiskenbare tekortkoming: het landbouwbeleid wordt gestoeld op de mercantilistische logica van het streven naar maximale winst, wat geheel indruist tegen onze opvattingen van dit beleid. Ik kan dus absoluut niet voor dit verslag stemmen. Aangezien er ook enkele gunstige wendingen in zijn verwerkt, lijkt het me verstandiger om me van stemming te onthouden. Ik zou niet willen meewerken aan het blokkeren van ideeën die de productievermeerdering tegengaan zoals de wil om een etikettering met "ecologische afdruk" in te voeren en de wil om een deel van de landbouwproductie naar elders te verplaatsen. Ik heb kennis genomen van het voornemen om af te stappen van de logica die is gericht op productievermeerdering. Ik betreurt dat dit slechts mogelijkheden zijn die in de tekst worden geschetst en dat zij dusdanig in een kapitalistische omgeving zijn verankerd dat de reikwijdte aanzienlijk beperkt is. Ik wil het belang van de bevordering van dergelijke concepten echter niet veronachtzamen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De kwaliteit van Europese landbouwproducten vormt een wereldwijd erkend erfgoed. Daarom moeten deze producten beschermd worden en duidelijk onderscheiden kunnen worden van andere producten van mindere kwaliteit, die minder veilig zijn en soms zelfs nagemaakt.

Daartoe is het van belang dat er een vermelding komt op deze producten, zodat de consument over betrouwbare informatie kan beschikken. Daarnaast is het, om verstoorde concurrentieverhoudingen te voorkomen, van belang dat geïmporteerde producten zonder meer aan dezelfde eisen moeten voldoen als landbouwproducten die in de EU geproduceerd worden. Daarom stem ik vóór dit verslag.

Tiziano Motti (PPE), *schriftelijk*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dankzij Europese wetgeving waarin strikte regels zijn neergelegd over de kwaliteit van landbouwproducten, de gezondheid van de burgers, ecologische duurzaamheid en de specifieke kenmerken van gewassen, kunnen we vandaag de dag met trots zeggen dat het Europese landbouwmodel zijn gelijke in de wereld niet kent.

Aan de ene kant moeten we de agrariërs bedanken die zich vanuit een groot plichtsbesef aan de regels hebben gehouden. Aan de andere kant moeten we ons echter helaas afvragen waarom de Europese Unie de neiging heeft te verdwalen in een doolhof van bureaucratie dat de uitmuntende kwaliteit van onze landbouw aan het oog dreigt te onttrekken en slechts een gevoel van grote teleurstelling bij de burgers teweeg dreigt te brengen.

Vandaar dat onze burgers tegenwoordig de dag beginnen met een goed glas sinaasappelsap zonder sinaasappels. Bij de lunch nemen ze een pizza met caseïne-mozzarella en drinken daarbij een rosé die gemaakt is door rode en witte wijn te mengen en suiker toe te voegen voor de fermentatie. En wie zich wat in mineur voelt, kan altijd zijn toevlucht nemen tot chocolade zonder cacao.

Zelfs kinderen zijn niet gevrijwaard van de gevolgen van de schizofrene vernietiging van onze kwalitatief hoogwaardige voedingsmiddelen: we lopen in Europa het risico bedorven producten te consumeren waarvan

we de herkomst niet kennen – we hoeven alleen maar te denken aan de met melamine verontreinigde melk uit China.

Burgers hebben recht op bescherming. Om consumenten in staat te stellen weloverwogen keuzen te maken, moeten we erop staan dat etiketten volledige en begrijpelijke informatie geven. En dat op producten die bestemd zijn voor massaconsumptie – zoals lang houdbare gesteriliseerde of tot hoge temperatuur verhitte koemelk en zuivelproducten die uitsluitend van koemelk zijn vervaardigd – de oorsprong moet worden vermeld van de rauwe melk die bij de productie is gebruikt, naast de andere vermeldingen die wettelijk verplicht zijn.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb voor amendement 3 gestemd omdat dit slaat op een punt uit het ontwerpverslag dat geïnterpreteerd zou kunnen worden als een aanmoediging tot terugkeer naar de standaardisering van agrarische producten (vorm en afmetingen van groenten en fruit).

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) In dit verslag wordt de centrale rol benadrukt die de hoge kwaliteit van landbouwproducten speelt bij de bescherming van consumenten. Bovendien wordt hierin de ondersteuning van regionale, traditionele producten, evenals van kleine en middelgrote landbouwbedrijven onderstreept. Ik heb derhalve vóór dit verslag gestemd.

Georgios Papastamkos (PPE), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen amendement 3 gestemd omdat ik voor het in ere herstellen van de handelskwaliteitsnormen in de groenten- en fruitsector ben. Het besluit van de Commissie om deze, ondanks het verzet van een grote meerderheid van lidstaten en de betrokken productiesector, af te schaffen is voor mij niet te rechtvaardigen.

De EU heeft terecht de hoogste kwaliteitsnormen voor agrovoedingsmiddelen. Dit is immers goed voor de Europese consumenten. Daarnaast is het kwaliteitsbeleid van strategisch belang, daar de toegevoegde waarde van de Europese landbouwproducten op de wereldmarkten juist daaraan te danken is. Er zijn nog steeds problemen bij de naleving van gelijkwaardige kwaliteitsvoorschriften door ingevoerde producten. Er zou een inventaris moeten worden opgemaakt van alle particuliere systemen voor kwaliteitscertificatie en een wetgevingskader moeten worden uitgewerkt met fundamentele beginselen op EU-niveau om een transparante werking van deze systemen te kunnen waarborgen.

Ik ben ervoor dat op alle primaire landbouwproducten de plaats van productie wordt vermeld. Wat de geografische aanduidingen betreft moeten de drie stelsels van de EU – landbouwproducten en voedingsmiddelen, alcoholhoudende dranken en wijn – in hun huidige vorm worden gehandhaafd. Van primair belang is ervoor te zorgen dat de geografische aanduidingen beter worden beschermd in het kader van de bilaterale handelsovereenkomsten en de WTO.

Rovana Plumb (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor dit verslag omdat de consolidatie van het kwaliteitsbeleid in de Europese Unie een belangrijke stimulans is voor de Europese landbouwproducenten om hun inspanningen voor kwaliteit, voedselzekerheid en bescherming van het milieu te verhogen. Ik ben van mening dat dit beleid een veel hogere toegevoegde waarde kan betekenen voor de agrarische voedselproductie in Europa, in een markt die steeds meer mondialiseert. Maar er is ook behoefte aan goede informatie voor burgers, door middel van toepasselijke informatie- en promotiecampagnes, over vrijwillige etikettering van andere milieu- en diervriendelijke productiemethoden, zoals 'geïntegreerde productie', 'weidegrazers' en 'berglandbouw'.

Britta Reimers (ALDE), *schriftelijk*. – (DE) Tijdens de stemming over het verslag-Scotta over het kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten is amendement 5 aangenomen, waarin wordt aangedrongen op een verplichte etikettering met betrekking tot de oorsprong van levensmiddelen die van slechts één ingrediënt zijn gemaakt. Dit vereiste betekent aanzienlijk meer werk en hogere kosten voor de landbouw en voedselverwerkende industrie, zonder dat dit voor de consument daadwerkelijk enige meerwaarde heeft. Om die reden heb ik tegen dit amendement gestemd.

Robert Rochefort (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) ik heb voor het verslag over de toekomst van het kwaliteitsbeleid ten aanzien van voedingsmiddelen gestemd. Een positief punt in de tekst verdient direct aandacht: het voorstel voor invoering van een Europees logo voor biologische voedingsmiddelen. Hiermee wordt zowel ingespeeld op een duidelijke vraag van consumenten als op een eis voor ontwikkeling van de interne markt.

Ik zal ook ingaan op de belangrijke kwestie van geografische aanduidingen en traditionele specialiteiten. Zij zijn essentieel voor de Europese landbouw vanwege de bijzondere relatie die in de loop der tijd is opgebouwd tussen producten en het gebied waar zij vandaan komen. Zij zijn nauw verbonden met traditie en de

smaakontwikkeling. Daarom moeten zij worden beschermd. Ik ben dan ook blij dat wij gekant zijn tegen de samensmelting van de twee concepten "BOB" (beschermde oorsprongsbenaming) en "BGA" (beschermde geografische aanduiding) zoals de Europese Commissie heeft voorgesteld. Een vereenvoudiging van de normen kan op het eerste gezicht wenselijk lijken omdat de bureaucratische lasten daarmee worden verlicht, maar zij mag niet uitmonden in een verlaging van de normen die onze Europese producenten zich dapper hebben opgelegd. Tot slot mogen we niet vergeten dat er nog werk aan de winkel is voor de versterking van de internationale bescherming van geografische aanduidingen (onder meer via de Wereldhandelsorganisatie).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb uiteindelijk voor de ontwerpresolutie gestemd, hoofdzakelijk omdat onze amendementen 3 (over verzet tegen standaardisatieregels voor fruit en groenten) en 5 (over de verplichte vermelding van de plaats van oorsprong op etiketten) zijn aangenomen.

Brian Simpson (S&D), schriftelijk. – (EN) Wij zijn weliswaar blij te zien dat het gezond verstand het heeft gewonnen op het punt van misvormd fruit en misvormde groenten, maar de Europese afgevaardigden van de Britse Labourpartij hadden toch nog enkele zorgen over het verslag-Scottà en hebben er daarom tegen gestemd. Wij zijn tegen elke poging om een Europees kwaliteitslogo in te voeren dat alleen beschikbaar is voor Europese producten, omdat dit boeren uit derde landen discrimineert en niet in overeenstemming is met onze ontwikkelingsdoelstellingen. De Labourleden van de S&D-Fractie zijn voor een Europees organisch etiket, maar de Commissie is al op de hoogte van de steun van het Parlement daarvoor, en andere delen van het verslag zijn van voldoende belang om tegen het hele verslag te stemmen.

Alf Svensson (PPE), schriftelijk. – (SV) De EU moet een sterke consumentenbescherming hebben. De consument heeft recht op correcte en duidelijke informatie over de inhoud en oorsprong van producten, en in verband met het al dan niet genetisch gemodificeerd zijn. Duidelijke gemeenschappelijke regels vormen de voorwaarden voor een markt die binnen de EU op voet van gelijkheid werkt. Wanneer de markt naar behoren werkt, kunnen geïnformeerde consumenten door hun keuzen de drijvende kracht zijn achter een ontwikkeling naar een nog betere levensmiddelenkwaliteit. Ik heb echter tegen het verslag "kwaliteitsbeleid ten aanzien van landbouwproducten: welke strategie?" (2009/2105(INI)) gestemd. De belangrijkste reden hiervoor is dat het verslag indruist tegen het subsidiariteitsbeginsel. Het is bijvoorbeeld niet de taak van de EU om een "gegevensbank met oude recepten en historische bereidingswijzen van levensmiddelen" op te richten. In het verslag ligt volgens mij een te grote klemtoon op beschermde geografische aanduidingen. Wanneer zo sterk wordt beklemtoond dat de producten in de EU moeten zijn geproduceerd, bestaat bovendien het risico dat er handelsbarrières worden opgeworpen ten aanzien van landen buiten de EU. Oorsprongs aanduiding is belangrijk, maar op zich is de oorsprong niet per se een garantie voor de goede kwaliteit van het product.

Georgios Toussas (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Het doel van een voldoende hoeveelheid veilige en kwalitatief goede voedingsmiddelen strookt met een menselijke behoefte en is een eis van de werknemers. Dit doel kan niet worden bereikt in het kader van het kapitalistische systeem voor de productie van en handel in landbouwproducten. Het verslag brengt de aanpak van de EU tot uiting, op grond waarvan voedingsmiddelen handelswaar zijn die geproduceerd worden om de winst van de levensmiddelenindustrie te verhogen en niet om te voorzien in de voedingsbehoeften van het volk. Op een moment waarop een miljard mensen honger lijdt en grote volksgroepen in de kapitalistische landen door armoede worden getroffen, gebruikt de EU de kwaliteit van levensmiddelen als voorwendsel om de productie te beperken, de grond in handen te geven van grote kapitalistische ondernemingen en kleine en arme boeren van hun grond en uit de landbouwsector te verdrijven. De voedselschandalen die zich de afgelopen jaren hebben vermenigvuldigd, omdat de EU en de WTO steeds meer kapitalistische productieomstandigheden opleggen, kunnen nooit effectief worden aangepakt met administratieve controlemaatregelen. Evenmin is coëxistentie van GGO's en conventionele en biologische levensmiddelen mogelijk. Aan de hedendaagse volksbehoeften kan alleen worden voldaan met voedselsoevereiniteit en -zekerheid, met het produceren van veilige, gezonde en goedkope levensmiddelen, met ondersteuning van arme boeren en met de oprichting van producentencoöperaties in het kader van de volksmacht en de volkseconomie.

- Verslag-Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Sophie Auconie (PPE), schriftelijk. – (FR) Bij de stemming over het verslag inzake de gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking heb ik voor het amendement op paragraaf 31 gestemd, waarin wordt gepleit voor de invoering van een internationale belasting op financiële transacties. Ik ben er namelijk vast van overtuigd dat met een belasting, hoe laag ook, op dergelijke transacties, waarmee gigantische bedragen zijn gemoeid, aanzienlijke inkomsten kunnen worden gegenereerd. Zo zouden we meer middelen kunnen besteden aan de bestrijding van de problemen

op aarde en kunnen beschikken over de broodnodige financiering voor verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen. Dit is niet zozeer een kwestie van rechtvaardigheid, maar van gezond verstand.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik sta helemaal achter dit verslag. De mondiale financiële en economische crisis heeft tot grote verstoringen in de ontwikkelde economieën geleid, maar heeft nog grotere effecten gehad op de opkomende landen en ontwikkelingslanden. De verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling loopt nu gevaar, want de vooruitgang die in het laatste decennium in deze landen is geboekt, is tot staan gebracht. Financiële hulp alleen kan niet zorgen voor economische vooruitgang in de ontwikkelingslanden. De Commissie moet daarom aandringen op hervorming van de internationale ontwikkelingssamenwerking. Ik ben voorts van mening dat de bijstand aan ontwikkelingslanden voortdurend moet worden aangepast aan de omstandigheden in deze landen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *schriftelijk*. – (LT) Ik heb vóór dit verslag gestemd, omdat we de ontwikkelingslanden moeten helpen, in het bijzonder in deze moeilijke economische periode. In vele ontwikkelingslanden en bovenal in de minst ontwikkelde landen is er een daling van het inkomen uit de export en verloopt de groei en ontwikkeling van zuidelijke regio's nu trager. Het is bijzonder belangrijk om het eens te worden over economische partnerschappen om de verenigbaarheid van het EU-beleid met ontwikkeling te versterken en met onder andere het bevorderen van passende arbeid, het scheppen van welvaart en banen en om ervoor te zorgen dat de handelstoezeggingen op een fatsoenlijke manier ten uitvoer worden gebracht en er een geschikte overgangsperiode voor deze toezeggingen wordt ingesteld. Ontwikkelingslanden hebben hulp nodig om de armoede en hun geïsoleerde positie te verminderen, maatregelen die een bijdrage leveren aan de ontwikkeling en maatregelen die van essentieel belang zijn om uit de crisis te komen. De Europese Unie moet het voortouw nemen bij de uitvoering van deze acties en besluitvaardig optreden en alle EU-instellingen moeten zich daartoe meer inspannen. We kunnen niet toestaan dat de crisis de vooruitgang die deze landen de afgelopen tien jaar hebben geboekt op het gebied van een stabiele economische groei tot stilstand brengt en daarom ben ik van mening dat het bieden van meer steun voor ontwikkeling essentieel is.

Andrew Henry William Brons (NI), *schriftelijk*. – (EN) Wij hebben tegen deze ontwerpresolutie gestemd, omdat zij de bedoeling heeft om Europese landen verantwoordelijk te maken voor de benarde situatie van de onderontwikkelde derde wereld, in plaats van de verantwoordelijkheid bij deze landen zelf te leggen. De ontwerpresolutie keek bovendien met plezier uit naar de instelling van verschillende vormen van politiek en economisch wereldbestuur.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik stem voor het onderhavige verslag, waarin belangrijke vraagstukken aan de orde komen ten aanzien van duurzame ontwikkeling en de verdere integratie van de ACS-landen in de wereldeconomie.

De ontwikkelingslanden worden het hardst getroffen door de opwarming van de aarde. Daarom dienen alle maatregelen ter bestrijding van de klimaatverandering gesteund te worden, onder andere in de vorm van de overdracht van geschikte technologieën. Ook is het belangrijk dat er een akkoord bereikt wordt om binnen het kader van het Europese emissiehandelssysteem af te spreken om ten minste 25 procent van de inkomsten uit de veiling van CO₂-emissierechten te besteden aan de ondersteuning van ontwikkelingslanden.

Vraagstukken als duurzame ontwikkeling en groene groei dienen strategische prioriteiten van de EU te zijn. Ik dring erop aan dat er aan ontwikkelingslanden extra middelen ter beschikking worden gesteld, die duurzaam zijn op de middellange en lange termijn, en die afkomstig zijn uit de private sector, de koolstofmarkt en de overheidssector van de geïndustrialiseerde landen en van de ontwikkelingslanden met een verder ontwikkelde economie.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De economische en financiële crisis die ons teistert heeft desastreuze gevolgen voor ontwikkelingslanden, die al geplaagd werden door een aantal opeenvolgende crises (op het gebied van voedsel, energie, klimaat en financiën). Die landen, die deze crisis niet veroorzaakt hebben, maar er wel het hardst door getroffen worden, hebben dringend hulp nodig. De Europese Unie en de geïndustrialiseerde landen moeten snel, daadkrachtig en doeltreffend optreden.

Naar mijn mening is het van groot belang dat de lidstaten hun verplichtingen inzake officiële ontwikkelingshulp (ODA) aan ontwikkelingslanden volledig nakomen en hun inspanningen opvoeren om de millenniumdoelstellingen te realiseren. Tegelijkertijd moeten de Commissie en de Raad de hervorming van de internationale ontwikkelingssamenwerking doorzetten, aangezien tekortkomingen op dit vlak een van de belangrijkste ondermijnende factoren vormen voor de doeltreffendheid van de ontwikkelingshulp. Ook ben ik ingenomen met de verbeterde kredietfaciliteiten die de internationale financiële instellingen

lage-inkomenslanden bieden. Toch is dit alles bij elkaar niet voldoende. Ik ondersteun de oproep die in dit verslag gedaan wordt om meer en langdurige ontwikkelingshulp te verlenen.

Harlem Désir (S&D), *schriftelijk*. – (FR) De ontwikkelingslanden, met name de armste, die in 2007 al zwaar op de proef zijn gesteld door de voedselcrisis, worden vandaag hard getroffen door de economische en maatschappelijke gevolgen van de internationale financiële crisis die in de ontwikkelde landen is ontstaan. Deze laatste neigen er nu toe de ontwikkelingshulp terug te dringen om hun eigen problemen het hoofd te kunnen bieden. En zo betalen ontwikkelingslanden twee keer voor de wanorde van gedereguleerd kapitalisme wereldwijd. Ik heb voor het verslag van de heer Guerrero gestemd, waarin Europa op zijn verantwoordelijkheden wordt gewezen en wordt opgeroepen zich te houden aan de afspraken over ontwikkelingshulp, in het bijzonder de doelstelling om hieraan tegen 2015 0,7 procent van het BNP te besteden. Met de goedkeuring van dit verslag vraagt het Parlement tevens om de invoering van een internationale belasting op financiële transacties voor de financiering van ontwikkeling, toegang tot mondiale collectieve voorzieningen en aanpassing van de arme landen aan de uitdaging van klimaatverandering. Er wordt kwijschelding van de schulden van de minst ontwikkelde landen voorgestaan. Al deze aanbevelingen zijn van essentieel belang met het oog op herziening van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling in september door de Verenigde Naties. De Europese Unie heeft de morele plicht om deze nieuwe instrumenten van internationale solidariteit onverwijld ten uitvoer te leggen.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt en Cecilia Wikström (ALDE), *schriftelijk*. – (SV) Investerings in ontwikkelingslanden liggen ons, liberalen, na aan het hart. Wij zijn ingenomen met nieuwe manieren om begunstigde landen aan middelen te helpen, maar wij willen duidelijk maken dat wij niet geloven dat een heffing op internationale financiële transacties de oplossing is om de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling te verwezenlijken of om mondiale onevenwichten te corrigeren. Het is ook belangrijk om erop te wijzen dat zo een heffing alleen ingevoerd kan worden als het een mondiale heffing is. In plaats daarvan willen wij benadrukken hoe belangrijk het is dat de lidstaten van de EU hun huidige verbintenissen met betrekking tot de vastgelegde bijstandpercentages nakomen. Om ontwikkeling en groei te verwezenlijken in de ontwikkelingslanden, moeten we vrijhandel bevorderen en de diverse rechtstreekse en onrechtstreekse handelsbelemmeringen van de EU afschaffen.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor dit verslag gestemd over de gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking.

Er moet op gewezen worden dat ontwikkelingslanden de huidige internationale crisis niet veroorzaakt hebben, maar er wel onevenredig hard door getroffen worden. De Europese Unie, als grootste donor van ontwikkelingshulp, speelt hierbij een belangrijke rol en dient het voortouw te nemen bij het treffen van maatregelen, op internationaal niveau, die kunnen bijdragen aan het behalen van de millenniumdoelstellingen.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Als we het over de financiële, economische en sociale crisis hebben waar we momenteel mee te maken hebben, hebben we het over een wereldwijde crisis waarin bijzondere aandacht nodig is voor de ontwikkelingslanden, die direct en indirect de gevolgen van deze crisis ondervinden. De reeds bestaande instrumenten voor hulp aan arme landen en aan hun bevolkingen – die kampen met extreme armoede en gebrek – moeten efficiënter en gericht worden ingezet en niet tot afhankelijkheid leiden, omdat dat een negatieve effect zou hebben op de groei, de inkomens en de werkgelegenheid.

Daarom moet gewaarborgd worden dat de hulpinstrumenten en het beleid op het gebied van ontwikkelingssamenwerking bijdragen aan werkelijke ontwikkeling. In dit verband dient de coördinatie van bilaterale en multilaterale ontwikkelingssamenwerking verbeterd te worden. Er moeten maatregelen ingezet worden in het kader van humanitaire hulp, samenwerking en ontwikkeling. De lidstaten, de Europese Unie en de internationale organisaties spelen daarbij een belangrijke rol. Ik ben echter tegen de invoering van een belastingheffing op internationale financiële transacties ("Tobintaks") als een van de middelen om financiële hulp aan deze landen te kunnen bieden, vanwege de gevolgen die zo'n belasting zou hebben voor de samenleving als geheel.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Het onderhavige verslag behandelt een reeks belangrijke onderwerpen en neemt daarover goede standpunten in, zoals bijvoorbeeld: de opheffing van de belastingparadijzen, de kwijschelding van de staatsschuld van bepaalde landen, de noodzaak om de inspanningen op het gebied van officiële ontwikkelingshulp op te voeren en de belastingheffing op financiële transacties.

We moeten echter ook wijzen op enkele negatieve en zelfs tegenstrijdige punten in dit verslag. Een daarvan is het pleidooi voor liberalisering van de handel, zoals deze door de EU wordt vormgegeven. Dit geldt met

name voor de zogenaamde economische partnerschapsovereenkomsten, die de Unie aan de ACS-landen heeft proberen op te leggen, ondanks het feit dat veel van deze landen zich hiertegen verzet hebben en er kritiek op hebben geleverd, vanwege de negatieve gevolgen daarvan. Daarnaast gaat het verslag niet in op een meer vergaande aanpak van het probleem van de staatsschulden.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) De teksten van dit Parlement grenzen soms aan het absurde, maar ik moet zeggen dat u zichzelf in het geval van het verslag van de heer Guerrero Salom hebt overstegen. Ik zal niet lang stilstaan bij de onacceptabele roep om een mondiale economische en financiële regering, en ook niet bij de fundamentele tegenstrijdigheid die erin bestaat de externe afhankelijkheid van arme landen te betreuren, met tegelijkertijd het advies aan hun adres om zich nog meer open te stellen voor wereldhandel. Ik zal ook niet nader ingaan op de hypocriete veroordeling van, ik citeer: "een opvatting van globalisering die is gericht op volledige deregulering en die elke vorm van overheidstoezicht radicaal afwijst", een opvatting die u zelf had, en eigenlijk nog hebt, en die u hier jarenlang hebt opgelegd. Maar het toppunt staat te lezen in paragraaf 26, waarin u voorstelt het advies van George Soros op te volgen! De man die zijn vermogen enkel en alleen heeft te danken aan speculatie! De man die in samenwerking met andere hedgefondsen inzet op een ineenstorting van de euro, en speculeert op de Griekse schuld om deze ineenstorting in gang te zetten! De man die lak heeft aan de maatschappelijke en economische gevolgen van zijn handelen om de economische wereldorde op te leggen die hij voor ogen heeft! Maar u streeft immers hetzelfde na als hij: een gezamenlijk Euro-Atlantisch blok, een wereldregering en een wereldmunt!

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb mijn steun uitgesproken voor het verslag van mijn collega Enrique Guerrero Salom om de lidstaten te wijzen op hun verantwoordelijkheden jegens de ontwikkelingslanden in het licht van de mondiale problemen van de economische crisis en klimaatverandering, waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn. Europa moet zich sterker inzetten voor de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling, namelijk tegen 2015 minstens 0,7 procent van het BNP besteden aan de bestrijding van armoede in ontwikkelingslanden. In het licht van deze doelstelling heb ik ook mijn steun uitgesproken voor de invoering van een belasting op financiële transacties en de bestudering van eventuele opties om de schuld van de armste landen kwijt te schelden. Tot slot blijven de toegang tot seksuele rechten en reproductieve gezondheid een prioriteit voor de socialisten, en in dit verband heb ik me voor dit verslag uitgesproken.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (FR) Deze tekst heeft de verdienste dat er wordt aanbevolen een moratorium in te stellen voor de schuld en de schuld van de armste landen kwijt te schelden. Voorts wordt voedselsovereiniteit voorgestaan, evenals het nakomen van afspraken met de IAO. Maar dit biedt geen tegenwicht voor het feit dat het verslag strak binnen het kader van de koolstofmarkt en groene groei is opgesteld en erin wordt gepleit voor vrijhandel en vermeerdering van financiële dienstverlening. Met deze tekst wordt groen licht gegeven voor de onverbiddelijke logica van het liberale dogmatisme. Hij is dus schadelijk. Ik stem tegen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb om verschillende redenen tegen dit verslag gestemd. Ten eerste vanwege het stemverloop in de plenaire vergadering over amendementen op de paragrafen 7, 31 en 34, die voor mij van essentieel belang zijn. Daarnaast vanwege het besluit over de zogenaamde seksuele en reproductieve gezondheid. En tot slot vanwege de beweging in de richting van toekomstige Europese belastingheffingen, waar ik fel op tegen ben, zoals ik al meerdere malen heb aangegeven, vooral tijdens mijn verkiezingscampagne voor het Europees Parlement.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) De ergste financiële en economische crisis sinds de jaren dertig van de vorige eeuw heeft Europa zwaar getroffen. De ontwikkelingslanden hebben echter eveneens ernstig te lijden onder de gevolgen daarvan en zij kunnen er nog wel het minste aan doen. Onverantwoorde speculaties, de zucht naar snelle winsten die absoluut niets met de reële economie in de Angelsaksische landen te maken hebben en een financieel systeem dat uit zijn voegen springt, hebben de wereld aan de rand van de financiële afgrond gebracht. Een andere oorzaak van de crisis is een globaliseringsconcept waarin een volledige deregulering de hoogste prioriteit heeft. In Europa steken de lidstaten zich steeds verder in de schulden om de economie weer aan te zwengelen, maar de ontwikkelingslanden zijn hier vaak niet eens toe in staat vanwege hun zwakke financiële situatie. Deze landen moeten daarom de mogelijkheid krijgen om hun eigen nationale economieën beter te beschermen tegen geïmporteerde goederen die tegen dump prijzen worden verkocht en de lokale markten kapotmaken en de bestaansvoorwaarden van de mensen vernietigen. Wij moeten de ontwikkelingslanden de mogelijkheid bieden om op eigen kracht uit de crisis op te krabbelen. Traditionele ontwikkelingshulp is haar doel grotendeels voorbijgeschoten. Tot slot moeten we het probleem bij de wortel aanpakken en een strikte regulering van de financiële markten introduceren, speculatieve praktijken verbieden en snel een heffing op financiële transacties invoeren. Het probleem zal beslist nooit worden opgelost door

een soort 'wereldregering' zoals in het verslag wordt voorgesteld, die zowel bevolking als landen verder van hun macht berooft.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) In het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking over de gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking wordt terecht opgemerkt dat er in de voorbije twee jaar niet maar één crisis, maar een hele reeks aan elkaar verbonden crises heeft plaatsgevonden. De huidige situatie zou moeten leiden tot een toename van de hulp aan ontwikkelingslanden in plaats van een afname.

Het doel moet zijn om in 2010 0,56 procent van het bruto nationaal inkomen te besteden aan ontwikkelingshulp en 0,7 procent tegen 2015. Naast de noodhulp zijn er ook nog andere maatregelen nodig die de manier veranderen waarop de mondiale economie wordt beheerd. Vandaar mijn steun voor de onmiddellijke uitvoering van de beloften die werden gedaan tijdens de G20-top in Pittsburgh om ten minste 5 procent van de IMF-quota-aandelen over te hevelen naar opkomende en ontwikkelende economieën, en ten minste 3 procent van de aandelen met stemrecht van de Wereldbank over te hevelen naar ontwikkelings- en overgangslanden.

Naast deze maatregelen moeten we stappen ondernemen om de fiscale paradijzen te elimineren. Een andere belangrijke oplossing voor het financiële systeem, waarvan de introductie het overwegen waard is, is de zogeheten Tobintaks. Gezien het feit dat het verslag van de commissie alle hierboven genoemde eisen bevat, heb ik besloten om te stemmen voor de aanneming ervan.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik ben blij dat het verslag is aangenomen, al is het met een krappe meerderheid (283 stemmen voor, 278 tegen en 15 onthoudingen), vooral omdat enkele gesplitste stemmingen waar de PPE om had verzocht om het verslag op bepaalde punten af te zwakken – belasting van het bankwezen voor mondiale sociale rechtvaardigheid, belastingheffing op internationale financiële transacties, uitstel van betaling van schulden en kwietschelding van schulden – niet zijn gelukt. Al deze punten zijn met een ruime meerderheid aangenomen.

Alf Svensson (PPE), *schriftelijk*. – (SV) Op 25 maart stemde ik tegen het verslag over de gevolgen van de financiële crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking (2009/2150(INI)). Dat deed ik voornamelijk op grond van de formulering in paragraaf 31 over belasting van het bankwezen en een internationale heffing op financiële transacties. De invoering van een zogenaamde Tobin-taks zou het risico met zich meebrengen van ongewenste bijwerkingen die nadelig zouden zijn voor de internationale markt, en dat is nu net de markt waarop arme landen actief moeten zijn om zich onder rechtvaardige voorwaarden economisch te kunnen ontwikkelen. Het is volgens mij niet duidelijk hoe de Tobin-taks zonder mondiale eensgezindheid en steun toekomstige financiële crises zou kunnen helpen voorkomen.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb gestemd voor de resolutie van het Europees Parlement over de gevolgen van de mondiale financiële en economische crisis voor de ontwikkelingslanden en de ontwikkelingssamenwerking, aangezien deze landen het zwaarst door de economische en financiële crisis zijn getroffen. Wij constateren met grote bezorgdheid dat ontwikkelingslanden naar verwachting worden geconfronteerd met een financieel tekort van meer dan 300 miljard dollar in 2010, en dat oplopende fiscale tekorten in de meest kwetsbare meer dan 11,5 miljard dollar aan kosten op het gebied van onderwijs, gezondheidszorg, infrastructuur en sociale bescherming in gevaar brengen. Bovendien worden de ontwikkelingslanden ook het zwaarst getroffen door de effecten van klimaatverandering. Daarom vragen wij de Commissie en de lidstaten om steun te verlenen aan alle maatregelen tegen klimaatverandering en om in dit verband de overdracht van geschikte technologieën op te voeren richting de ontwikkelingslanden. Ik heb er ook voor gestemd dat de lidstaten en de Commissie bijzondere aandacht besteden aan het bevorderen en beschermen van fatsoenlijke arbeid, en aan maatregelen ter bestrijding van discriminatie op grond van geslacht en kinderarbeid en zich daarbij te houden aan de aanbevelingen van de Wereldarbeidsorganisatie, die een grotere rol moet spelen.

- Verslag-Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het eurogebied wordt de afgelopen twee jaar geconfronteerd met een omvangrijke economische crisis. De samenhang van het door de ECB toegepaste beleid en de strikte, onderling samenhangende maatregelen hebben in het eurogebied het effect van de crisis tot een minimum gereduceerd. De uitzondering Griekenland is te wijten aan een aantal systematische fouten, die lang hebben bestaan en verborgen zijn gehouden. Het effect van de economische crisis is in het niet-eurogebied van de Europese Unie substantieel groter geweest. Roemenië is daarvan een voorbeeld. In

weerwil van een aantal correcte economische maatregelen is het effect van de crisis groot. Indien er begrotingsdiscipline had bestaan was het effect veel kleiner geweest, en was Roemenië het eerste crisisjaar niet ingegaan met een begrotingstekort van 5,4 procent, terwijl het land het jaar daarvoor nog een ongekende economische groei heeft gezien. Terwijl de staten in het eurogebied weer enige groei laten zien in de afgelopen zes maanden, zijn in Roemenië nu pas de eerste timide tekenen zichtbaar van economisch herstel. Dat kan echter geen duurzaam herstel zijn zonder drastische bezuinigingen bij de overheid, zodat we niet in de situatie van Griekenland terechtkomen. De sanctiemechanismen tegen lidstaten, in geval van het niet respecteren van de vitale macro-economische indicatoren, moeten zonder uitstel worden toegepast.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ik heb tegen het ECB-verslag 2008 gestemd. De ECB is in 2008 begonnen met het verstrekken van liquide middelen aan de handelsbanken zonder daarbij echter strikte regels en criteria in acht te nemen met betrekking tot de bestemming van deze extra liquiditeit. Het resultaat hiervan is dat de kredietverstrekking aan het midden- en kleinbedrijf en aan consumenten is afgenomen en de verwachte rentevermindering voor consumentleningen is uitgebleven. Daarnaast heeft de ECB weer eens aangetoond niet in staat te zijn het spottende gedrag van de handelsbanken een halt toe te roepen. Deze lenen immers van de ECB tegen 1 procent en verstrekken de landen leningen tegen veel hogere rentevoeten. Men moet erkennen dat de keuze voor onafhankelijke centrale banken ongelukkig was, vanuit het oogpunt van zowel de democratische en politieke controle als de economische effectiviteit. Het doel voor de komende tijd mag niet alleen een strenge regeling van de financiële sector zijn. Ook de omvang en de betekenis van de financiële sector gemeten aan de reële economie moet worden beperkt.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De manier waarop de Europese Centrale Bank maatregelen heeft voorgesteld tegen de huidige economische, financiële en sociale crisis heeft een belangrijke rol gespeeld, in het bijzonder als het gaat om de maatregelen ter ondersteuning van de liquiditeit van de lidstaten, en maatregelen die de lidstaten in staat stellen kredieten te verlenen aan ondernemingen en de rente te verlagen.

Ik ben echter van mening dat bij de exitstrategieën de werkelijke stabiliteit van de financiële markten moet worden meegenomen, omdat anders de gevolgen die we nu ervaren en die door deze maatregelen enigszins verzacht worden, zich des te heviger zullen doen voelen. Daarnaast vind ik dat we erover moeten nadenken hoe het stabiliteits- en groeipact zodanig kan worden aangepast dat het flexibeler kan worden ingezet en beter afgestemd is op uitzonderlijke situaties zoals de huidige.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) Zoals we weten zijn de besluiten van de ECB mede verantwoordelijk voor de crisis waarmee we momenteel te maken hebben. Het is interessant om te zien dat dit verslag enige punten van kritiek bevat op de handelwijze van de ECB. Dit begint al met de constatering in het verslag dat de economische projecties van de ECB, evenals van het IMF en andere internationale instellingen, de ernst van de economische achteruitgang in 2008 niet hadden voorzien. Vervolgens wordt er opgemerkt "dat de ECB de rentetarieven minder radicaal heeft verlaagd dan andere centrale banken, waaronder de US Federal Reserve en de Bank of England in het VK, en dan economische waarnemers op dat moment hadden verwacht".

Desondanks verdedigt het verslag de ECB en haar richtsnoeren, waardoor het verslag vol tegenstrijdigheden zit. Daarom hebben wij tegengestemd. Het verslag geeft echter ook aanleiding tot reflectie, in het bijzonder over de passage "uiting [geeft] aan zijn teleurstelling over het feit dat de extra liquiditeitsinjectie door de ECB er onvoldoende toe heeft bijgedragen de kredietschaarste voor de industrie, en met name het midden- en kleinbedrijf, te verlichten, maar door een aantal banken veeleer is gebruikt om hun marges te verbeteren en verliezen te dekken".

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Goedkeuring geven aan de Europese Centrale Bank voor haar werkzaamheden in 2008 is een verplicht nummer waaraan ik mij weiger te verbinden. De Bank heeft een ernstige crisis niet zien aankomen en zij heeft ook niet echt geschitterd met betrekking tot haar reglement, dat verre van voltooid is. Ik denk niet dat er lessen zijn getrokken uit deze crisis: men heeft nog steeds vertrouwen in het handjevol Angelsaksische kredietbeoordelingsbureaus die vandaag niet beter in staat zijn de lidstaten te beoordelen dan gisteren bij het beoordelen van banken en giftige financiële producten. Men blijft pogingen ondernemen om de geheel irrationele markten "gerust te stellen" die de kwaadwillende speculaties tegen een lidstaat versterken, terwijl een eind dient te worden gemaakt aan speculatie door de monetaristische rechtzinnigheid te laten varen. Er wordt snel teruggegrepen naar hetzelfde beleid waarmee de crisis is aangezwengeld, in naam van de "houdbaarheid van de overheidsfinanciën", maar ten nadele van een eventueel herstel, en de koopkracht van huishoudens. En er wordt vooral niets concreets ondernomen om het systeem te veranderen! Wetgeving die u voorwendt dringend te achten om de opinie op het verkeerde

been te zetten, wordt uitgesteld tot na de delicate verkiezingsdata voor de heer Brown en mevrouw Merkel. Ten onrechte: hun eventuele vervangers zouden namelijk net zo "wereldcompatibel" zijn als zij!

Alan Kelly (S&D), schriftelijk. – (EN) Er valt over dit verslag niet veel te zeggen dat niet voor zich spreekt. Het is duidelijk meer dan ooit nodig dat financiële instellingen stilstaan en hun aanpak opnieuw beoordelen. In de afgelopen twee weken zijn twee voormalige hooggeplaatste functionarissen van de grootste bank van Ierland bij politie-invalen gearresteerd. Dit is een krachtige uitdrukking van de behoefte aan verantwoordelijk en moreel financieel beheer. Er is slechts één ding dat ik wil opmerken, en dat is de grotere behoefte aan transparantie bij onze financiële instellingen, of het nu op regionaal, nationaal of EU-niveau is. Dit verslag verzoekt om grotere transparantie, en ik weet zeker dat de meerderheid van de Europese afgevaardigden dit zal steunen.

Arlene McCarthy (S&D), schriftelijk. – (EN) Mijn Labourcollega's en ik staan helemaal achter het werk van de rapporteur, Edward Scicluna. Ik vestig met name de aandacht op de nadruk die zijn verslag legt op het belang van economische groei als de beste manier om buitensporige tekorten tegen te gaan. Dit is een duidelijk antwoord aan degenen die pleiten voor een overmatige gerichtheid op kortetermijnbezuinigingen op de uitgaven, die de groei op langere termijn zelfs in gevaar zouden kunnen brengen. De tekorten moeten gestaag omlaag worden gebracht in de loop van de komende jaren, wanneer de economie zich herstelt van de gevolgen van de financiële crisis, maar uit de crisis groeien is de enige effectieve optie om de fiscale houdbaarheid op lange termijn te waarborgen en de burgers te beschermen.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), schriftelijk. – (FR) Ik stem tegen dit verslag, want het is een blind pleidooi voor de neoliberale logica die ten grondslag ligt aan de economische, sociale en ecologische crisis waarvan wij allen de gevolgen ondervinden. De voorgestelde tekst is niet alleen opzettelijk dogmatisch, maar ademt ook minachting van volkeren uit, met name van het Griekse volk. Hoe kan het Parlement zijn fiat geven voor een tekst die zo beschamend is dat de deelname van de Grieken aan de eurozone in twijfel wordt getrokken in het licht van het begrotingstekort, dat juist is ontstaan als gevolg van beleid dat door dit Parlement wordt gesteund? Het moge duidelijk zijn: met dit Europa hebben de volkeren er nog een vijand bij.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De ernstige economische crisis die momenteel de hele wereld in zijn greep heeft, is binnen de EU zeer sterk voelbaar. De reactie van de ECB op de crisis was doeltreffend, hoewel de ECB zich soms schuldig gemaakt heeft aan een te late of niet voldoende daadkrachtige reactie, in het bijzonder als het gaat om het beleid ten aanzien van de verlaging van de rente, die in het Verenigd Koninkrijk en door de Amerikaanse Federal Reserve radicaler en doeltreffender is aangepakt.

We moeten van die fouten leren, zodat deze in de toekomst niet herhaald worden. Er zij op gewezen dat de ECB sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon een EU-instelling is. Daardoor heeft dit Parlement een grotere verantwoordelijkheid gekregen, omdat het Parlement nu de instelling is die de ECB ter verantwoording kan roepen ten overstaan van de Europese burgers.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (ES) Net zoals de grote meerderheid in dit Parlement heb ik voor dit verslag gestemd. Het gaat niet om een omstreden kwestie, en in de plenaire vergadering zijn er geen amendementen ingediend die iets zouden kunnen afdoen aan de essentie van het besluit.

Czesław Adam Siekierski (PPE), schriftelijk. – (PL) In het jaarverslag 2008 van de ECB worden de oorzaken en omstandigheden van de crisis goed weerspiegeld. Het jaar 2008, dat de acute fase inluidde van de grootste economische crisis die we in decennia gezien hebben, is bepalend geweest voor de richting waarin de wereldeconomie en de Europese economie zich hebben ontwikkeld.

De laatste twee jaren waren voor de Europese Centrale Bank ongetwijfeld de moeilijkste in heel haar geschiedenis. De Bank moest het hoofd bieden aan een crisis die de Europese economie zware klappen had toegebracht. Groeiende tekorten in de lidstaten, in combinatie met een toenemende schuld waren de belangrijkste macro-economische gevolgen van de crisis. Volgens het Verdrag is de ECB de belangrijkste verantwoordelijke voor "de prijsstabiliteit", met andere woorden, voor een lage inflatie. Maar heeft de Bank haar taak wel vervuld? Dat is moeilijk te zeggen. Het is waar dat het huidige inflatieniveau onder het plafond ligt dat is vastgelegd door de ECB, maar we moeten opmerken dat de inflatie in de eurozone tijdens de eerste maanden van de crisis het hoogste punt ooit heeft bereikt, om vervolgens plots scherp te dalen.

Ik denk echter dat deze instabiliteit kan worden verklaard door het feit dat de crisis als een verrassing kwam. Sinds oktober 2008, kan het monetaire beleid van de ECB omschreven worden als actief en flexibel. De ECB heeft tijdens de crisis blijk gegeven van een andere strategie dan de andere vooraanstaande centrale banken van de wereld. Het is momenteel nog steeds onzeker afwachten wat de resultaten van deze activiteiten zullen

zijn. Europa klimt uit het dal van de crisis, maar de situatie is nog onzeker. Is de ECB voorbereid op de mogelijkheid dat er nog een crisis volgt, zoals sommige economen voorspellen?

Peter Skinner (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik verwelkom dit verslag van mijn collega Edward Scicluna, die een doordachte zienswijze heeft gepresenteerd en echt veel werk heeft verzet om de resolutie in één stemming af te handelen. In dit verband moeten er zeker veel compromissen zijn gesloten, en dit dreigt de verschillen te verhullen die er ook zijn. Ik maak me met name zorgen dat, in een tijd waarin er vragen worden gesteld over de rol van de Federal Reserve van de VS, vergelijkbare onderzoekende vragen ontbreken in ons debat over de ECB. Van bijzonder belang is de relevantie van microtoezicht en de vraag of de ECB vanwege zijn rol in de recente crisis wel zonder meer geschikt is om zo direct bij deze inspanning betrokken te zijn, of dat de bank een groot risico van reputatieschade met zich meebrengt.

12. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

13. Uitvoeringsmaatregelen (artikel 88 van het Reglement): zie notulen

14. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

15. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 123 van het Reglement): zie notulen

16. Aan de standpunten en resoluties van het Parlement gegeven gevolg: zie notulen

17. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

18. Onderbreking van de zitting

(De vergadering wordt om 12.55 uur gesloten)